Pt-IV

Vedavyas

Sri Padma mahapurane - Pt IV - Brahma Khanda

श्रीपाद्मे महापुराणे - पर्व४ - ब्राह्मखण्ड

Sanskrit-

Paper - Printed

1951 Sambat (124 years old)

21 Folio

14.4" x 7"

Complete

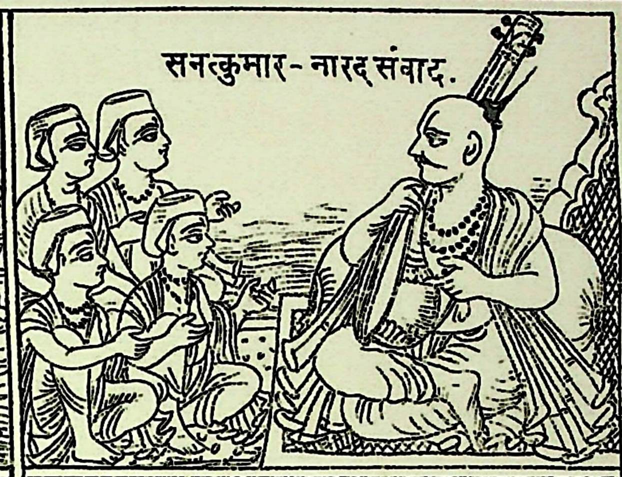
॥ अथ श्रीपाद्मे महापुराणे चतुर्थं ब्रह्मखण्डं प्रारभ्यते ॥

ब्रह्मखंडाचीं चित्रें.

सूत
शौनकादि ऋषि

समुद्र मंथन

सनत्कुमार - नारद संवाद.

व्यास
जैमिनी

देवांना अमृत मोहिनी वाढते.
राहूचा शिरच्छेद
दैत्यांना मद्य

आवळीचा वृक्ष-पूजा.

तुलसीपूजा

श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कलौसमागतेसूतप्राणिनांकेनकर्मणा ॥ उद्धारोवैभवेत्तस्मात्कथयस्वममाग्रतः ॥ १ ॥ ॥ सूतउ
वाच ॥ ॥ साधुसाधुमुनिश्रेष्ठपुण्यात्म[1]नांवरोभवान् ॥ सर्वेषांचजनानांचशुभवाञ्छोनिरंतरम् ॥ २ ॥ एतद्व्यासःपुराविप्रःसर्वज्ञःसर्वपूजितः ॥ पृष्टोजैमि
निनातंसयदाहशृणुवैष्णव ॥ ३ ॥ दंडवत्प्रणिपत्यासौव्यासंसर्वार्थपारगम् ॥ गुरुंसत्यवतीसूनुंपप्रच्छमुनिपुंगवः ॥ ४ ॥ ॥ जैमिनिरुवाच ॥ ॥ क
लौनृणांभवेत्केनमोक्षोवैकथयस्वमे ॥ अल्पेनापिचपुण्येनमर्त्याश्चाल्पायुषोयतः ॥ ५ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ साधुसंगाद्भवेद्विप्रशास्त्राणांश्रवणं
प्रभो ॥ हरिभक्तिर्भवेत्तस्मात्ततोज्ञानंततोगतिः ॥ ६ ॥ नरोचतेकथाभूमौपापिष्ठायजनायवै ॥ वैष्णवीसतुविज्ञेयःपापिष्ठप्रवरोद्विजः ॥ ७ ॥ श्रीकृ
ष्णस्यकथांश्रुत्वाऽऽनंदीभवतिवैष्णवः॥ असत्यांतांतुयोब्रूयाज्ज्ञेयःसपापिनांगुरुः॥ ८ ॥ यस्मिन्यस्मिन्स्थलेविप्रकृष्णस्यवर्ततेकथा ॥ तस्मातस्माज्जग
न्नाथोयातित्यक्त्वानकर्हिचित् ॥ ९ ॥ कृष्णस्ययःकथारंभेकुर्याद्विघ्नंनराधमः ॥ नरकान्निष्कृतिर्नास्तिमन्वंतरशतावधि ॥ १० ॥ येपुराणकथांश्रु
त्वानिंदंत्युपहसंतिवै ॥ तेषांकरस्थानरकाबहुक्लेशकराःसदा ॥ ११ ॥ जन्मांतरार्जितंपापंतत्क्षणादेवनश्यति ॥ श्रीकृष्णचरितंयोवैश्रोतुमिच्छांकरो
त्यपि ॥ १२ ॥ भक्त्यायोवैनरःकुर्यात्श्रीकृष्णचरितंतथा ॥ नजानेश्रवणेतस्यकागतिर्वाभविष्यति ॥ १३ ॥ ब्रह्महत्यादिकंपापंअकालमरणंतथा ॥
सुरापानंतथास्तेयंसर्वंनश्यतिपापिनः ॥ १४ ॥ पापंकृत्वातुयोमर्त्यःपश्चात्पापंनिवर्तयेत् ॥ तस्यपापंव्रजेन्नाशमग्निनातूलराशिवत् ॥ १५ ॥
श्रीकृष्णचरितंविप्रतिष्ठेद्वैपुस्तकंगृहे ॥ तस्यगृहसमीपंहिनायांतियमकिंकराः ॥ १६ ॥ ॥ जैमिनिरुवाच ॥ ॥ वदंतिवैष्णवान्कां
श्ववांच्छाब्रूहिगुरोमम ॥ इदानींतान्समाज्ञातुंतेषांमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ योनरोमस्तकेभक्त्यावैष्णवांघ्रिजलं
द्विज ॥ करोतिसेचनंपापीतीर्थस्नानेनतस्यकिम् ॥ १८ ॥ साधुसंगंतुयःकुर्य्यात्क्षणंवार्द्धक्षणंद्विज ॥ तस्यनश्यंतिपापानिब्रह्महत्यामुखानिच ॥
॥ १९ ॥ यत्रयत्रकुलेचैवएकोभवतिवैष्णवः ॥ कुलंतस्ययदापापैर्युक्तंतन्मोक्षगामिवै ॥ २० ॥ हिंसादंभकामक्रोधैर्वर्जिताश्चैवयेनराः ॥ लोभमो
हपरित्यक्ताज्ञेयास्तेवैष्णवाद्विज ॥ २१ ॥ पितृभक्तादयायुक्ताःसर्वप्राणिहितेरताः ॥ अमत्सरावैष्णवायेविज्ञेयाःसत्यभाषिणः ॥ २२ ॥ विप्रभ
क्तिरतायेचपरस्त्री[2]पुनपुंसकाः ॥ एकादशीव्रतरताविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ॥ २३ ॥ गायंतिहरिनामानितुलसीमाल्यधारकाः ॥ हर्यंघ्रिसलिलैः
सिक्ताविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ॥ २४ ॥ श्रोत्रयोर्मस्तकेयेषांतुलस्याःपर्णमुत्तमम् ॥ कर्हिचिद्दृश्यतेविप्रविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ॥ २५ ॥ पाखंडसं

पा० १ पुण्यज्ञानवरो । पुण्यात्मानंवरो । २ परस्त्रीहरणं ।

गरहिताविप्रद्वेषविवर्जिताः ॥ सिंचेयुस्तुलसींयेचज्ञातव्यावैष्णवानराः ॥ २६ ॥ पूजयंतिहरिंयेचतुलस्याचार्चयंतिये ॥ कन्यादानरतायेचयेवैह्यति
थिपूजकाः ॥ २७ ॥ शृण्वंतिविष्णुचरितंविज्ञेयावैष्णवानराः ॥ यस्यगृहेसुप्रतिष्ठेत्शालग्रामशिलापिच ॥ २८ ॥ मार्जयंतिहरेःस्थानंपितृयज्ञप्रवर्तकाः ॥
जनेदीनेदयायुक्ताविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ॥ २९ ॥ परस्वंब्राह्मणद्रव्यंपश्यंतिविषवच्चये ॥ हरिनैवेद्यंयेश्नंतिविज्ञेयावैष्णवाजनाः ॥ ३० ॥ वेदशास्त्रा
नुरक्तायेतुलसीवनपालकाः ॥ राधाष्टमीव्रतरताविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ॥ ३१ ॥ श्रीकृष्णपुरतोयेचदीपंयच्छंतिश्रद्धया ॥ परनिंदांनकुर्वंतिविज्ञेयास्ते
चवैष्णवाः ॥ ३२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पृष्टोजैमिमिनिनाव्यासइत्युक्तःसयथाक्रमम् ॥ मयेदंकथ्यतेब्रह्मन्यत्प्रसंगाद्गुरोःश्रुतम् ॥ ३३ ॥ अध्यायंश्रद्धयायु
क्तंयेशृण्वंतिनरोत्तमाः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तायांतिविष्णोःपरंपदम् ॥ ३४ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेव्यासजैमिनिसंवादेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ छ ॥
॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुशौनकवक्ष्यामिचान्यधर्म्मंपुरातनम् ॥ व्यासजैमिनसंवादंश्रोतृणांपापनाशनम् ॥ १ ॥ ॥ जैमिनिरुवाच ॥ ॥ कर्म्मणाहि
गुरोकेनमंदिरंजगतीपतेः ॥ यातितत्कथयस्वाद्यनरःपापीचमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ श्रीकृष्णमंदिरेयोवैलेपनंकुरुतेनरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः
श्रांतोयातिहरेर्गृहम् ॥ ३ ॥ यश्चांबुलेपनंकुर्यात्संक्षेपाच्छृणुजैमिने ॥ तस्यपुण्यमहंवच्मिमंदिरेजगतीपतेः ॥ ४ ॥ तत्रयावंतिपश्यंतिरजांसिचद्विजो
त्तम ॥ तावत्कल्पसहस्राणिसवसेद्विष्णुमंदिरे ॥ ५ ॥ पुरासीद्दंडकोनाम्नाचौरोलोकभयप्रदः ॥ ब्रह्मस्वहारीमित्रघ्नोयुगेद्वापरसंज्ञके ॥ ६ ॥ असत्यभाषी
क्रूरश्चपरस्त्रीगमनेरतः ॥ गोमांसाशीसुरापश्चपाखंडजनसंगभाक् ॥ ७ ॥ वृत्तिच्छेदीद्विजातीनांन्यासापहारकस्तथा ॥ शरणागतहंताचवेश्या
विभ्रमलोलुपः ॥ ८ ॥ एकदासद्विजश्रेष्ठकस्यचिद्विष्णुमंदिरम् ॥ जगामहरणार्थायविष्णोर्द्रव्यंसमूढधीः ॥ ९ ॥ अथद्वारिप्रविश्यासावंघ्रिःकर्दम
संयुतः ॥ प्रोच्छितःसकलंनिम्नेभूमौदेवगृहस्यच ॥ १० ॥ तेनैवकर्म्मणाभूमिर्निम्नरिक्ताबभूवह ॥ लोहस्यचशलाकाभ्यांमुद्घाट्यत्वररंमुदा ॥ ११ ॥
प्रविवेशहरेर्गेहंवितानवरशोभितम् ॥ रत्नकांचनदीपाढ्यंपरिध्वस्तमहत्तमम् ॥ १२ ॥ नानापुष्पसुगंधाढ्यंनानापात्रसमाकुलम् ॥ सुवा
सितस्यतैलस्यगंधेनपरिपूरितम् ॥ १३ ॥ अनेनहारकेणाथपर्य्यंकेसुमनोहरे ॥ शायितोराधयासार्द्धंदृष्टःपीतांबरोच्युतः ॥ १४ ॥ प्रणम्यराधिकानाथंनि
ष्पापःसोभवत्तदा ॥ नेष्याम्यथननेष्यामिअनेनाकिंभवेन्मम ॥ १५ ॥ सेवांकर्त्तुमशक्तोहंयतश्चौरोस्मिसर्वदा ॥ द्रव्येणकार्यमस्तीतितन्नेतुंकृतवान्म
नः ॥ १६ ॥ पातयित्वांशुकंभूमौकौशेयंकमलापतेः ॥ बबंधवस्तुजातंचपाणौकृत्वासकंपितः ॥ १७ ॥ विष्णोर्मायापतेश्चाथतानिसर्वाणिजैमिने ॥ ॥ १ ॥
कृत्वाशब्दंसुघोरंचपतितान्यथतांनिवै ॥ १८ ॥ परित्यज्यसुनिद्रांचधावंतइतिकिन्वहो ॥ आगताबहुशोलोकाश्चोरोद्रव्यंजवेनच ॥ १९ ॥ त्यक्त्वाधनंच

पा० १ भूतले ।

चौरोपित्रस्तःकिंचिज्जगामह ॥ दंशितःकालसर्पेणमृतोसौगतकिल्बिषः ॥ २० ॥ यमाज्ञयातस्यदूताःपाशमुद्गरपाणयः ॥ आगतास्तंसमानेतुंदंष्ट्रिणश्चर्म
वाससः ॥ २१ ॥ बबंधुश्चर्मपाशेननिन्युर्दुर्गमवर्त्मना ॥ दृष्ट्वातंशमनःक्रुद्धःपप्रच्छसचिवंप्रति ॥ २२ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ अनेनकिंकृतंकर्म
पापंवापुण्यमेववा ॥ समूलंवदहेप्राज्ञचित्रगुप्तममाग्रतः ॥ २३ ॥ ॥ चित्रगुप्तउवाच ॥ ॥ सृष्टानियानिपापानिविधात्रापृथिवीतले ॥ कृतान्यने
नमूढेनसत्यमेतन्मयोदितम् ॥ २४ ॥ किंत्वाकर्णयलोकेशसुकृतंचास्यवर्त्तते ॥ मन्येहंयमुनाभ्रातःसर्वपापविलेपितत् ॥ २५ ॥ ॥ धर्मराजउ
वाच ॥ ॥ किंपुण्यंवर्त्ततेमात्यवदसारंममांतिके ॥ श्रुत्वैवंतद्विधास्यामियत्रयोग्योभवेदसौ ॥ २६ ॥ यमस्यवचनंश्रुत्वासभयश्चित्रगुप्तकः ॥ कृत्वाह
स्तांजलिंप्राहचात्मनःस्वामिनेद्विज ॥ २७ ॥ ॥ चित्रगुप्तउवाच ॥ ॥ हरणार्थंहरेर्द्रव्यंगतोसौपापिनांवरः ॥ प्रोज्झितःकर्दमोराजन्पादयोर्द्वारतोह
रेः ॥ २८ ॥ बभूवलिप्तासाभूमिर्बिलच्छिद्रविवर्जिता ॥ तेनपुण्यप्रभावेननिर्गतंपातकंमहत् ॥ वैकुंठंप्रतियोग्योसौनिर्गतस्तववदंडतः ॥ २९ ॥
॥ व्यासउवाच ॥ ॥ श्रुत्वासवचनंतस्यपीठंकनकनिर्मितम् ॥ ददौतस्मैचोपविष्टस्तत्रपूज्योयमेनसः ॥ ३० ॥ ननामशिरसातंवैप्रोवाचविनयान्वि
तः ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ पवित्रंमंदिरंमेद्यपादयोस्तद्धिरेणुभिः ॥ ३१ ॥ कृतार्थोस्मिकृतार्थोस्मिकृतार्थोस्मिनसंशयः ॥ इदानींगच्छभोसाधोह
रेर्मंदिरमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ नानाभोगसमायुक्तंजन्ममृत्युनिवारणम् ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाधर्मराजोसौस्यंदनेस्वर्णनिर्मिते ॥ ३३ ॥
राजहंसयुतेदिव्येतमारोप्यगतैनसम् ॥ समस्तसुखदंस्थानंप्रेषयामासचक्रिणः ॥ ३४ ॥ एवंप्रविष्टोवैकुंठेतत्रतस्थौसुखंचिरम् ॥ लेपनंयेप्रकुर्वंतिभ
क्त्यातुहरिमंदिरम् ॥ ३५ ॥ तेषांकिंवाभविष्यतिनजानेहंद्विजोत्तम ॥ यइदंशृणुयाद्भक्त्यापठेद्योवासमाहितः ॥ ३६ ॥ कोटिजन्मार्जितंपापंनश्य
त्येवनसंशयः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेहरिमंदिरलेपनमाहात्म्यंनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कार्त्ति
कस्यचमाहात्म्यंब्रूहिसूतममाग्रतः ॥ तद्व्रतस्यफलंकिंवादोषंकिंतदकुर्वतः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पुरैकदामुनिश्रेष्ठव्यासंसत्यवतीसुतम् ॥ जैमि
निःपृष्टवानेतदारेभेकाथितंमुनिः ॥ २ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ तिलतैलंमैथुनंयःशुभदेकार्त्तिकेत्यजेत् ॥ बहुजन्मकृतैःपापैर्मुक्तोयातिहरेर्गृहम् ॥ ३ ॥
मत्स्यंचमैथुनंयोवैकार्त्तिकेनपरित्यजेत् ॥ प्रतिजन्मनिसंमूढःशूकरश्चभवेद्ध्रुवम् ॥ ४ ॥ कार्त्तिकेतुलसीपत्रैःपूजयेद्वैजनार्दनम् ॥ पत्रेपत्रेश्वमे
धस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ५ ॥ कार्त्तिकेमुनिपुष्पैर्यःपूजयेन्मधुसूदनम् ॥ देवानांदुर्लभंमोक्षंप्राप्नोतिकृपयाहरेः ॥ ६ ॥ कार्त्तिकेमुनिशाकंवैयोश्ना
तिचनरोत्तमः ॥ संवत्सरकृतंपापंशाकेनैकेननश्यति ॥ ७ ॥ फलंतस्यनरोश्नातिचोर्जेयोवैहरिप्रिये ॥ प्रदत्त्वातुहरेर्ब्रह्मन्वृजिनंकोटिजन्मजम् ॥ ८ ॥

सुरसंसर्पिषायुक्तंदद्याद्योहरयेपिच ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तःसगच्छेद्धरिमंदिरम् ॥ ९ ॥ कार्तिकेयोनरोदद्यादेकपद्मंहरावपि ॥ अंतेविष्णुपदंगच्छे
त्सर्वपापविवर्जितः ॥ १० ॥ प्रातःस्नानंनरोयोवैकार्तिकेश्रीहरिप्रिये ॥ करोतिसर्वतीर्थेषुयत्स्नात्वातत्फलंलभेत् ॥ ११ ॥ कार्तिकेयोनरोदद्यात्प्रदीपं
नभसिद्विजः ॥ विप्रहत्यादिभिःपापैर्मुक्तोगच्छेद्धरेर्गृहम् ॥ १२ ॥ मुहूर्तमपियोदद्यात्कार्त्तिकेप्रीतयेहरेः ॥ दीपंनभसिविप्रेंद्रतस्मिंस्तुष्टःसदाहरिः ॥ १३ ॥
योदद्याच्चगृहेदीपंकृष्णस्यसघृतंद्विजः ॥ कार्तिकेचाश्वमेधस्यफलंस्याद्वैदिनेदिने ॥ १४ ॥ प्रदीपस्यचमाहात्म्यंविशेषमुच्यतेमया ॥ निशामयद्विजश्रेष्ठ
सेतिहासंसमाहितः ॥ १५ ॥ पूर्वंत्रेतायुगेविप्रोवैकुंठोनामतःशुचिः ॥ यस्यसंगप्रभावेनमुक्तोभवतिपातकी ॥ १६ ॥ एकदाकार्तिकेसोपिप्रदीपंपुरतोहरेः॥
दत्वागृहंगतोविप्रोघृतपूर्णंद्विजर्षभः ॥१७॥ सर्पिस्तत्स्वादितुचाखुरागतोपिप्रदीपतः ॥ यावत्खादितुमारेभेबोधितोसौप्रदीपकः ॥१८॥ मूषकोग्निभयात्त
त्रवेगेनापिपलायितः ॥ आखोश्चसकलंपापंविनष्टंकृपयाहरेः ॥१९॥ सर्पेणदंशितश्चाखुःप्राणत्यागंचकारह ॥ ततोयमाज्ञयादूताःपाशमुद्गरपाणयः ॥२०॥
आगतास्तंसमानेतुंबबंधुश्चर्मरज्जुभिः ॥ यावन्नेतुंमनश्चक्रुःशंखचक्रगदाधराः ॥ २१ ॥ आगतागरुडारूढाविष्णुदूताश्चतुर्भुजाः ॥ विमानंगगनेचैव
राजहंसयुतंशुभम् ॥२२॥ निर्मितंकनकैःशुद्धैःकामगंकृपयाहरेः ॥ पाशंछित्वाततोदूताःप्रोचुस्तेयमकिंकरान् ॥२३॥ विष्णुभक्तोप्यसौमूढाव्यर्थंतुबंधनं
कृतम् ॥ गच्छध्वंशमनप्रेष्यायदिवांछास्तिजीवितुम् ॥२४॥ श्रुत्वाप्रकंपितास्तेवैपृच्छंतिविनयान्विताः ॥ केनपुण्यप्रभावेनयुष्माभिर्नीयतेपुरम् ॥ २५ ॥
असौविष्णोर्महापापीयूयंतद्वक्तुमर्हथ ॥ ॥ विष्णुदूताऊचुः ॥ ॥ पुरतोवासुदेवस्यप्रदीपबोधनंकृतम् ॥ २६ ॥ तेनैवकर्मणादूतानयामोविष्णुमंदिरम् ॥
अनिच्छयापियःकुर्याद्विष्णोर्दीपस्यबोधनम् ॥ २७ ॥ कोटिजन्मार्जितंपापंत्यक्त्वायातिहरेर्गृहम् ॥ भक्त्याप्रदीपंयोदद्यात्कार्तिकेतुहरेर्दिनैः ॥ २८ ॥
तस्यपुण्यंसमाख्यातुंनशक्तोहरिणाविना ॥ घृतपूर्णप्रदीपंयोभक्त्यादद्याद्धरेर्गृहे ॥ २९ ॥ अश्वमेधसहस्रेणतस्यकिंवाप्रयोजनम् ॥ अश्वमेध
प्रकर्तायःस्वर्गंयातिहरेर्दिने ॥ ३० ॥ कार्तिकेदीपदाताचसगच्छेद्धरिमंदिरम् ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वाततोदूतागतास्तेवैयथागताः ॥ ३१ ॥
विष्णुदूतारथेकृत्वागतास्तंविष्णुमंदिरम् ॥ विष्णुसान्निध्यएवास्यमन्वंतरशतंगतम् ॥ ३२ ॥ ततोमर्त्येराजकन्याबभूवकृपयाहरेः ॥ पुत्रपौत्रसमा
युक्ताचिरंभोगंचकारसा ॥ ३३ ॥ इतःपुनर्गतासातुगोलोकंहरिसेवया ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ भक्त्याशृणोतियोमर्त्योदीपमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ३४ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तःसयातिविष्णुमंदिरम् ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेदीपदानमाहात्म्यंनामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ छ ॥

पा० १ निहाटतो इति बहुलः पाठः ।

शौनकउवाच ॥ ॥ जयंत्याःसूतमाहात्म्यंकदासाक्रियतेजनैः ॥ कथयस्वमयित्वंवैपोतःसंसारसागरे ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुविप्रप्रव
क्ष्यामियत्पृष्टोसुनिसत्तम ॥ पुराब्रह्मानारदेनपृष्टएतत्सुरालये ॥२॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ जयंत्याश्चैवमाहात्म्यंकथयस्वपितामह ॥ यच्छ्रुत्वाहंगमिष्या
मितद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ ३॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुष्वावहितोविप्रतवाग्रेकथयाम्यहम् ॥ जयंत्याउपवासेनविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ४ ॥ स्मरणात्कीर्त
नात्पापंसप्तजन्मार्जितंमुने ॥ जयंतीदहतेतच्चकिंपुनःसोपवासकृत् ॥ ५॥ जन्माष्टमीचनवमीचैत्रेमासिसिताशुभा ॥ कृष्णाचतुर्दशीकुंभेमेषेशुक्लाचतुर्दशी
॥६॥दुर्गाष्टम्याश्विनेशुक्लाद्वादशीश्रवणान्विता॥महापुण्याश्चशुभदाजयंत्यःषट्प्रकीर्तिताः ॥७॥ कृष्णजन्माष्टमीपूर्वांप्रसिद्धापापनाशिनी॥क्रतुकोटिसमा
ह्येषातीर्थानामयुतैःसमा ॥८॥ कर्तागवांसहस्रंतुयोददातिदिनेदिने ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिजयंत्यांसमुपोषणे ॥९॥ हेमभारसहस्रंतुकुरुक्षेत्रेरविग्रहे ॥ तत्फलं
समवाप्नोतिजयंत्यांसमुपोषणे ॥ १० ॥ कृष्णाजिनसहस्राणितिलधेनुशतानिच ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिजयंत्यांसमुपोषणे ॥११ ॥ कन्याकोटिसहस्राणांदा
नेभवतियत्फलम् ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिजयंत्यांसमुपोषणे ॥ १२ ॥ ससागरामिमांपृथ्वींदत्वायल्लभतेफलम् ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिजयंत्यांसमुपोषणे
॥ १३ ॥ वापीकूपतडागादिकर्तव्यंदेवतालये ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिजयंत्यांसमुपोषणे ॥ १४ ॥ मातापित्रोर्गुरूणांचभक्तियुक्तःकरोतियः ॥ तत्फलंसम
वाप्नोतिजयंत्यांसमुपोषणे ॥ १५ ॥ आपदाहरणार्थायतीर्थसेवाकृतात्मनाम् ॥ सत्यव्रतानांयत्पुण्यंजयंत्यांसमुपोषणे ॥ १६ ॥ गंगायांनर्मदायांयत्पु
ण्यंसारस्वतेजले ॥ स्नात्वापुण्यमवाप्नोतिजयंत्यांसमुपोषणे ॥ १७ ॥ यत्पुण्यंश्राद्धकर्तॄणांपितॄणामिंदुसंक्षये ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिजयंत्यांसमुपो
षणे॥१८॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ केनकेनकृतापूर्वंकथयस्वपितामह ॥ ॥ब्रह्मोवाच॥ ॥ कार्तवीर्येणकर्णेनकुमारेणचधीमता॥१९॥ सगरेणदिलीपेनकाकु
त्स्थेनकृतापुरा ॥ गौतमेनचगार्ग्येणजामदग्न्येनधीमता ॥ २० ॥ वाल्मीकिनाकृतापूर्वंद्रौपदेयेनसाधुना ॥ ददातिवांछितान्कामान्भाद्रपस्यसिताष्टमी
॥२१॥ प्राजापत्यर्क्षसंयुक्ताविशेषेणमताष्टमी ॥ वर्षेवर्षेप्रकर्तव्याप्रीत्यर्थंचक्रपाणिनः ॥ २२ ॥ कोटिजन्मार्जितंपापंमुहूर्तेनविलीयते ॥ रात्रौजागरणं
कृत्वानिष्ठापूर्वंजितेंद्रियः ॥ २३ ॥ गंधपुष्पादिनैवेद्यैःपूजनीयःपृथक्पृथक् ॥ एवंयःकुरुतेविप्रजयंतीसमुपोषणम् ॥ २४ ॥ कोटिजन्मा
र्जितंपापंज्ञानतोज्ञानतःकृतम् ॥ २५ ॥ प्रसादाद्देवकीसूनोर्यामार्द्धेनविलीयते ॥ जयंतीतिथिसंप्राप्तौभुंजतेयेनराधमाः ॥ २६ ॥ त्रैलोक्यसंभवंपापंभुं
जतेतेनसंशयः ॥ सागराद्यानितीर्थानिमुक्तस्थानानिसर्वशः ॥२७॥ गृहेतिष्ठंतिसर्वांगेजयंतीव्रतकारिणः ॥ तस्यसर्वाणितीर्थानिदेहेतिष्ठंतिदेवताः॥२८॥
करोतियोनरोभक्त्याजयंतींकृष्णवल्लभाम् ॥ नवेदेनपुराणेनमयादृष्टंमहामुने ॥ २९ ॥ तत्समंनाधिकंवापिकृष्णराधाष्टमीव्रतम् ॥ नकरोतिनरोभ

त्त्यासभवेत्क्रूरराक्षसः ॥ ३० ॥ योनरोश्नातिमूढात्माजयंतीवासरेद्विज ॥ महानरकमश्नातियथाचहरिवासरे ॥ ३१ ॥ अतीतमागतंयस्तुकुलमेको
त्तरंशतम् ॥ पतेत्तुनरकेघोरेजयंत्यांभोजनेनवै ॥ ३२ ॥ जयंतीबुधवारेचरोहिण्यासहितायदा ॥ भवेच्चमुनिशार्दूलकिंकृतैर्व्रतकोटिभिः ॥ ३३ ॥ कृ
तेत्रेतायुगेचैवद्वापरेचकलौयुगे ॥ कृतासम्यग्विधानेनजयंतीपापनाशिनी ॥ ३४ ॥ जागरेपद्मनाभस्यपुराणंपाठयेत्तुयः ॥ आजन्मोपार्जितंपापंदहते
तूलराशिवत् ॥ ३५ ॥ यःशृणोतिनरोभक्त्यापुराणंहरिवासरे ॥ कोटिजन्मार्जितंतस्यपापंनश्यतितत्क्षणात् ॥ ३६ ॥ वासरेपद्मनाभस्यपूजयेद्वाचकं
मुने ॥ कुलकोटिंसमुद्धृत्यविष्णुलोकेसपूज्यते ॥ ३७ ॥ जयंत्यामुपवासेनयोनरोत्रपराङ्मुखः ॥ सर्वधर्मविनिर्मुक्तोयात्यसौनरकंध्रुवम् ॥ ३८ ॥ गंधपु
ष्पैश्चधूपैश्चघृतपूर्णप्रदीपकैः ॥ पूजयेद्भक्तिभावैश्चदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ ३९ ॥ विधिनानेनयोविप्रजयंतींप्रकरोतिच ॥ नरोवैतारयेद्भक्त्यापुरुषानेक
विंशतिम् ॥ ४० ॥ नदौर्भाग्यंनवैधव्यंनभवेत्कलहोगृहे ॥ संततेर्नविरोधंचनपश्यतिधनक्षयम् ॥४१॥ यान्यांश्चिकीर्षतेकामान्जयंतीसमुपोषकः ॥ तां
स्तान्प्राप्नोतिसकलान्विष्णुलोकंसगच्छति ॥ ४२ ॥ विष्णुभक्तिपरानित्यंजयंतीव्रतमानसाः ॥ तेधन्यास्तेकुलीनास्तेईश्वरास्तेचपंडिताः ॥ ४३ ॥
यानिकानिचतीर्थानिव्रतानिनियमानिच ॥ जयंतीवासरस्यैवकलांनार्हंतिषोडशीम् ॥ ४४ ॥ भाद्रेवैचोभयेपक्षेयःकरोतिसभार्यकः ॥ राधाकृष्णाष्टमीं
वत्सप्राप्नोतिहरिसन्निधिम् ॥ ४५ ॥ व्रतंचपुण्यकारंचयःकरोतिसदाहरेः ॥ सयातिविष्णोर्वैकुंठंजयंतीसमुपोषकः ॥ ४६ ॥ आचारहीनंकुलभ्रष्टंकी
र्तिहीनंकुयोनिजम् ॥ नाशयत्याशुपापंचजयंतीहरिवल्लभा ॥ ४७ ॥ मेरुतुल्यानिपापानिब्रह्महत्यादिकानिच ॥ सनिर्दहतिसर्वाणिजयंत्यांसमुपोषकः ॥
॥ ४८ ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रंधनार्थीलभतेधनम् ॥ मोक्षार्थीलभतेमोक्षंजयंत्यांसमुपोषकः ॥ ४९ ॥ जयंतीकरणेचित्तंयेषांभवतितत्परम् ॥ यमोपि
शंकतेनित्यंतेयांतिपरमांगतिम् ॥ ५० ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ कथयित्वानारदंतुययौसचयथागतः ॥ मयापिकथितंब्रह्मन्यत्पृष्टोहंत्वयामुने ॥५१॥ माहा
त्म्यंचजयंत्यायेशृण्वंतिभक्तिभावतः ॥ तेपियांतिपरंधामविमुक्ताःसर्वपातकैः ॥ ५२ ॥ पुराणवाचकंब्रह्मन्जयंतीव्रतिनंतथा ॥ येपश्यंतिनराःपापास्तेयां
तिपरमंपदम् ॥ ५३ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेब्रह्मनारदसंवादेजयंतीव्रतमाहात्म्यंनामचतुर्थोऽध्यायः ॥४॥छ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कथयस्व
महाप्राज्ञपुत्रहीनोजनोभवेत् ॥ कर्मणाकेनवैसूतपुत्रोभवतिकेनच ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतत्पृष्टःपुराब्रह्मानारदेनमहात्मना ॥ सयदाहतदातंचशृणु ॥ ३ ॥
ष्वमुनिपुंगव ॥ २ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वतत्त्वार्थपारग ॥ अपुत्रोवैभवेन्मर्त्यःकर्मणाकेनपद्मज ॥ ३ ॥ वंध्यास्त्रीवाभवेत्केनवृ
जिनेनममाग्रतः ॥ कथयशृण्वतोवैमेसर्वप्राणिहितेरत ॥ ४ ॥ दुहिताजायतेकेनकर्मणावानंपुसकः ॥ मृतवत्सोभवेत्केनमृतवत्सातिदुःखिता ॥

केनपुण्येनभोब्रह्मन्पुनःपुत्रोभवेद्वद ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथयामिसमासेनसावधानेनतच्छृणु ॥ वृत्तांतंपृच्छसित्वंवैशृण्वतांविस्मयप्रदम् ॥६॥ पूर्वेजन्मनियोमर्त्योवर्तनंब्राह्मणस्यच ॥ हरेद्वाहारयेदत्रपुत्रहीनोभवत्किल ॥ ७ ॥ इहजन्मनियोमर्त्यःपुराणश्रवणंहिच ॥ ससस्याभूमेर्दानंचकुर्याद्वैश्रद्धयान्वितः ॥ ८ ॥ धेनुंबहुगुणांहैमींबहुदुग्धांसदक्षिणाम् ॥ सुवर्णप्रतिमांचैवतस्यपुत्रोभवेद्ध्रुवम् ॥ ९ ॥ पूर्वजन्मनियानारीपरबालकघातनम् ॥ करोतिकपटेनैवबालहीनाभवेद्ध्रुवम् ॥ १० ॥ सौवर्णप्रतिमादानंयानारीश्रद्धयान्विता ॥ कुर्यात्पानंब्राह्मणस्यभक्त्यावैचरणोदकम् ॥ ११ ॥ पुराणश्रवणंचैवदद्याद्वैबहुदक्षिणाम् ॥ बह्वपत्याजीववत्साभवेन्नास्त्यत्रसंशयः ॥ १२ ॥ जलेनिमग्नंबालंयोदृष्ट्वायानसमुद्धरेत् ॥ इहजन्मन्यपुत्रोवैसाऽपुत्रीचभवेद्ध्रुवम् ॥ १३ ॥ वृषभंचैवकूष्मांडंससुवर्णंसवस्त्रकम् ॥ दद्याद्दानंब्राह्मणस्यकुर्याद्बालव्रतंशुभम् ॥ १४ ॥ गौरींकन्यांतथाकुर्यात्पुराणश्रवणंहियः ॥ पुत्रोवैजायतेतस्यसर्वपातकनाशनम् ॥ १५ ॥ पूर्वजन्मनियोमर्त्योनिराशंचातिथिंद्विज ॥ कुर्यात्क्रोधेनदंडंचपुत्रहीनोभवेद्ध्रुवम् ॥ १६ ॥ ब्राह्मणंचातिथिंचैवकुर्याद्भक्त्याप्रपूजनम् ॥ अन्नदानंजलंचैवतथादेवालयंशुभम् ॥ १७ ॥ पूर्वजन्मनियानारीभ्रूणहत्यांचयोनरः ॥ कुर्यात्सामृतवत्साचमृतवत्सोभवेद्ध्रुवम् ॥ १८ ॥ यानारीस्वामिसहिताकुर्याच्चहरिवासरम् ॥ सुपुत्राभर्तृसुभगाभवेत्साप्रतिजन्मनि ॥ १९ ॥ योनरोगोधनंकुर्याच्छूद्रःकुर्याद्विमोहितः ॥ ब्राह्मणीहरणंवापिकर्मणासनपुंसकः ॥२०॥ इदंतुवृजिनंकृत्वापश्चात्पुण्यंकरोतियः ॥ इहपुण्यप्रभावेनदुहिताजायतेद्विज ॥ २१ ॥ आसीत्त्रेतायुगेराजाश्रीधरोनामतोद्विज ॥ अपुत्रोधनवांस्तस्यजायाहेमप्रभावती ॥ २२ ॥ व्यासंसकलशास्त्रज्ञंसर्वलोकहितैषिणम् ॥ आगतंचैवपप्रच्छचापुत्रोहंकथंद्विज ॥ २३ ॥ उवाचनृपतेःश्रुत्वावचनंविनयान्वितम् ॥ राज्ञादत्तेचपीठेचनिर्मितेकनकादिभिः ॥ २४ ॥ राजाराज्ञीतस्यपादौधौतंकृत्वाचहर्षितौ ॥ पीत्वापादोदकंद्वौचसर्वपातकनाशनम् ॥ २५ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ राजन्शृणुष्वयत्पृष्टमपुत्रोयेनकर्मणा ॥ तवेयंराज्ञीचापुत्रीचैकपतीव्रतस्तथा ॥ २६ ॥ पूर्वजन्मनिचंद्रस्त्वंनाम्नावरतनुस्मृतः ॥ भार्यातवापिशुभ्रांगीनाम्नावैशंकरीस्मृता ॥ २७ ॥ एकदापथियातौचनीचपुत्रंजलेपिच ॥ मग्नंदृष्ट्वाहेलयाचगतौसपंचतांगतः ॥२८॥ बहुपुण्यप्रभावेनराज्ञीराजागतौयुवाम् ॥ तेनकर्मविपाकेनयुवयोर्नभवेत्सुतः॥२९॥ ॥ ॥राजोवाच॥ ॥इदानींकेनपुण्येनसुतोवैजायतेप्रभो॥अपुत्रस्यमनुष्याणांजीवनंहिनिरर्थकम्॥३०॥ ॥व्यासउवाच॥ ॥सवस्त्रंचैवकूष्मांडंवृषभंससुवर्णकम् ॥ देहिदानंब्राह्मणस्यकुरुबालव्रतंतथा ॥ ३१ ॥ गौरींकन्यांतथादेहिपुराणश्रवणंकुरु ॥ पुत्रोवैजायतेतत्रसर्वपातकनाशनम् ॥ ३२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इतिश्रुत्वाततोराजाव्यासोक्तंदानमुत्तमम् ॥ पुराणश्रवणंचैवचकारगतकिल्बिषः॥३३॥ ततःपुत्रोवर्षमध्येबभूवसर्वपूजितः॥ अभूद्राजासार्वभौमःसुंदरःकुल

नायकः ॥ ३४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ यइदंशृणुयाद्भक्त्याकरोतिदानमुत्तमम् ॥ अपुत्रालभतेपुत्रंसंक्षेपात्कथितंमया ॥ ३५ ॥ भक्त्याश्रुत्वातुयानारीकुर्या
द्ब्राह्मणपूजनम् ॥ सुपुत्रासाभवेन्नित्यंशास्त्रोक्तविधिनाद्विज ॥३६॥ सुवर्णरजतंवस्त्रंपुष्पमाल्यंचचंदनम् ॥ योदद्यात्पुस्तकेभक्त्यासर्वपापप्रणाशनम् ॥३७॥
पूर्वजन्मनियोमूढोब्रह्मबालकघातकः ॥ तस्यक्रूरोभवेत्पुत्रःसप्तजन्मांतरैर्द्विजः ॥३८॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेब्रह्मनारदसंवादेकर्मविपाककथनंनाम
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥छ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ केनपुण्येनभोसूतवैकुंठंसमवाप्यते ॥ तद्वदस्वशृण्वतोमेपोतोहिभवसागरे ॥१॥ ॥ सूतउवाच ॥
साधुसाधुमुनिश्रेष्ठसर्वमंगलकारक ॥ कथयामिसमासेनशृण्वतांपापनाशनम् ॥ २ ॥ विष्णवेब्राह्मणायैवमृदावेश्मविनिर्मितम् ॥ योवैदद्याद्द्विजश्रेष्ठतस्यपु
ण्यंनिशामय ॥ ३ ॥ विष्णुलोकेचसविप्रःसर्वपापविवर्जितः ॥ सौधवासीभवेन्नित्यंविष्णुलोकेप्रपूज्यते ॥ ४ ॥ विष्णवेसौधगेहंयोदद्याद्वैब्राह्मणायच ॥
हरेर्न्निकेतनंप्राप्यस्वर्गवासीभवेद्ध्रुवम् ॥ ५ ॥ अंतेविष्णुपुरंगत्वायुक्तःकोटिकुलैर्द्विज ॥ स्वर्णसौधेगृहेस्थित्वाकुर्याद्भोगंयथासुखम् ॥६॥ ब्राह्मणस्थापनेपुण्यं
यद्वैभवतिभोमुने ॥ संख्यांकर्तुमशक्तस्तुतद्वेधाःसर्वकारकः ॥ ७ ॥ गण्यंतेरेणवश्चैवगण्यंतेवृष्टिबिंदवः ॥ नगण्यंतेविधात्रापिब्रह्मसंस्थापनेफलम् ॥ ८ ॥
नारदेनपुराब्रह्मापृष्टःसंसारसंभवः ॥ वेधास्तंकथयामासतच्छृणुष्वमहामुने ॥ ९ ॥ पुरासीद्द्वापरेब्रह्मन्वारनारीसुशोभना ॥ सुकेशीहरिणीनेत्रासुमध्याचारु
हासिनी ॥ १० ॥ नाम्नासाचंचलापांगीययौदेशांतरंकदा ॥ सर्वपापसमायुक्तानरकेपातयंतिच ॥ ११ ॥ संगेनसिंधुनाकांक्षीजनान्देवालयंगता ॥ तत्र
क्षणंसोपविष्टातांबूलभक्षणंकृतम् ॥ १२ ॥ शेषंचूर्णंसौधभित्तौदत्वानिम्नेकुतूहलात् ॥ ततोगताजारकांक्षीधनार्थंनगरंप्रति ॥ १३ ॥ जारेणकेनचित्सार्द्धं
संकेतःसहसाकृतः ॥ संकेतंतुगतावेश्यावनंरात्रौविमोहिता ॥ १४ ॥ संकेतंनागतोवैश्योऽन्यशंकिष्टविलोकिता ॥ कथंकांतोनागतोमेसर्पैर्व्याघ्रैश्चभक्षि
तः ॥ १५ ॥ संकेतनंकथंहित्वागतःकिंकामविह्वलः ॥ अन्ययाज्ञातयासार्द्धमभिलाषीभवेत्किमु ॥ १६ ॥ परामृष्येतद्ध्यंतःकोटपालभयद्द्विज ॥ नगरं
नागतासाहिरुद्धेलोकपथेतमैः ॥ १७ ॥ एतस्मिन्नंतरेव्याघ्रःकामरूपीबलात्क्षुधी ॥ प्रेषितःकालदेवेनाग्रसदागत्यतांद्विज ॥ १८ ॥ ततस्तुयमुनाभ्रातुर्दूता
स्तेभीमवर्षिणः[1] ॥ आगतागिरिकूटांगानेतुंतांपापकर्मणा ॥१९॥ वक्रपादावक्रमुखाउन्नासाबहुदंष्ट्रिणः ॥ चर्मरज्जूर्मुद्गरांश्चगृहीत्वापांशुलांद्विज ॥२०॥ बंध
यामासुरुन्मत्तागणिकांचर्म्मरज्जुभिः ॥ शंखचक्रगदापद्मधारिणोवनमालिनः ॥ २१ ॥ प्रेषितादेवदेवेनतद्भक्तवत्सलेनच ॥ कृष्णजीमूतसंकाशाःस्फुर
द्वदनपंकजाः ॥ २२ ॥ श्रेणीधराश्चारुनासादिव्यकुंडलभूषिताः ॥ ददृशुःपथिगच्छंतोविष्णोर्दूतामहात्मनः ॥ २३ ॥ ॥ विष्णुदूताऊचुः ॥ ॥ केयूरं

[1] पा० १ वर्ष्मिणः ।

विकृताकारालक्ष्यंतेकर्बुराइव ॥ इमांविष्णोःप्रियतमांनीत्वाकव्रजथोत्तमाम् ॥ इदंवचनमाकर्ण्यतेषांतेतुद्रुतंययुः ॥२४॥ अथतेक्रोधसंपन्नाविष्णोर्दूतामहा
बलाः ॥ जघ्नुस्तेसंदेशहरान्यमस्यजगतःप्रभोः ॥ २५ ॥ चक्रादिशस्त्रसंघैश्चसूर्यकोटिसमप्रभैः ॥ कृतांतस्यभटाःसर्वेरुदंतस्तेपलायिताः ॥ २६ ॥
यमंप्रोचुःसभीताश्चवृत्तांतंसकलंद्विज ॥ यमोपितत्कथांश्रुत्वाचित्रगुप्तमुवाचह ॥ २७ ॥ ॥धर्मउवाच ॥ ॥ केनपुण्येनभोमंत्रिन्वेश्यामुक्तिसमागता॥
एतन्मेपृच्छतःसर्वंकथयस्वयथार्हतः ॥ २८ ॥ ॥ चित्रगुप्तउवाच ॥ ॥ तयापापान्यर्जितानिजन्मतःसुबहून्यपि ॥ किंत्वाकर्णयलोकेशयादिस्यात्पुण्य
मस्तितत् ॥ २९ ॥ गणिकैकदाधर्मराजसर्वालंकारभूषिता ॥ कांचित्पुरींजगामाशुजारकांक्षीधनार्थिनी ॥ ३० ॥ तत्रदेवालयेतस्मिन्स्थित्वातांबूलभक्ष
णं ॥ कृत्वातच्छेषचूर्णंतुददौभित्तौतुकौतुकात् ॥ ३१ ॥ तेनपुण्यप्रभावेनगणिकागतपातका ॥ वैकुंठंप्रतिसायातिनिर्गतातवदंडतः ॥ ३२ ॥ ॥ सूतउ
वाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वाततोदूतायमोपिवचनंद्विज ॥ व्यापारेचान्यतश्चित्तंददौसागणिकापिच ॥ ३३ ॥ आरूढास्यंदनेदिव्येराजहंसयुतेतथा ॥ विष्णुलोकं
ययौसाचवेष्टिताविष्णुकिंकरैः ॥ ३४ ॥ श्रीविष्णोराज्ञयासाथकुलकोटियुतापिच ॥ तस्थौसौधगृहेविप्रनानाभोगंचकारह ॥ ३५ ॥ भक्त्यायोवैहरेर्गेहे
दद्याच्चूर्णंप्रयत्नतः ॥ पुण्यंकिंवाभवेत्तस्यनजानेद्विजपुंगव ॥ ३६ ॥ भक्त्याध्यायंपठेद्योवैश्रृणोतिसादरेणच ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोयात्यसौहरिमंदि
रम् ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेब्रह्मनारदसंवादेषष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥ छ ॥ ॥शौनकउवाच ॥ ॥ कथयस्वमहाप्राज्ञगोलोकंयातिकर्म
णा ॥ सुमतेदुस्तरात्केनजनःसंसारसागरात् ॥ राधायाश्चाष्टमीसूततस्यामाहात्म्यमुत्तमम् ॥१॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ ब्रह्माणंनारदोपृच्छत्पुराचैतन्महा
मुने ॥ तच्छृणुष्वसमासेनपृष्टवान्सइतिद्विज ॥ २ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविदांवर ॥ राधाजन्माष्टमीतातकथयस्वममा
ग्रतः ॥३॥ तस्याःपुण्यफलंकिंवाकृतंकेनपुराविभो ॥ अकुर्वतांजनानांहिकिल्बिषंकिंभवेद्विज ॥४॥ केनैवतुविधानेनकर्त्तव्यंतद्व्रतंकदा ॥ कस्माज्जाताच
साराधातन्मेकथयमूलतः ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ राधाजन्माष्टमींवत्सश्रृणुष्वसुसमाहितः ॥ कथयामिसमासेनसमग्रंहरिणाविना ॥ ६ ॥ कथितं
तत्फलंपुण्यंनशक्नोत्यपिनारद ॥ कोटिजन्मार्जितंपापंब्रह्महत्यादिकंमहत् ॥ ७ ॥ कुर्वंतियेसकृद्भक्त्यातेषांनश्यतितत्क्षणात् ॥ एकादश्याःसहस्रेण
यत्फलंलभतेनरः ॥ ८ ॥ राधाजन्माष्टमीपुण्यंतस्माच्छतगुणाधिकम् ॥ मेरुतुल्यसुवर्णानिदत्वायत्फलमाप्यते ॥ ९ ॥ सकृद्राधाष्टमींकृत्वातस्माच्छत
गुणाधिकम् ॥ कन्यादानसहस्रेणयत्पुण्यंप्राप्यतेजनैः ॥१०॥ वृषभानुसुताष्टम्यातत्फलंप्राप्यतेजनैः ॥ गंगादिषुचतीर्थेषुस्नात्वातुयत्फलंलभेत् ॥११॥
कृष्णप्राणप्रियाष्टम्याःफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ एतद्व्रतंतुयःपापीहेलयाश्रद्धयापिवा ॥ १२ ॥ करोतिविष्णुसदनंगच्छेत्कोटिकुलान्वितः ॥ पुराकृ

तद्युगेवत्सवरनारीसुशोभना ॥ १३ ॥ सुमध्याहरिणीनेत्राशुभांगीचारुहासिनी ॥ सुकेशीचारुकर्णीचनाम्नालीलावतीस्मृता ॥ १४ ॥ तयाव
हूनिपापानिकृतानिसुदृढानिच ॥ एकदासाधनाकांक्षीनिःसृत्यपुरतःस्वतः ॥ १५ ॥ गतान्यनगरंतत्रदृष्ट्वासुज्ञजनान्बहून् ॥ राधाष्टमीव्रतपरान्सुं
दरेदेवतालये ॥१६॥ गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्वस्त्रैर्नानाविधैःफलैः ॥ भक्तिभावैःपूजयंतोराधायामूर्तिमुत्तमाम् ॥१७॥ केचिद्गायंतिनृत्यंतिपठंतिस्तवमुत्तमम् ॥
तालवेणुमृदंगांश्चवादयंतिचकेमुदा ॥ १८ ॥ तांस्तांस्तथाविधान्दृष्ट्वाकौतूहलसमन्विता ॥ जगामतत्समीपंसापप्रच्छविनयान्विता ॥ १९ ॥ भोभोः
पुण्यात्मानोयूयंकिंकुर्वंतोमुदान्विताः ॥ कथयध्वंपुण्यवंतोमांचैवविनयान्विताम् ॥ २० ॥ तस्यास्तुवचनंश्रुत्वापरकार्यहितेरताः ॥ आरेभिरेतदा
वक्तुंवैष्णवाव्रततत्पराः ॥ २१ ॥ ॥ राधाव्रतिनऊचुः ॥ ॥ भाद्रेमासिसिताष्टम्यांजाताश्रीराधिकायतः ॥ अष्टमीसाद्यसंप्राप्तातांकुर्वामप्रयत्नतः ॥ २२ ॥
गोघातजनितंपापंस्तेयजंब्रह्मघातजम् ॥ परस्त्रीहरणाच्चैवतथाचगुरुतल्पजम् ॥ २३ ॥ विश्वासघातजंचैवस्त्रीहत्याजनितंतथा ॥ एतानिनाशयत्या
शुकृतायाचाष्टमीनृणाम् ॥ २४ ॥ तेषांचवचनंश्रुत्वासर्वपातकनाशनम् ॥ करिष्याम्यहमित्येवपरामृष्यपुनःपुनः ॥ २५ ॥ तत्रैवव्रतिभिःसार्द्धंकृत्वा
साव्रतमुत्तमम् ॥ दैवात्सापंचतांयातासर्पघातेननिर्मला ॥ २६ ॥ ततोयमाज्ञयादूताःपाशमुद्गरपाणयः ॥ आगतास्तांसमानेतुंबबंधुरतिकृच्छ्रतः ॥२७॥
यदानेतुंमनश्चक्रुर्यमस्यसदनंप्रति ॥ तदागताविष्णुदूताःशंखचक्रगदाधराः ॥ २८ ॥ हिरण्मयंविमानंचराजहंसयुतंशुभम् ॥ छेदनंचक्रधाराभिः
पाशंकृत्वात्वरान्विताः ॥ २९ ॥ रथेचारोपयामासुस्तांनारींगतकिल्बिषाम् ॥ निन्युर्विष्णुपुरंतेचगोलोकाख्यंमनोहरम् ॥ ३० ॥ कृष्णेनराधयातत्र
स्थिताव्रतप्रसादतः ॥ राधाष्टमीव्रतंतातयोनकुर्य्याच्चमूढधीः ॥ ३१ ॥ नरकान्निष्कृतिर्नास्तिकोटिकल्पशतैरपि ॥ स्त्रियश्चयानकुर्वंतिव्रतमेतच्छु
भप्रदम् ॥ ३२ ॥ राधाविष्णोःप्रीतिकरंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ अंतेयमपुरींगत्वापतंतिनरकेचिरम् ॥ ३३ ॥ कदाचिज्जन्मचासाद्यपृथिव्यांविधवाध्रुवम् ॥
एकदापृथिवीवत्सदुष्टसंघैश्चताडिता ॥ ३४ ॥ गौर्भूत्वाचभृशंदीनाचाययौसामम्मांतिकम् ॥ निवेदयामासदुःखंरुदंतीचपुनःपुनः ॥ ३५ ॥ तद्वाक्यं
चसमाकर्ण्यगतोहंविष्णुसंनिधिम् ॥ कृष्णेनिवेदितश्चाशुपृथिव्यादुःखसंचयः ॥ ३६ ॥ तेनोक्तंगच्छभोब्रह्मन्देवैःसार्द्धंचभूतले ॥ अहंतत्रापिगच्छामि
पश्चान्ममगणैःसह ॥ ३७ ॥ तच्छ्रुत्वासहितोदेवैरागतःपृथिवीतलम् ॥ ततःकृष्णःसमाहूयराधांप्राणगरीयसीम् ॥ ३८ ॥ उवाचवचनंदेविगच्छे
हंपृथिवीतलम् ॥ पृथिवीभारनाशायगच्छत्वंमर्त्यमंडलम् ॥ ३९ ॥ इतिश्रुत्वापिसाराधाप्यागतापृथिवींततः ॥ भाद्रेमासिसितेपक्षेअष्टमी
संज्ञिकेतिथौ ॥ ४० ॥ वृषभानोर्यज्ञभूमौजातासाराधिकादिवा ॥ यज्ञार्थंशोधितायांचदृष्टासादिव्यरूपिणी ॥ ४१ ॥ राजानंदमनाभूत्वातां

प्राप्यनिजमंदिरम् ॥ दत्तवान्महिषींनीत्वासाचतांपर्यपालयत् ॥ ४२ ॥ इतितेकथितंवत्सत्वयापृष्टंचयद्वचः ॥ गोपनीयंगोपनीयंगोपनीयंप्रय
त्नतः ॥ ४३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ यइदंशृणुयाद्भक्त्याचतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तश्चांतेयातिहरेर्गृहम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापु
राणेब्रह्मखंडेब्रह्मनारदसंवादेश्रीराधाष्टमीमाहात्म्यंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ समुद्रमथनंसूतपुराकस्मात्कृतंगुरो ॥
हृदयेकौतुकंजातंश्रोतुंमेवदचामरैः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ब्रह्मन्वच्मिसमासेनसिंधोर्मथनकारणम् ॥ दुर्वाससेंद्रसंवादमितिहासंशृणुष्वतत् ॥ २ ॥
महातपामहातेजादुर्वासाईश्वरांशजः ॥ ब्रह्मर्षिःप्रययौस्वर्गमिन्द्रंद्रष्टुंसचैकदा ॥ ३ ॥ तस्मिन्ददर्शकालेतंगजारूढंशचीपतिम् ॥ दृष्ट्वास्रजंपारिजातांददौत
स्मैमहामुनिः ॥ ४ ॥ गृहीत्वातांस्रजंचेंद्रोविन्यस्यगजमूर्द्धनि ॥ देवराट्प्रययौब्रह्मन्ससैन्योनंदनंप्रति ॥ ५ ॥ हस्तीचादायतांमालांछित्त्वातुधरणी
तले ॥ चिक्षेपचमहाक्रुद्धस्तमित्याहमहामुनिः ॥ ६ ॥ त्रैलोक्यैकश्रियायुक्तोयस्मात्त्वमवमन्यसे ॥ तवत्रैलोक्यश्रीर्नष्टा भवत्येवनसंशयः ॥ ७ ॥ ततःश
क्रोजगामाशुसुप्तश्चस्वपुरंपुनः ॥ ददर्शजगतांमाताचांतर्द्धानंगतास्वयम् ॥ ८ ॥ नष्टमंतर्द्धानवत्यांतदातस्यांजगत्त्रयम् ॥ क्षुत्पिपासान्विताःसर्वेचुक्रु
शुर्वैनिरंतरम् ॥ ९ ॥ नववर्षुर्वारिवाहाःशुष्काश्चैवजलाशयाः ॥ सर्वेतेशाखिनःशुष्काःफलपुष्पविवर्जिताः ॥ १० ॥ क्षुत्पिपासार्दिताःसर्वेब्रह्मणःसन्नि
धिंययुः ॥ तंसर्वेकथयामासुर्दुःखशोकंपितामहम् ॥ ११ ॥ देवानांवचनंश्रुत्वाधातादेवगणैःसह ॥ भृग्वादिमुनिभिश्चैवप्रययौक्षीरसागरम् ॥ १२ ॥
विष्णुंसमर्चयामासक्षीराब्धेरुत्तरेतटे ॥ मंत्रमष्टाक्षरंवेधाजपन्ध्यायन्जगत्पतिम् ॥ १३ ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्सर्वेषांचदिवौकसाम् ॥ वैनतेयंसमारुह्यचाग
तःसदयःप्रभुः ॥ १४ ॥ पीतवस्त्रंचतुर्बाहुंशंखचक्रगदाधरम् ॥ दृष्ट्वातंजगतामीशंपुंडरीकनिभेक्षणम् ॥ १५ ॥ विष्णुंभवोदधेःपोतंवनमालाविभूषि
तम् ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कमानंदाश्रुपरिप्लुताः ॥ १६ ॥ तुष्टुवुर्जयशब्देननमश्चक्रुर्निरंतरम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ वरंवृणीध्वंभोदेवाःकस्माद्यू
यंसमागताः ॥ वरदोस्मितद्ब्रूतवोददामिचनान्यथा ॥ १७ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ कृपालोब्रह्मशापेनसंपद्धीनंजगत्त्रयम् ॥ क्षुत्पिपासार्दितंनाथसदेवासुर
मानुषम् ॥ १८ ॥ रक्षसर्वानिमाँल्लोकान्याताःस्मशरणंतव ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इंदिराब्रह्मशापेनचातर्द्धानंगतासुराः ॥ १९ ॥ यस्याःकटाक्षमात्रे
णजगदैश्वर्यसंयुतम् ॥ तदायूयंसुराःसर्वेचोत्पाट्यस्वर्णपर्वतम् ॥ २० ॥ मंदरंघर्घरंकृत्वासर्पराजेनवेष्टितम् ॥ कुरुध्वंमथनंदेवाःसदैत्याःक्षीरसागरम् ॥ २१ ॥
तस्मादुत्पत्स्यतेलक्ष्मीर्जगन्माताचभोःसुराः ॥ तयादृष्टामहाभागाभविष्यथनसंशयः ॥ २२ ॥ धारयाम्यहमेवाद्रिंकूर्मरूपेणसर्वतः ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुरं
तर्द्धानंजगामसः ॥ जग्मुःसुरासुराःसर्वेःसमुद्रमथनंद्विज ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसमुद्रमथनोद्योगोनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ छ ॥

॥ सूतउवाच ॥ ॥ ततोमरगणास्तेचसगंधर्वाःसदानवा ॥ उत्पाट्यमंदिरंशैलंचिक्षिपुःपयसांनिधौ ॥१॥ ततःसनातनःश्रीमान्दयालुर्जगदीश्वरः ॥ अधार
यद्गिरेर्मूलंकूर्मरूपेणपृष्ठतः ॥ २ ॥ अनंततत्रसंवेष्टचममंथुर्दुग्धसागरम् ॥ एकादश्यांमथ्यमानेचोद्भूतंप्रथमंद्विज ॥ ३ ॥ कालकूटविषंतेतुदृष्ट्वासर्वेप्रदुद्रुवुः ॥
ततस्तान्विद्रुतान्दृष्ट्वाशंकरश्चोक्तवानिदम् ॥४॥ भोभोमरगणायूयंविषंकुरुतमादरम् ॥ वारयिष्याम्यहंतूर्णंकालकूटंमहाविषम् ॥ ५ ॥ इत्युक्तापार्वतीना
थोध्यायन्नारायणंहृदि ॥ महामंत्रंसमुच्चार्यविषमादद्भयंकरम् ॥ ६ ॥ महामंत्रप्रभावेणविषंजीर्णंगतंमहत् ॥ अच्युतानंतगोविंदइतिनामत्रयंहरेः ॥ ७ ॥
योजपेत्प्रयतोभक्त्याप्रणवाद्यंनमोंतिकम् ॥ विषभोगाग्निजंतस्यनास्तिमृत्योर्भयंतथा ॥ ८ ॥ ततोदृष्टमनादेवाममंथुःक्षीरसागरम् ॥ ततोऽलक्ष्मीःसमुत्प
न्नाकालास्यारक्तलोचना ॥ ९ ॥ रूक्षपिंगलकेशाचजरतींबिभ्रतीतनुम् ॥ साचज्येष्ठाब्रवीद्देवान्किंकर्तव्यंमयेतिवै ॥ १० ॥ देवास्तथाब्रुवंस्तांचदेवींदुः
खस्यभाजनम् ॥ येषांनृणांगृहेदेवीकलहःसंप्रवर्तते ॥ ११ ॥ तत्रस्थानंप्रयच्छामोवसज्येष्ठेशुभान्विता ॥ निष्ठुरंवचनंयेचवदंतियेनृतंनराः ॥ १२ ॥ सं
ध्यायांयेहिचाश्नंतिदुःखदातिष्ठतद्गृहे ॥ कपालकेशभस्मास्थितुषांगाराणियत्रतु ॥ १३ ॥ स्थानंज्येष्ठेतत्रतवभविष्यतिनसंशयः ॥ अकृत्वापादयोर्धौ
तंयेचाश्नंतिनराधमाः ॥ १४ ॥ तद्गृहेसर्वदातिष्ठदुःखदारिद्रदायिनी ॥ वालुकालवणांगारैःकुर्वंतिदंतधावनम् ॥ १५ ॥ तेषांगेहेसदातिष्ठदुःखदाकलि
नासह ॥ छत्राकंश्रीफलंशिष्टंयेखादंतिनराधमाः ॥ १६ ॥ गेहेतेषांतवस्थानंज्येष्ठेकलुषदायिनि ॥ तिलपिष्टमलाबुंयेगृंजनंपोतिकादलम् ॥१७॥ कलंबुकं
पलांडुंयेचाश्नंतिपापबुद्धयः ॥ तेषांगृहेतवस्थानंभविष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ गुरुदेवातिथीनांचयज्ञदानविवर्जितम् ॥ यत्रवेदध्वनिर्नास्तितत्रातिष्ठसदा
ऽशुभे ॥ १९ ॥ दंपत्योःकलहोयत्रपितृदेवार्चनंनवै ॥ दुरोदररतायत्रतत्रातिष्ठसदाशुभे ॥ २० ॥ परदाररतायत्रपरद्रव्यापहारिणः ॥ विप्रसज्जनवृद्धानां
यत्रपूजानविद्यते॥तत्रस्थानेसदातिष्ठपापदारिद्र्यदायिनी ॥२१॥ इत्यादिश्यसुराज्येष्ठांसर्वेषांकलिवल्लभाम्॥क्षीराब्धेर्मथनंचक्रुःपुनस्तेसुसमाहिताः ॥२२॥
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशौनकसंवादेसमुद्रमथनंनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ छ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ ऐरावतस्ततोजज्ञेतथैवोच्चैःश्रवाहयः ॥
धन्वंतरिःपारिजातःसुरभिश्चाप्सरोदयः ॥ १ ॥ ततःप्रभातसमयेद्वादश्यामुदितेरवौ ॥ उत्पन्नाश्रीर्महालक्ष्मीःसर्वलक्षणशोभिता ॥ २ ॥ ददृशुस्तांमहा
देवींमातरंधर्मदेवताः ॥ प्रहृष्टाःसर्वजंतूनांश्रीकृष्णहृदयालयाम् ॥ ३ ॥ लक्ष्मीभ्राताशीतरश्मिर्जातश्चसुधयाततः ॥ उत्पन्नासाहरेर्जायातुलसीलोक
पावनी ॥ ४ ॥ तंशैलंपूर्ववत्स्थाप्यपरिपूर्णमनोरथाः ॥ समेत्यमातरंस्तुत्वाजेपुःश्रीसूक्तमुत्तमम् ॥ ५ ॥ ततःप्रसन्नासादेवीसर्वान्देवानुवाचह ॥ वरं

पा० १ मेकरे मु० पु० ।

वृणीध्वंभद्रंवोवरदाहंसुरोत्तमाः ॥ ६ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ प्रसीदकमलेदेविसर्वमातर्हरिप्रिये ॥ त्वयाविनाजगच्छून्यंकुरुप्राणप्ररक्षणम् ॥ ७ ॥ इत्युक्ता
सामहालक्ष्मीःप्राहनारायणप्रिया ॥ इदानींसर्वजंतूनांप्राणरक्षांकरोम्यहम् ॥ ८ ॥ ततोनारायणःश्रीमाञ्छंखचक्रगदाधरः ॥ आविर्बभूवसहसादयालु
र्जगदीश्वरः ॥ ९ ॥ ततस्तेतुष्टुवुर्देवाःप्रणम्यजगतांपतिम् ॥ कृतांजलिपुटाःप्रोचुःहर्षगद्गदभाषिणः ॥ १० ॥ गृहाणमातरंविष्णोमहिषींवल्लभांतव ॥ सं
साररक्षणार्थायलक्ष्मीमनपगामिनीम् ॥ यावत्प्रतिज्ञांनोचक्रेतावत्प्राहेंदिराहरिम् ॥ ११ ॥ ॥ लक्ष्मीरुवाच ॥ ॥ अविवाह्यकथंज्येष्ठामलक्ष्मींमधुसूदन ॥
तस्याःकनिष्ठांमांनाथविवाहंकर्तुमिच्छसि ॥ ज्येष्ठायांचस्थितायांवैकनिष्ठापरिणीयते ॥ १२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वाततोविष्णुर्ददौचोद्दाल
कायच ॥ वेदवाक्यानुरूपेणह्यलक्ष्मींनिर्जरैःसह ॥ १३ ॥ ततोनारायणःश्रीमान्लक्ष्मीमंगीचकारह ॥ ततःसुरगणाःसर्वेनमश्चक्रुःपुनःपुनः ॥ १४ ॥
अथतेचासुरान्सर्वान्जघ्नुःसर्वेबलाधिकाः ॥ सर्वेतेक्रंदमानाश्चगताश्चैवदिशोदश ॥ १५ ॥ सुधांततःखादितुंचक्रुर्देवाःपंक्तियथाक्रमम् ॥ श्रीविष्णोराज्ञ
यासर्वेचोचुश्चैवपरस्परम् ॥ १६ ॥ त्वंचदेहित्वंचदेहित्वंचदेहीतिचाब्रुवन् ॥ नशक्तोस्मिनशक्तोस्मिनशक्तोस्मीतिचाब्रुवन् ॥ १७ ॥ ततोविष्णुःसमु
त्तस्थौस्त्रीरूपंचदधारह ॥ चकारस्वर्णपात्रेततःपीयूषपरिवेषणम् ॥ १८ ॥ पीयूषभक्षणंराहुर्यावत्कुर्याद्द्विजोत्तम ॥ चंद्रसूर्यौचोक्तवंतौराक्षसोसौछला
गतः ॥ १९ ॥ ततःक्रुद्धोजगन्नाथोजघानस्वर्णपात्रतः ॥ शिरस्तस्यपपातोर्व्यांकेतुर्नाम्नाबभूवह ॥ २० ॥ राहुकेतूततस्तूर्णंगतौतौभयविह्वलौ ॥ इदा
नींतद्दिनेप्राप्तेचंद्रसूर्यौसयुंध्यति ॥२१॥ कुर्याद्ग्रासंसैंहिकेयस्तत्क्षणंदुर्लभंभवेत् ॥ सर्वंगंगासमंतोयंवेदव्याससमाद्विजाः ॥२२॥ स्नानंवायसतीर्थेयोगंगास्ना
नफलंलभेत्॥दानमक्षयपुण्यंस्यात्कोटिजन्मार्जितंतथा॥२३॥पापंनश्येत्समूलंचकिंपुनःक्रतुकोटिभिः॥विद्यार्थीलभतेविद्यांपुत्रार्थीपुत्रमाप्यते ॥२४॥ मो
क्षार्थीलभतेमोक्षंमंत्रसिद्धिर्भवेद्ध्रुवम्॥इतितेकथितंविप्रसमुद्रमथनंतुतत् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसूतशौनकादिकसंवादेसमुद्रमथनंना
मदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ छ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामिकथयस्वयथार्थतः ॥ हरिस्वरूपिणासाक्षाद्वेदव्यासेनशासित ॥ १ ॥ निरहंकारहे
सूतलोकानुग्रहकारक ॥ केनस्यात्सुभगानारीपापिनीचसुदुर्भगा ॥ २ ॥ पतिप्रियांगकेनस्याद्रूपिताचक्षुषोःसुधा ॥ केनवाजायतेलक्ष्मीस्तन्मेब्रूहितपोध
न ॥ ३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ यदिपुण्यमिदंविप्रवृत्तंपरमदुर्लभम् ॥ शृणुष्वभोःसमासेनकथयामिविधानतः ॥४॥ आसीद्भद्रश्रवाराजायुगेद्वापरसंज्ञके ॥

पा० १ सक्रुद्धया ।

सौराष्ट्रदेशवासीचवेदवेदांगपारगः ॥ ५ ॥ भार्यातस्यचसंजातानाम्नासुरतिचंद्रिका ॥ तस्यांबभूवुःश्रीराज्ञःसप्तपुत्रामनोरमाः ॥६॥ ततोभिजातादुहितासुं
दरीसत्यवादिनी ॥ श्यामबालाचविप्रेंद्रनाम्नाप्रीतिकरीपितुः ॥ ७ ॥ अथैकदाश्यामबालासुवर्णसिकतासुच ॥ गूढैर्मनोहरैरत्नैःसखिभिःक्रीडितुंमुदा॥८॥
जगामनीपवृक्षस्यतलंपरमदुर्लभम् ॥ एतस्मिन्नंतरेविप्रलक्ष्मीःसंसारतारिणी ॥ ९ ॥ लोकानांनीतिदासाथसमायातास्वयंपुरः ॥ धृत्वाचब्राह्मणीरूपंप
लितांगीचभूसुर ॥१०॥ अखिलानांचलोकानांशास्तूराज्ञःक्षयंविना॥केषांक्षुद्रतराणांहिगृहेगच्छामिसांप्रतम्॥११॥ ॥ इतिसंचिंत्यमनसागताराजनिकेत
नम् ॥ सुवर्णभित्तिभिर्युक्तंपताकाभिरलंकृतम्॥१२॥सिंहद्वारमतिक्रम्यप्राहदौवारिकींततः॥द्वारंजहिहिभोद्वारिनियुक्तेशुभलक्षणे॥१३॥यामिवेगेनपश्या
मिराज्ञींसुरतिचंद्रिकाम्॥तच्छ्रुत्वावचनंतस्यारत्नदंडकराचसा॥कोकिलावाक्यवन्मुक्तंपरमंहर्षमाययौ॥१४॥ द्वारनियुक्तोवाच ॥ किंनामवहसेवृद्धेकःपति
स्तावकःपुनः ॥ आगतासिकथंकितेकार्य्यंराज्ञ्याश्चदर्शने॥कस्मात्किंब्रूहिविप्रेत्वंश्रोतुंकौतुहलंहिमे॥१५॥ ॥ वृद्धोवाच ॥ ॥ शृणुपोष्येमहाराजपत्न्यादंड
करेयदा ॥ श्रोतुंकौतूहलंतेस्तिमदागमनकारणम् ॥ १६ ॥ प्रसिद्धाकमलानाम्नाचाहंप्राणेश्वरोमम ॥ भुवनेशइतिख्यातोनाम्नाद्वारवतीपुरी ॥ १७ ॥
तस्यांवैवर्त्ततेपोष्येममप्राणेश्वरस्ततः ॥ आगताहंरत्नवेत्रकरेशृणुसकौतुकम् ॥ १८ ॥ ममागमनकार्यंहिवच्मीदानींतवाग्रतः ॥ पुरासीद्वैश्यकुलजारा
ज्ञीतवचदुःखिनी ॥ १९ ॥ एकस्मिन्दिवसेपोष्येपतिनाकलहःकृतः ॥ तयानार्याचदुःखिन्याततोवैभर्तृपीडिता ॥२०॥ बहिर्भूयद्रुतंगेहाद्रुदंतीचपुनःपु
नः ॥ तस्याश्चरोदनंश्रुत्वाचागताहंसमीपतः ॥ २१ ॥ अपृच्छंसर्ववृत्तांतंकथितोवैयथार्थतः ॥ तयाततोव्रतवरमुपदेशंददाम्यहम् ॥ २२ ॥ ममोपदे
शतःसावैचक्रेव्रतवरंमुदा ॥ तस्यप्रसादाद्वोद्वाःस्थेसंजातासुखिताचसा ॥ २३ ॥ कदाचिद्वैश्यकुलजापत्यामृत्योर्वशंगता ॥ समानेतुंततस्तौतुविहिता
खिलघातकौ ॥ २४ ॥ किंकरान्प्रेषयामासचंडाद्यान्धर्मराट्प्रभुः ॥ यमाज्ञयासमायातायमदूताभयंकराः ॥ २५ ॥ बद्ध्वातौचर्मपाशेनलोहमुद्गरपाण
यः ॥ उद्यमंचक्रिरेगंतुंयमस्यशरणंप्रति ॥ २६ ॥ अत्रांतरेचलक्ष्म्यास्तेदूताविष्णुपरायणाः ॥ समानेतुंसमायाताःशंखचक्रगदाधराः ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा
तथाविधांस्तांश्चयमदूताःपलायिताः ॥ लक्ष्मीदूतामहात्मानःस्वप्रकाशादयस्तथा ॥ २८ ॥ पाशंछित्त्वासमारोप्यराजहंसयुतेरथे ॥ जग्मुर्लक्ष्मीपुरं
सर्वेंसहसाकाशवर्त्मना ॥ २९ ॥ यावद्वारंव्रतवरंकृत्वावैश्याचसातदा ॥ तावत्कल्पसहस्राणितस्थतुःकमलापुरे ॥ ३० ॥ पुण्यशेषस्यभोगार्थंजा
तौराजान्वयेधुना ॥ व्रतंचविस्मृतौद्वास्थेराजसंपत्तिगर्वितौ ॥ तस्माच्चतवतस्यापिचोपदेशार्थमागता ॥ ३१ ॥ ॥ द्वाःस्थोवाच ॥ ॥ केनै

वतुविधानेनवृद्धेव्रतवरंकृतम् ॥ कस्मिन्मासेव्रतंश्रेष्ठंदेवताकाचपूज्यते ॥ ३२ ॥ एतन्मेपृच्छतोमातर्यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ॥ कमलोवाच ॥ कार्त्ति
केचव्यतिक्रांतेमार्गशीर्षेसमागते ॥ तस्मिन्मासेचभोपोष्येवासरेगुरुसंज्ञके ॥ ३३ ॥ ततःपूर्वाह्णसमयेसकलैर्व्रतिभिर्वृता ॥ नारायणेनसहितांलक्ष्मीं
संपूजयेत्ततः ॥ ३४ ॥ मिष्टैःपायसयुक्तैश्चभुक्तैश्चखंडमिश्रितैः ॥ लक्ष्मींसंतोषयेत्प्रेष्येततःसंप्रार्थयेदिदम् ॥ ३५ ॥ त्रैलोक्यपूजितेदेविकमलेविष्णु
वल्लभे ॥ यथात्वमचलाकृष्णेतथाभवमयिस्थिता ॥ ३६ ॥ ईश्वरीकमलेदेविशरणंचभवानघे ॥ नानोपहारद्रव्यैश्चलक्ष्मीमाज्ञाप्यतोषयेत् ॥ ३७ ॥
शास्त्रैश्चपूजयेद्देवींमहोत्सवसमन्विताम् ॥ ततोनैवेद्यशेषांश्चदत्वाब्राह्मणसत्तमम् ॥ ३८ ॥ आत्मानंस्वपतिंपुत्रान्पोष्येन्यानपिसेवकान् ॥ द्वितीये
तुगुरोर्वारेविशेषंशृणुसुंदरि ॥ ३९ ॥ चित्रधूलीप्रशस्तैश्चप्राज्यैर्गोधूमनिर्मितैः ॥ तोषयेत्कमलादेव्याःकुर्य्याद्वैभक्तिभावतः ॥ ४० ॥ तृतीयेखंडसंयु
क्तंदध्योदननिवेदनम् ॥ शामाकशालिकासारैश्चतुर्थेपूजयेन्मुदा ॥ ४१ ॥ लक्ष्मीदेवींप्रयत्नेनरत्नदंडकरेततः ॥ लक्ष्मीदेवीप्रीतयेतुब्राह्मणान्पूज
येद्धनैः ॥ ४२ ॥ वस्त्रालंकारभोज्यैश्चफलैर्नानाविधैस्तथा ॥ ॥ पोष्योवाच ॥ ॥ अत्रैवतिष्ठभोवृद्धेराज्ञींसुरतिचंद्रिकाम् ॥ ४३ ॥ विज्ञाप्यत्वां
नयिष्यामिमाक्रोधंकुरुसत्तमे ॥ इत्युक्त्वासातुचार्वंगीगताराज्ञीसमीपतः ॥ ४४ ॥ शिरस्यंजलिमाधायपोष्याब्रह्मन्समूलतः ॥ आरभ्यसांगपर्यंतंय
दूचेकमलालया ॥ ४५ ॥ तत्सर्वंकथयामासराज्ञींसुरतिचंद्रिकाम् ॥ द्वारपालीवचःश्रुत्वाराज्ञीसुरतिचंद्रिका ॥ ४६ ॥ जगामब्राह्मणीपार्श्वेसगर्वा
प्राहसुंदरी ॥ ॥ राज्ञ्युवाच ॥ ॥ वृद्धेब्राह्मणिकिंवृत्तंचोपदेशार्थमागता ॥ ४७ ॥ कथयस्वचिरंमह्यंभयंत्यक्त्वायथासुखम् ॥ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥
तवानीतिमहंदृष्ट्वागंतुमिच्छामिचंचला ॥ ४८ ॥ कथयिष्यामिकिंदुष्टेव्रतंपरमदुर्लभम् ॥ इंदिरावासरेचाद्यचांडालेनकरोषियत् ॥ ४९ ॥ तद्दृष्टंमयि
कादुष्टेतद्वेहेगर्वितेधुना ॥ तच्छ्रुत्वाब्राह्मणीवाक्यंक्रोधसंरक्तलोचना ॥ ५० ॥ जरंतींब्राह्मणींचैवप्रहारंचचकारसा ॥ ततःसाकमलावृद्धाक्रंदमानापला
यिता ॥ ५१ ॥ क्रीडमानाततःश्यामाब्राह्मणीक्रन्दनध्वनिम् ॥ आगतास्याःसमीपंतुश्रुत्वाबालातपोधना ॥ ५२ ॥ ॥ श्यामाबालोवाच ॥ ॥ वृ
द्धेव्यथेदृशीकेनदत्तातुभ्यंवदस्वमे ॥ तस्यावचनमाकर्ण्यशोकगद्गदयागिरा ॥ ५३ ॥ कमलाकथितंसर्वंवृत्तांतंद्विजसत्तम ॥ श्यामाबालाततःश्रुत्वाव्र
तंपरमदुर्लभम् ॥ ५४ ॥ शास्त्रोक्तविधिनाचक्रेसश्रद्धंचसभक्तितः ॥ त्रिवारेपरिपूर्णेतुतुर्यवारेसमागते ॥ ५५ ॥ विवाहकर्मसंसिद्धंद्विजलक्ष्मीप्रसादतः ॥
श्रीसिद्धेश्वरदेवस्यनृपतेर्भूपतेजसः ॥ ५६ ॥ मालाधरोनामसुतोगृहीत्वातांगृहंगतः ॥ अथतस्यांगतायांतुब्रह्मन्शृणुष्वकौतुकम् ॥ ५७ ॥ राज्ञीगृहेच

सर्वाणिस्थितानिसुबहूनिच ॥ द्रव्याणिकेननीतानिनज्ञातान्यपिभूसुर ॥ ५८ ॥ निर्वित्ताबुद्धिहीनासाचान्नवस्त्रविवर्जिता ॥ उपविष्टाचकेनापिगंतुंचदुहितु
गृहम् ॥ ५९ ॥ प्रेषयामासभर्त्तारंकिंचित्प्रार्थनहेतवे ॥ तस्यमालाधरस्यापिग्रामेचसरसीतटे ॥ ६० ॥ कालेनकियताविप्रप्रविवेशचकष्टतः ॥ त
स्माज्जलंसमानेतुंतस्यादास्यःसमागताः ॥ तंदृष्ट्वादुःखिनांश्रेष्ठंपप्रच्छुःसानुकंपिताः ॥ ६१ ॥ ॥ दास्यऊचुः ॥ ॥ कस्त्वंकुतःसमायातोमांसरक्त
विवर्जितः ॥ रूक्षांगोरूक्षकेशश्चतत्सर्वंकथयस्वनः ॥ ६२ ॥ ॥ दरिद्रुवाच ॥ ॥ श्यामाबालापिताचाहंसौराष्ट्रनगरागतः ॥ कथ
यध्वंचभोदास्यःश्यामाबालासमीपतः ॥ ६३ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यकौतूहलसमन्विताः ॥ परस्परमुखाःसर्वाजहसुःस्वपुरंगताः ॥ ६४ ॥ श्यामा
बालाचकथितंसर्वंवृत्तंचभोद्विज ॥ श्रुत्वैतद्वचनंतासांप्रेषयामाससेवकान् ॥ ६५ ॥ पुष्पतैलंदिव्यवस्त्रंचंदनंपर्णवीटिकाम् ॥ घोटकंचतथादत्वापितरंप्र
तिसुंदरी ॥ ६६॥ गत्वाथसर्वेतेभृत्याःकृत्वासुवेषमुत्तमम् ॥ श्यामाबालागृहंनिन्युर्देवराजगृहोपमम् ॥ ६७ ॥ श्यामाबालाततश्चैवपितरंदुःखिनांवरम् ॥
श्याल्यन्नंसघृतंचैवभोजयामासयत्नतः ॥ ६८ ॥ तुर्येषुसमतीतेषुदिवसेषुतपाधेन ॥ प्रेषयामासतंदत्वागुप्तपात्रस्थितंधनम् ॥ ६९ ॥ ततःप्रविश्यस्व
गृहेधनंपात्रान्तरस्थितम् ॥ ददर्शांगारनिचयंरुरोदभृशदुःखितः ॥७०॥ दुहितुःसदनंयातुंनिःससारगृहागतः ॥ तत्रैवसरसीकूलेप्रविवेशचदुःखिनी ॥७१॥
तथैनांचसमानीतांयथास्याःप्राणवल्लभाम् ॥ तथैवपूजयामाससमातृस्नेहात्पतिव्रता ॥ ७२ ॥ एतस्मिन्समयेविप्रलक्ष्मीवासरमुत्तमम् ॥ श्यामाबाला
कारयितुंमनश्चक्रेचमातरम् ॥ ७३ ॥ तस्यामातादरिद्राणिभुक्त्वावैकांतिकेपिच ॥ शावकानांतुचोच्छिष्टंलक्ष्मीकोपसमन्विता ॥ ७४ ॥ इंदिरायास्तृ
तीयानिवासराणिगतान्यपि ॥ चतुर्थवासरेतांतत्कारयामाससादृढम् ॥ ७५ ॥ आगतानगरंसावैराज्ञीसुरतिचंद्रिका ॥ दृष्ट्वागृहंतथादिव्यंमिंदिरायाःप्रसाद
तः ॥ ७६ ॥ श्यामाबालाचविप्रेंद्रकदाचित्समयेपुनः ॥ मातुर्गृहंगताचाथऐश्वर्यस्यदिदृक्षया ॥ ७७ ॥ श्यामाबालांततोदूराद्दृष्ट्वासंकुपिताचसा ॥ नप
श्यामिमुखंतस्याइत्युक्त्वालक्षितास्थिता ॥ ७८ ॥ गत्वागृहांतरालंचगृहीत्वासैंधवंचसा ॥ आगतास्वगृहंकिंचित्तूष्णींलक्ष्मीसमाश्रितम् ॥७९॥ राजा
स्वामीचपप्रच्छतांसाध्वींपतिदेवताम् ॥ किमानीतंत्वयाकांतिकथयस्वममाग्रतः ॥ ८० ॥ ॥ कांतोवाच ॥ ॥ राज्यसारंसमानीतंदर्शयिष्यामिभोज
ने ॥ इत्युक्त्वासातदापाकंकृत्वाचलवणंविना ॥ ८१ ॥ अन्नादिकंततोदत्वामालाधरायभूभुजे ॥ ततोमालाधरोराजाव्यंजनंलवणवर्जितम् ॥८२॥ भुक्त्वा

पा० १ पुत्रहीना ।

वैगुण्यतांप्राप्तोराज्यसारंददौचसा ॥ तदाहृष्टमनाराजाभोजनंकृतवान्द्विज ॥ ८३ ॥ प्रशशंसचतांनारींधन्याधन्याइतिब्रुवन् ॥ एतद्व्रतंचयानारीनकरो
तिमहादरात् ॥ ८४ ॥ जन्मजन्मनिसानारीदरिद्राडुर्भगाभवेत् ॥ इदंयाशृणुयाद्भक्त्यापठेद्योवासमाहितः ॥ ८५ ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तोलक्ष्मीलोकंलभे
चसः ॥ इमांव्रतकथांयातुनश्रुत्वाक्रियतेव्रतम् ॥ तस्याव्रतफलंचैवनश्यत्येवनसंशयः ॥ ८६ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसूतशौनकसंवादे
एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ केनपुण्येनभोसूतचान्येनगतपातकः ॥ नरोयातिहरेःस्थानंतद्वदस्वानुकंपया ॥ १ ॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ ब्राह्मणस्यधनैःप्राणान्प्राणैर्वापिद्विजोत्तम ॥ रक्षांकरोतियोमर्त्योविष्णुलोकंसगच्छति ॥ २ ॥ पुराराजादीननाथोद्वापरेसंज्ञके
युगे ॥ आसीदपुत्रोबलवान्वैष्णवःसतुयाजकः ॥ ३ ॥ एकदागालवंराजापप्रच्छविनयान्वितः ॥ केनपुण्येनजायेतपुत्रोवैकरुणार्णव ॥४॥ वदस्वमुनिशार्दू
लकरिष्यामितवाज्ञया ॥ येषंनृणांनास्तिसुतोजीवनंहिनिरर्थकम् ॥५॥ गालवउवाच ॥ ॥ राजन्शृणुष्वावहितोयत्पृष्टोस्मितवाग्रतः ॥ कथयामिसमासे
नपुत्रस्योद्भवकारणम् ॥६॥ क्रतुंचनरमेधाख्यंकुरुष्वराजसत्तम ॥ तदातेसंततिःस्याद्वैसर्वलक्षणसंयुता ॥ ७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नरमेधंमहायज्ञंयज्ञानां
प्रवरंद्विज ॥ कीदृशंनरमानीयकरिष्यामिगुरोवद ॥ ८ ॥ ॥ गालवउवाच ॥ ॥ सुंदरांगःसुवदनःसमस्तशास्त्रविद्भवेत् ॥ सत्कुलेयदिजातःस
तदायज्ञायकल्पते ॥ ९ ॥ अंगहीनःकृष्णवर्णोमूर्खोयोग्योभवेन्नहि ॥ इत्युक्तेगालवेविप्रसराजामनुजेश्वरः ॥ १० ॥ प्रेषयामासदूतांश्चकथयित्वासुनेर्व
चः ॥ द्रविणंबहुदत्वाचगालवप्रमुखान्द्विजान् ॥ ११ ॥ यज्ञार्थंवरयामाससमस्तशास्त्रपारगान् ॥ ततोराजाज्ञयादूताःदेशंदेशंमुदागताः ॥ १२ ॥ग्रामे
ग्रामेद्विजश्रेष्ठपत्तनेपिसमाहिताः ॥ कुत्रापिनप्राप्तवंतोगताजनपदंततः ॥ १३ ॥ नाम्नादशपुरंविप्रप्रकीर्णंगुणिभिर्द्विजैः ॥ यत्रनारीःसुकेशीश्चमृगशा
वकचक्षुषः ॥ १४ ॥ दृष्ट्वामुह्यंतिपुरुषाश्चंद्रमुख्यश्चतायतः ॥ तस्मिन्पुरेमनोरम्येकृष्णदेवइतिद्विजः ॥ १५ ॥ आसीत्पुत्रैस्त्रिभिःसार्द्धंभार्ययाचसुशी
लया ॥ वैष्णवःप्रियवादीचविष्णुपूजारतःसदा ॥ १६ ॥ साग्निकःपितृभक्तश्चवैष्णवानांप्रियंकरः ॥ प्रार्थनांचक्रुरथतेराज्ञोदूताद्विजोत्तमम् ॥ १७ ॥
त्वंदेहीतिदेहीतिवदब्राह्मणसत्तम ॥ नास्तिराज्ञोद्विजश्रेष्ठपुत्रःसंतापनाशनः ॥ १८ ॥ तदर्थंनरमेधाख्येयज्ञेभवसदीक्षितः ॥ नेष्यामस्तवपुत्रंवैबलिंदातुं
महाक्रतौ ॥ १९ ॥ सुवर्णानांचतुर्लक्षंब्रह्मन्नयसमाहितः ॥ सुखेनयदिदातव्योनोपुत्रःपुत्रलालसात् ॥ २० ॥ तदाबलेननेष्यामोराजाज्ञाकारिणोवयम् ॥
दूतानांवचनंश्रुत्वाब्राह्मणौशोकविह्वलौ ॥ २१ ॥ अभूतांविगतप्राणाविवसंशयमानसौ ॥ किंधनेनसुवर्णेनजीवनेनापिसद्मना ॥ प्रोवाचेदंवचःसोपिब्राह्म

णोराजपूरुषान् ॥ २२ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यदिदूताःसमानेतुंपुत्रंशोकतमोपहम् ॥ आगतानिश्चितंयूयंशृणुध्वंवचनंमम ॥ २३ ॥ स्थित्वापृथि
व्यांकोभ्रष्टांराजाज्ञांकर्तुमिच्छति ॥ पुत्रंहित्वाकिंतुयूयंवृद्धंमांनयतद्विजम् ॥ २४ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वादूताःक्रोधसमन्विताः ॥ बलात्कारेणतद्गेहे
सुवर्णानिचतत्यजुः ॥ २५ ॥ यदानेतुंमनश्चक्रुस्तंतंपुत्रंकिलतेक्रुधा ॥ बद्धांजलिपुटोभूत्वारुदन्प्रोवाचसद्विजः ॥२६॥ पुत्राणांज्येष्ठपुत्रंमेहित्वान्यंपुत्रमुत्त
मम् ॥ नयतेतिवचोवक्तुंवक्रेनायातिहेजनाः ॥ २७ ॥ द्विजस्यवचनंश्रुत्वाब्राह्मणींरुदतींसतीम् ॥ प्रोचुर्दूताःकनीयांसंपुत्रंदेहीतिसत्तम ॥ २८ ॥ तेषा
मितिवचःश्रुत्वाब्राह्मणीभूमितस्तदा ॥ पपातवात्यययासार्द्धंरंभेवभृशदुःखिनी ॥ २९ ॥ मुद्गरंसासमादायमौलौचाताडयद्बलात् ॥ कनिष्ठंमत्सुतंदूताना
पिदास्यामिसर्वथा ॥ ३० ॥ एतस्मिन्समयेविप्रविप्रस्यमध्यमःसुतः ॥ प्रोवाचविनयाविष्टःप्रणम्यपितरौरुदन् ॥ ३१ ॥ मातायदिविषंदद्यात्पित्राविक्री
यतेसुतः ॥ राजाहरतिसर्वस्वंकस्तत्रपालकोभवेत् ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वातत्सुतोमूर्ध्नाप्रणम्यपितरौसह ॥ दूतैर्जगामत्वरितैराज्ञोस्यदीक्षितस्यच ॥ ३३ ॥
अथतौब्राह्मणौपुत्रविच्छेदक्लिष्टमानसौ ॥ रुदित्वाचरुदित्वाचअंधभावंप्रजग्मतुः ॥ ३४ ॥ अथतेपथ्यगच्छंतविश्वामित्रमुनेःकिल ॥ आश्रमंशिष्ययु
क्तंचसेवितंमृगशावकैः ॥ ३५ ॥ समुनीराजपुरुषान्दृष्ट्वापप्रच्छसादरम् ॥ केयूयंहोकुत्रगतायथाकावृत्तिरुच्यताम् ॥ ३६ ॥ ॥ राजदूताऊचुः ॥
शृणुष्वावहितोविप्रराज्ञःपुत्रोनजायते ॥ तदर्थंनरमेधाख्येयज्ञेराजासुदीक्षितः ॥ ३७ ॥ नयामस्तत्रबल्यर्थमिमंब्राह्मणपुत्रकम् ॥ इतितेषांवचःश्रुत्वा
सविप्रःसदयोभवत् ॥ ३८ ॥ प्राणाममापिगच्छंतुसुखीभवतुबालकः ॥ बालकार्थेद्विजार्थेचस्वाम्यर्थेयेजनाइह ॥ ३९ ॥ त्यजन्तितृणवत्प्राणांस्ते
षांलोकाःसनातनाः ॥ विमृश्येतिमुनिःस्वांतेसप्रोवाचाद्विजर्षभः ॥ ४० ॥ यज्ञेबलिंसमादातुमिमंब्राह्मणबालकम् ॥ हित्वामांनयथाथाशु
ह्ययंबालकउत्तमः ॥ ४१ ॥ संसारेजन्मसंप्राप्यनलब्धंसुखमत्रच ॥ अनेनबालकेनापिमरिष्यतिकथंत्वयम् ॥ ४२ ॥ आगतेस्मिन्गृहाद्दूताः
पितरावस्यदुःखितौ ॥ हतभाग्यौगतोनूनंयमस्येवगृहंप्राति ॥ ४३ ॥ एवंतस्यवचःश्रुत्वादूताःप्रोचुरथद्विजम् ॥ भूपालस्यविनाज्ञांवैदनिनाथस्यभू
सुर ॥ ४४ ॥ नेतुंत्वांपलितंप्राज्ञनेष्यामोहिकथंवयम् ॥ एवमुक्त्वाचतेदूताजग्मूराज्ञःपुरींतदा ॥ ४५ ॥ समुनिर्दूतसंघैश्चगतवान्यज्ञमंदिरम् ॥
राजानंकथयामासुर्दूताविप्रस्यचेष्टितम् ॥ ४६ ॥ तच्छ्रुत्वाशंकितमनाःप्रोवाचेदंवचःसतम् ॥ मुनेयद्यपिमेयज्ञेकृतेपुत्रोभविष्याति ॥ ४७ ॥
बलिंविनापिभोब्रह्मन्तदाविप्रसुतंनय ॥ ४८ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ यज्ञेत्वयाकृतेराजन्महापुत्रोभविष्यति ॥ अत्रतेसंशयोमाभूदमोघम

पा० १ बलिंविनापिभोराजन् ।

पिदर्शनम् ॥ ४९ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाराजात्यंतसहर्षकः ॥ चक्रेपूर्णाहुतिंयज्ञेसमस्तैर्मुनिभिःसह ॥ ५० ॥ अथातःसमुनिःश्रेष्ठोब्राह्मणस्यसुतं
चतम् ॥ गृह्यदशपुरंनामनगरंगतवांस्तदा ॥ ५१ ॥ भवनंतस्यगत्वाचउक्तवान्वचनंमुनिः ॥ गृहेत्वंतिष्ठसेविप्रतिष्ठामिमृतवन्मुने ॥ ५२ ॥
राजावलेनमेपुत्रंनीतवान्किकरोम्यहम् ॥ पुत्रेगतेचभोविप्रदंपत्योरावयोःपुनः ॥ ५३ ॥ गतानिचांधभाववैक्रंदनैर्लोचनान्यपि ॥ अथासौमुनिशार्दूलःपु
त्रंपश्यनयेतिच ॥ ५४ ॥ उक्तवांस्तौयदाविप्रब्राह्मणौजातहर्षकौ ॥ पुत्रायाकारणंकृत्वागतावेतौवहिःक्षणात ॥ ५५ ॥ मुनेर्वचनसिद्धित्वात्तत्क्षणंलोच
नंतयोः ॥ आलोकंतुगतंतूर्णंपुत्रस्यदर्शनादपि ॥ ५६ ॥ पुत्रस्यमुखपद्मंतौलोचनैरलिसंनिभैः ॥ पीत्वामुनिंचिरंतंचनमस्कृत्यपुनःपुनः ॥ ५७ ॥ प्रो
चतुर्वचनंविप्राब्राह्मणौप्रियवादिनौ ॥ अहोमुनेजीवदानमावयोःसुकृतंकिल ॥ ५८ ॥ तयोरेववचःश्रुत्वासमुनिःकरुणार्णवः ॥ दत्वाशिषंचतौविप्रजगाम
निजमाश्रमम् ॥५९ ॥ मुनिःकरगतंचैवकृत्वाविष्णोःपरंपदम् ॥ तपस्तेपेमहाभागोदैवतैरपिदुर्लभम् ॥६०॥ किंचित्कालेगतेविप्रतस्यराज्ञोभवत्सुतः ॥
सुंदरोराजयोग्यश्चइंदुःक्षीरनिधाविव ॥ पुत्रोत्सवेसोपिविप्राराजादत्वाधनानिवै ॥ ६१ ॥ बुभुजेदेववद्भूम्यांविशोकोजातकौतुकः ॥ विप्रान्पालयतेय
स्तुप्राणान्दत्वाधनान्यपि ॥ ६२ ॥ सयातिविष्णुभवनंपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ पठंतियेत्रभक्त्याचशृण्वंतिविप्रतःकथाम् ॥ ६३ ॥ आख्यानंश्लोकमेकंवाग
च्छंतिविष्णुमंदिरम् ॥ ६४ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेसूतशौनकसंवादेब्रह्मखंडेब्राह्मणपालनंनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥
कृष्णजन्माष्टमीसूततस्यामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ कथयस्वमहाप्राज्ञचोद्धरस्वमहार्णवात् ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥कृष्णजन्माष्टमींब्रह्मन्भक्त्याकरोतियो
नरः ॥ अंतेविष्णुपुरंयातिकुलकोटियुतोद्विज ॥ २ ॥ अष्टमीबुधवारेचसोमेचैवद्विजोत्तम ॥ रोहिणीऋक्षसंयुक्ताकुलकोटिविमुक्तिदा ॥ ३ ॥ महापा
तकसंयुक्तःकरोतिव्रतमुत्तमम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तश्चांतेयातिहरेर्गृहम् ॥ ४ ॥ कृष्णजन्माष्टमींब्रह्मन्नकरोतिनराधमः ॥ इहदुःखमवाप्नोतिसप्रेत्यनरकं
व्रजेत् ॥ ५ ॥ नकरोतिचयानारीकृष्णजन्माष्टमीव्रतम् ॥ वर्षेवर्षेतुसामूढानरकंयातिदारुणम् ॥ ६ ॥ जन्माष्टमीदिनेयोवैनरोश्नातिविमूढधीः ॥ महान
रकमश्नातिसत्यंसत्यंवदाम्यहम् ॥ ७ ॥ दिलीपेनपुरापृष्टोवसिष्ठोमुनिसत्तमः ॥ तच्छृणुष्वमहाप्राज्ञसर्वपातकनाशनम् ॥८॥ ॥ दिलीपउवाच ॥ ॥ भा
द्रेमास्यसिताष्टम्यांयस्यांजातोजनार्दनः ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामिकथयस्वमहामुने ॥ ९ ॥ कथंवाभगवान्जातःशंखचक्रगदाधरः ॥ देवकीजठरेविष्णुः
किंकर्तुंकेनहेतुना॥ १० ॥ ॥वसिष्ठउवाच ॥ ॥शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिकस्माज्जातोजनार्दनः ॥ पृथिव्यांत्रिदिवंत्यक्त्वाभवतेकथयाम्यहम् ॥ ११ ॥ पुरा

वसुंधराह्यासीत्कंसादिनृपपीडिता ॥ स्वाधिकारप्रमत्तेनकंसदूतेनताडिता ॥ १२ ॥ क्रंदतीक्रंदतीसातुययौघूर्णितलोचना ॥ यत्रतिष्ठतिदेवेशउमा
कांतोवृषध्वजः ॥ १३ ॥ कंसेनताडितानाथइतितस्मैनिवेदितुम् ॥ बाष्पवारीणिवर्षंतिविवर्णासाविमानिता ॥ १४ ॥ क्रंदंतींतांसमालोक्यको
पेनस्फुरिताधरः ॥ उमयासहितःसर्वैर्देववृंदैरनुव्रतः ॥ १५ ॥ आजगाममहादेवोविधातृभवनंरुषा ॥ गत्वाचोवाचब्रह्माणंकंसध्वंसनहेतवे ॥ १६ ॥ उपा
यःसृज्यतांब्रह्मन्भवताविष्णुनासह ॥ ऐश्वरंतद्वचःश्रुत्वागंतुंप्राहकृतात्मभूः ॥ १७ ॥ क्षीरोदेयत्रवैकुंठःसुप्तोस्तिभुजगोपरि ॥ हंसपृष्ठंसमारुह्यहरे
रंतिकमाययौ ॥ १८ ॥ तत्रगत्वाचतंधातादेववृंदैर्हरादिभिः ॥ संयुक्तःस्तूयतेवाग्भिःकोमलंवाग्विदांवरः ॥ १९ ॥ नमःकमलनेत्रायहरयेपरमा
त्मने ॥ जगतःपालयित्रेचलक्ष्मीकांतनमोस्तुते ॥ २० ॥ इतितेभ्यःस्तुतिंश्रुत्वाप्रत्युवाचजनार्दनः ॥ देवान्क्लिष्टमुखान्सर्वान्भवद्भिरागतंकथम् ॥ २१ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुदेवजगन्नाथयस्मादस्माकमागतम् ॥ कथयामिसुरश्रेष्ठतदहंलोकभावन ॥ २२ ॥ शूलिदत्तवरोन्मत्तःकंसोराजादुरास
दः ॥ वसुधाताडितातेनकरघातेनपीडिता ॥ २३ ॥ वरंदत्वापुराप्यग्रेमाययातुप्रवंचितः ॥ भागिनेयंविनाशंभोमरणंभवितानमे ॥ २४ ॥ तस्माद्गच्छ
स्वयंदेवकंसंहंतुंदुरासदम् ॥ देवकीजठरेजन्मलब्ध्वागत्वाचगोकुलम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मणाप्रेरितोदेवःप्रत्युवाचचशूलिनम् ॥ पार्वतींदेहिदेवेशअग्रेदंस्थित्वा
गमिष्यति ॥ २६ ॥ उमयारक्षयासार्द्धंशंखचक्रगदाधरः ॥ उद्दिश्यमथुरांचक्रेप्रयाणंकमलासनः ॥ २७ ॥ देवकीजठरेजन्मलेभेतत्रगदाधरः ॥
यशोदाकुक्षिमध्यास्तेशर्वाणीमृगलोचना ॥ २८ ॥ नवमासांश्चविश्रम्यकुक्षौनवदिनांतकान् ॥ भाद्रेमास्यसितेपक्षेचाष्टमीसंज्ञकातिथिः ॥ २९ ॥ रो
हिणीतारकायुक्तारजनीघनघोषिता ॥ तस्यांजातोजगन्नाथःकंसारिर्वसुदेवजः ॥ ३० ॥ वैराटीनंदपत्नीचयशोदाजीजनत्सुताम् ॥ पुत्रंपद्मकरं
पद्मनाभंपद्मदलेक्षणम् ॥ ३१ ॥ तदाहर्षितुमारेभेदृष्ट्वाह्यानकदुंदुभिः ॥ कंसासुरभयत्रस्ताप्रोवाचदेवकीतदा ॥ ३२ ॥ वैराटींगच्छभोनाथसुतं
प्रत्यर्पितंकिल ॥ पुत्रंदत्वायशोदायैसुतांतस्याःसमानय ॥ ३३ ॥ तस्यावचःसमाकर्ण्यवसुदेवोपिदुःखितः ॥ अंकेकुमारमादायवैराटयभिमुखं
ययौ ॥ ३४ ॥ यमुनाजलसंपूर्णातत्पथेमध्यवर्त्मनि ॥ आसीद्घोरामहादीर्घागंभीरोदकपूरभाक् ॥ ३५ ॥ एवंदृष्ट्वातटेस्थित्वायमुनामवलोकयन् ॥
वसुदेवोपिदुःखार्तोविललापातिचिंतया ॥ ३६ ॥ किंकरोमिकगच्छामिविधिनापिहिवंचितः ॥ कथमत्रगमिष्यामिवैराटींनंदमंदिरम् ॥ ३७ ॥
हरिणातत्रसानंदंमाययावंचितःपिता ॥ क्षणमात्रंतटेस्थित्वायमुनामवलोकयन् ॥ ३८ ॥ तेनदृष्टापुनःसापिक्षणाज्जानुवहाभवत् ॥ तांदृष्ट्वाहृष्ट

उत्तस्थौप्रस्थानमकरोद्यथा ॥ ३९ ॥ मायांकृत्वाजगन्नाथःपितुरंकाज्जलेपतत् ॥ तंपुत्रंपतितंदृष्ट्वाहाहाकृत्वासुदुःखितः ॥ ४० ॥ महोपायंपुनः कर्तुंविधिनातेनवंचितः ॥ त्राहिमांजगतांनाथसुतंरक्षसुरोत्तम ॥ ४१ ॥ जनकक्रंदितंदृष्ट्वाकंसारिःकृपयासुहुः ॥ जलक्रीडांसमाचर्यपितुःक्रोडमगात्पुनः ॥ ४२ ॥ यथातेनयदुश्रेष्ठोजगामनंदमंदिरम् ॥ सुतंदत्त्वायशोदायैसुतांतस्याःसमानयत् ॥ ४३ ॥ निजागारंततःप्राप्यपत्न्यैप्रत्यर्पितासुता ॥ देवकीचप्रसूतेतिवार्ताप्राप्तासुतारिणा ॥ ४४ ॥ आनेतुंप्रस्थितादूताःसुतंदुहितरंतदा ॥ आगत्यकंसदूतास्तेसुतांनेतुंप्रचक्रमुः ॥ ४५ ॥ बलादेनांसमाकृष्यदेवकीवसुदेवयोः ॥ कंसदूतैर्गृहीत्वासाअर्पितातुसुरारये ॥ ४६ ॥ सधृत्वातांमहाराजःसभयोभूद्दुरासदः ॥ शुद्धकांचनवर्णाभांपूर्णेंदुसदृशाननाम् ॥४७॥ कंसोऽहसंतींतांदृष्ट्वाविद्युत्स्फुरितलोचनाम् ॥ आदिदेशासुरश्रेष्ठोजहिनीत्वाशिलोपरि ॥४८॥ आज्ञांलब्ध्वाऽसुरास्तेवैनिष्पेष्टुंतांप्रवर्तिताः ॥ विद्युच्छीघ्रतयागौरीजगामशंकरांतिकम् ॥ ४९ ॥ ॥ गौर्युवाच ॥ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामियत्रास्तेशत्रुरुत्तमः ॥ नंदस्यनिलयेगुप्तस्तवहंताऽसुरोत्तम ॥५०॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वातुसादेवीजगामनिजमंदिरम् ॥ श्रुत्वावाक्यंततोदेव्याःकंसोराजासुदुःखितः ॥ ५१ ॥ भगिनींपूतनामाहगच्छत्वंनंदमंदिरम् ॥ छद्मनातंसुतंहत्वागच्छतेवांच्छितंबहु ॥ ५२ ॥ दास्यामिशत्रुंहंतुंमेव्रजशीघ्रतरंशुभे ॥ आज्ञांप्राप्यराक्षसीसागोकुलाभिमुखंगता ॥ ५३ ॥ माययासुंदरीरूपाप्रविष्टातत्रगोकुले ॥ पयोधरेगरंसातुधृत्वाहंतुमुपागता ॥ ५४ ॥ पशुपानांगृहद्वारिप्रविष्टालक्षितेतिच ॥ गत्वांतरुत्थाप्यशिशुंस्तनंदत्वापसद्गतिम् ॥ ५५ ॥ ततस्तुशकटंक्षिप्त्वातृणावर्तादिमर्दनम् ॥ कालीयदमनंकृत्वागतोमधुपुरींततः ॥ ५६ ॥ गत्वाकंसोहतःक्रूरःकंसमल्लानजीजयत् ॥ एतत्तेकथितंराजन्विष्णोर्जन्मदिनव्रतम् ॥ ५७ ॥ श्रुत्वापापानिनश्यंतिकुर्यात्किंवाभविष्यति ॥ यइदंकुरुतेमर्त्योयाचनारीहरेर्व्रतम् ॥ ५८ ॥ ऐश्वर्यमतुलंप्राप्यजन्मन्यत्रयथेप्सितम् ॥ पूर्वविद्धानकर्तव्यातृतीयाषष्ठिरेवच ॥ ५९ ॥ अष्टम्येकादशीभूताधर्मकामार्थवांच्छुभिः ॥ वर्जयित्वाप्रयत्नेनसप्तमीसंयुताष्टमी ॥ ६० ॥ विनाऋक्षेपिकर्तव्यानवमीसंयुताष्टमी ॥ उदयेचाष्टमींकिंचित्सकलानवमीयदि ॥ ६१ ॥ मुहूर्तरोहिणीयुक्तासंपूर्णाचाष्टमीभवेत् ॥ अष्टमीबुधवारेणरोहिणीसहितायदि ॥६२॥ सोमेनैवभवेद्राजन्किंकृतैर्व्रतकोटिभिः ॥ नवम्यामुदयात्किंचित्सोमेसापिबुधेपिच ॥६३॥ अपिवर्षशतेनापिलभ्यतेवानलभ्यते ॥ विनाऋक्षंनकर्तव्यानवमीसंयुताष्टमी ॥ ६४ ॥ कार्याविद्धापिसप्तम्यांरोहिणीसंयुताष्टमी ॥ कलाकाष्ठामुहूर्तें

पा० १ सहसांबरम् ।

पियदाकृष्णाष्टमीतिथिः॥ ६५ ॥ नवम्यांसैववाग्राह्यासप्तमीसंयुतानहि॥ किंपुनर्बुधवारेणसोमेनापिविशेषतः ॥ ६६ ॥ किंपुनर्नवमीयुक्ताकुलकोट्यास्तुमु
क्तिदा॥पलवेधेनराजेंद्रसप्तम्याअष्टमींत्यजेत्॥६७॥सुरायाबिंदुनास्पृष्टंगंगांभःकलशंयथा॥ ॥दिलीपउवाच॥ ॥केनचादौकृतंचेदंकेनवातत्प्रकाशितम्॥
किंपुण्यंकिंफलंदेवकथयस्वमहामुने ॥ ६८ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ चित्रसेनोमहाराजामहापापपरोमहान् ॥ अगम्यागमनंकृत्वास्वर्णस्तेयंद्विजस्य
च ॥ ६९ ॥ सुरायांचसदातृप्तोवृथामांसेसदारतः ॥ एवंपापसमायुक्तोनित्यंप्राणिवधेरतः ॥ ७० ॥ चांडालैःपतितैःसार्द्धमालापंसर्वदाकरोत् ॥ एतदेवं
विधोराजामृगयायांमनोदधे ॥ ७१ ॥ अरण्येद्वीपिनंज्ञात्वावेष्टयित्वाचसर्वतः ॥ सावधानंभटान्सर्वानूवाक्यमेतदुवाचह ॥ ७२ ॥ अहमेवनिहन्म्येनंयो
न्योस्मिन्प्रहरिष्यति ॥ सवध्योनात्रसंदेहोव्याघ्रोराज्ञःपथाययौ ॥ ७३ ॥ सलज्जोपिततोराजाव्याघ्रंपश्चाज्जगामह ॥ अनेकक्लेशदुःखेनव्याघ्रंहंतुंसमाहि
तः ॥ ७४ ॥ क्षुत्पिपासाकुलक्लेशःसंध्यायांयमुनातटे ॥ अष्टमींरोहिणीयुक्तातद्दिनंजन्मवासरम् ॥ ७५ ॥ इवःकन्यायमुनायांवैव्रतंचक्रुर्नराधिप ॥ नानोप
हारैर्द्रव्यैश्चधूपदीपैःसुशोभनैः ॥७६॥ गंधपुष्पंतथाद्रव्यंकुंकुमादिमनोहरम् ॥ अन्नंबहुगुणंदृष्ट्वाभोक्तुंतन्मानसंकुलम् ॥ ७७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अन्ना
भावान्ममाद्याशुप्राणायास्यंतिनिश्चितम् ॥ ॥ स्त्रियऊचुः ॥ ॥ जन्माष्टम्यांहरेराजन्नभोक्तव्यंत्वयानघ ॥ ७८ ॥ गृध्रमांसंखरंकाकंगोमांसमन्नमेवच ॥
भुक्तवान्नात्रसंदेहोयोभुंक्तेकृष्णजन्मनि ॥ ७९ ॥ किंकिंछिद्रंनसंजातंसंसारेवसतांनृणाम् ॥ येनदेहेस्थितेप्राणेजयंतीनकृतानृप ॥ ८० ॥ तत्राकृतोपवासस्य
शासनंयममंदिरम् ॥ यद्दत्तंपितरोनित्यंनगृह्णंतियथाविधि ॥ ८१ ॥ पितरःपातिताःसर्वेजयंत्यांभोजनेकृते ॥ इतिश्रुत्वाततोराजाव्रतंचक्रेनराधिप॥८२॥
किंचित्पुष्पंकियद्गंधंवस्त्रंचानीयहर्षितः॥ एतद्व्रतंसमायुक्तंतिथिभांतेचपारणम् ॥ व्रतस्यास्यप्रभावेणचित्रसेनोहरेर्गृहम् ॥ ८३ ॥ दिव्यंविमानमारुह्यगत
वान्पितृभिःसह ॥ यत्फलंमथुरांगत्वादृष्ट्वाकृष्णमुखांबुजम् ॥ ८४ ॥ तत्फलंप्राप्यतेपुंसाकृष्णजन्माष्टमीव्रतात् ॥ यत्फलंद्वारकांगत्वादृष्टेविश्वेश्वरे
हरौ॥तत्फलंप्राप्यतेदीनैःकृत्वाजन्माष्टमीव्रतम् ॥ ८५ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखण्डेहरिजन्माष्टमीव्रतमाहात्म्यंनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥१३॥छ॥
॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कथयस्वमहाप्राज्ञब्राह्मणस्यकृपार्णव ॥ माहात्म्यंसर्ववर्णानांश्रेष्ठस्यकृपयाचमे ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ ब्राह्मणः
सर्ववर्णानांगुरुरेवद्विजोत्तम ॥ सर्वामराश्रयोज्ञेयःसाक्षान्नारायणःप्रभुः ॥ २ ॥ कुर्यात्प्रणामंयोविप्रंहरिबुद्ध्यातुभूसुरम् ॥ भक्त्यातस्यद्विजश्रेष्ठवर्द्धंतेसंप
दादिकम् ॥ ३ ॥ ननमेद्ब्राह्मणंदृष्ट्वाहेलयापिचगर्वितः ॥ छेदनंतुतस्यशिरःकर्तुमिच्छेत्सदाहरिः ॥ ४ ॥ कृतापराधंविप्रंयेद्विषंतिपापबुद्धयः ॥ हरिंद्विषं

तितेज्ञेयानिरयंयांतिदारुणम् ॥ ५ ॥ यःकर्तुंप्रार्थनांविप्रंपश्येत्क्रोधेनचागतम् ॥ कृतांतश्चक्षुषोस्तस्यतप्तसूचींददातिवै ॥ ६ ॥ कुरुतेभूसुरंमूढोभर्त्स
नंयोनराधमः ॥ यमदूतामुखेतस्यतप्तलोहंददतिच ॥ ७ ॥ येषांनिकेतनेभुंक्तेक्ष्मासुरोवैतपोधनः ॥ सुपर्वाणैःस्वयंकृष्णोभुंक्तेतेषांनिकेतने ॥ ८ ॥
नश्यंतिसर्वपापानिद्विजहत्यादिकानिच ॥ कणमात्रं[1]भजेद्यस्तुविप्रांघ्रिसलिलंनरः ॥ ९ ॥ योनरश्चरणौधौतंकुर्याद्धस्तेनभक्तितः ॥ द्विजातेर्वच्मिसत्यंते
समुक्तःसर्वपातकैः ॥ १० ॥ पुत्रहीनाचयानारीमृतवत्साचयांगना ॥ सपुत्राजीववत्सासाद्विजपद्मांघ्रिसेवनात् ॥ ११ ॥ ब्रह्मांडेयानितीर्थानितानितीर्था
निसागरे ॥ उदधौयानितीर्थानितिष्ठंतिद्विजपादयोः ॥ द्विजांघ्रिसलिलैर्नित्यंसेचितंयस्यमस्तकम् ॥ १२ ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुसमुक्तःसर्वपातकैः ॥
शृणुशौनकवक्ष्यामिमाहात्म्यंपापनाशनम् ॥ १३ ॥ विप्रपादोदकस्याहमितिहासंतपोधन ॥ आसीत्पुराद्विजश्रेष्ठवैश्यवृत्तिपरायणः ॥ १४ ॥ शूद्रोभीमो
द्वापरेचब्रह्महत्यासहस्रकृत् ॥ निष्ठुरःसर्वदातुष्टःसमहान्वैश्ययापुनः ॥ १५ ॥ शूद्राचारपरिभ्रष्टोभीमोसौगुरुतल्पगः ॥ प्रत्येकंवच्मिकिंतस्यदस्योःसं
ख्यानविद्यते ॥ १६ ॥ पापानांमुनिशार्दूलभीमस्यदुष्टचेतसः ॥ एकदासगतःकश्चिद्ब्राह्मणस्यनिवेशनम् ॥ १७ ॥ गत्वातंतस्यगेहात्तुद्रव्यंनेतुंमनोद
धे ॥ तत्रोवासब्राह्मणस्यबहिर्द्वारसमीपतः ॥ १८ ॥ दैन्ययुक्तंवचःप्राहक्ष्मासुरंसतपोधनम् ॥ भोस्वामिन्शृणुमेवाक्यंदयालुरिवमन्यते ॥१९ ॥ क्षुधार्तो
हंदेहिचान्नंप्राणायास्यंतिमेद्रुतम् ॥२०॥ ॥ब्राह्मणउवाच॥ ॥क्षुधार्त्तशृणुमेकश्चिद्वाक्यंकर्तुंनविद्यते ॥ पाकंमेतंडुलानित्वंनीत्वाभुंक्ष्वयथासुखम् ॥२१॥
नास्तिमेजनकोमातानास्तिसूनुःसहोदरः ॥ नास्तिजायामातृबंधुर्मृताःसर्वेविहायमाम् ॥ २२ ॥ तिष्ठाम्येकोगृहेऽकर्माभाग्यहीनोतिथेहरिः ॥ एकोमेवस
तौचास्तिनजानेतद्विनाकिल ॥ २३ ॥ ॥ भीमउवाच ॥ ॥ ममकश्चिद्द्विजश्रेष्ठनास्तिसेवांतवापिच ॥ शूद्रोहंनिलयेजात्याकृत्वास्थास्यामितेसदा ॥२४॥
॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वासानंदःक्ष्मासुरस्तदा ॥ पाकंविधायतूर्णंसददावन्नंतपोधन ॥ २५ ॥ सोपिहर्षसमायुक्तस्तस्थौतत्र
द्विजालये ॥ सेवांकुर्वन्स्नेहयुक्तांभूसुरस्यमनोहराम् ॥ २६ ॥ अद्यश्वोवाहनिष्यामिद्रव्यमस्यममापिच ॥ नेतुंयदाकरिष्यामिनेष्या
मिनात्रसंशयः ॥ २७ ॥ परामृश्यचहृद्यंतःकृत्वातस्यक्रियांवदेत् ॥ पादधौतादिकंचासौशिरसागतपातकः ॥ २८ ॥ आचम्यांघ्रिजलंदध्रे[2]च्छद्मना
प्रतिदिनंद्विजः ॥ एकदाहारकःकश्चिद्द्रव्यंनेतुंसमागतः ॥ २९ ॥ उत्पाद्यरात्रावरंगतोसौतद्गृहांतरम् ॥ दृष्ट्वाभीमंप्रहारार्थंदंडहस्तःसमागतः ॥ ३० ॥

पा०-१ लिहेद्यस्तु । २ तस्य ।

हारकोमस्तकंतस्यछित्त्वातूर्णंपलायितः ॥ अथतस्यभटाविष्णोःशंखचक्रगदाधराः ॥ ३१ ॥ समायातास्तथानेतुंभीमंतंवीतकिल्बिषम् ॥ स्यंदनंचागतं
दिव्यंराजहंसयुतंद्विज ॥ ३२ ॥ तत्रारूढोययौविष्णोर्भवनंदुर्लभंकिल ॥ माहात्म्यंभूमिदेवस्यमयातेतत्प्रकीर्तितम् ॥ शृणुयाद्योनरोभक्त्यातस्यपा
तकनाशनम् ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशौनकसंवादेब्राह्मणमाहात्म्यंनामचतुर्दशोध्यायः ॥ १४ ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥
कथयस्वमहाभागमाहात्म्यंपापनाशनम् ॥ एकादश्याःफलंकिंवाकिल्बिषंस्यादकुर्वतः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एकादश्यास्तुमाहात्म्यंकिमहंव
च्मिसांप्रतम् ॥ श्रुत्वाचैकादशीनामयमदूताश्चशंकिताः ॥ २ ॥ भवंतिनात्रसंदेहोसर्वप्राणिभयंकराः ॥ व्रतानांचैवसर्वेषांश्रेष्ठांचैकादशींशुभाम् ॥ ३ ॥
उपोष्यजागृयाद्विष्णोःकुर्य्याच्चमंडनंमहत् ॥ तुलसीदलैस्तुयोमर्त्योहरिपूजांकरोतिवै ॥ ४ ॥ दलेनैकेनलभतेकोटियज्ञफलंद्विज ॥ अगम्यागमनेचैवय
त्पापंससमुदाहृतम् ॥ ५ ॥ तत्पापंयातिविलयंचैकादश्यासुपोषणात् ॥ घृतपूर्णप्रदीपंयोदद्याद्विष्णुदिनेद्विज ॥ ६ ॥ अंतेविष्णुपुरंयातितमोहत्वास्वते
जसा ॥ धन्याजनपदास्तेवैधन्यःसचमहीपतिः ॥ ७ ॥ हरेर्दिनेयस्यराज्येचैकादश्यामहोत्सवः ॥ नारायणस्यशयनेपार्श्वस्यपरिवर्त्तने ॥ ८ ॥ विशेषेण
प्रबोधिन्यानिराहाराभवंतिये ॥ मदंतिकंनानयध्वंप्राणिनःपुण्यभागिनः ॥ ९ ॥ अहर्निशंपितृपतिःसमादिशतिदूतकान् ॥ एकादशीजगन्नाथवल्लभा
पुण्यवर्धिनी ॥ १० ॥ विष्णुर्देहंदहत्येवतस्यामन्नस्यभक्षणे ॥ तेषांधिग्जीवनंसंपत्धिक्सौंदर्यंचवर्तनम् ॥ ११ ॥ येन्नमश्नंतिपापिष्ठाश्चैकादश्यांहि
विड्भुजः ॥ एकादश्यांद्विजश्रेष्ठभुक्तिमाश्रित्यकेवलम् ॥ १२॥ बहूनिविविधान्येवतिष्ठंतिदुरितानिच ॥ अमावास्यांयथास्त्रीणांसंगमेकलुषंमहत् ॥ १३ ॥
एकादश्यांतथैवान्नभक्षणेवृजिनंभवेत् ॥ रोगिणश्चतथाखंजकाससोदरकुष्ठकाः ॥ १४ ॥ भवंतिप्राणिनस्तेवैतस्यामन्नस्यभक्षणे ॥ ग्रामशूकरतांयांति
दारिद्र्यंचप्रयांतिवै ॥ १५ ॥ राजवद्धाद्विजश्रेष्ठतस्यामन्नस्यभक्षणे ॥ संसारेयानिपापानितानिविप्रहरेर्दिने ॥ १६ ॥ भुक्तिमाश्रित्यतिष्ठंतिजलभक्षण
माज्ञया ॥ कुर्वतांसर्वपापानिनरकान्निष्कृतिर्भवेत् ॥ १७ ॥ ननिष्कृतिर्भवेन्नॄणांभुंजतांचहरेर्दिने ॥ नरायावंतिचान्नानिभुंजतेचहरेर्दिने ॥ १८ ॥ प्रत्यन्नं
चब्रह्महत्याकोटिजंवृजिनंभवेत् ॥ पुनर्वच्मिपुनर्वच्मिश्रूयतांश्रूयतांनराः ॥१९॥ नभोक्तव्यंनभोक्तव्यंनभोक्तव्यंहरेर्दिने ॥ गंगादिषुचतीर्थेषुस्नात्वायत्फ
लमाप्यते॥२०॥चंद्रसूर्योपरागेचचैकादश्यासुपोषितः ॥ अर्चित्वोत्पलामालाभिस्तस्यांचकमलापतिम् ॥२१॥ विधिवत्पारणंकृत्वानमातुर्गर्भभाजनम्॥
एकादश्यांहरेर्गेहेकरोतिमंडनंद्विज॥२२॥परमांगतिमासाद्यतिष्ठेद्विष्णुनिकेतने ॥ एकादशींसमासाद्यनिराहाराभवंतिये॥२३॥ तेषांविष्णुपुरेशश्वन्निवासो

पिनसंशयः ॥ तुलसीभक्तिसंलीनंमनोयेषांविराजते ॥ २४ ॥ तेयांतिपरमंविष्णोःस्थानमेवनसंशयः ॥ परद्रव्येष्वभिरुचिर्येषांचैवनविद्यते ॥ २५ ॥
संतुष्टमनसोयेपितेषांविष्णुपुरंध्रुवम् ॥ दुर्भिक्षकालमासाद्यप्राणिभ्योयेनरोत्तमाः ॥ २६ ॥ ददत्यन्नंहरेःसद्मतेषांचैवनसंशयः ॥ गवांद्विजानांत्राणाय
स्वामिनोयोषितस्तथा ॥ २७ ॥ प्राणान्मुंचंतियेमर्त्यास्तेषांविष्णुपुरंध्रुवम् ॥ प्राणिभिर्दशमीविद्धानचोपोष्याकदाचन ॥ २८ ॥ परिहार्यैद्विजश्रेष्ठ
दुर्जनस्यांतिकंयथा ॥ अरुणोदयवेलायांदशमीसंगतायदि ॥ २९ ॥ तत्रोपोष्याद्वादशीस्यात्रयोदश्यांतुपारणम् ॥ दशमीशेषसंयुक्तोयदिस्यादरुणो
दयः ॥ ३० ॥ वैष्णवेननकर्त्तव्यंतद्दिनैकादशीव्रतम् ॥ चतस्रोघटिकाःप्रातररुणोदयउच्यते ॥ ३१ ॥ यतीनांस्नानकालोयंगंगांभःसदृशःस्मृतः ॥
अरुणोदयकालेतुदशमीयदिदृश्यते ॥ ३२ ॥ नतत्रैकादशीकार्याधर्मकामार्थनाशिनी ॥ स्वल्पांचदशमीविद्धांत्यजेदेकादशींबुधः ॥ ३३ ॥ सुरा
बिंदोस्तुसंपर्कात्घृतकुंभंत्यजेद्यथा ॥ संपूर्णैकादशीयत्रद्वादश्यांपुनरेवसा ॥ ३४ ॥ उत्तरायतिभिःकार्यापूर्वामुपवसेद्गृही ॥ एकादशीकलायत्रद्वा
दशीपरतोनचेत् ॥ ३५ ॥ तत्रक्रतुशतंपुण्यंत्रयोदश्यांतुपारणम् ॥ एकादशीविलुप्ताचेत्परतोद्वादशीयुता ॥ ३६ ॥ उपोष्याद्वादशीपूर्णायदीच्छेत्प
रमांगतिम् ॥ संपूर्णेऽकादशीयत्रप्रभातेपुनरेवसा ॥ ३७ ॥ सर्वैरेवोत्तराकार्यापरतोद्वादशीयदि ॥ एकादशीव्रतेयेषांमनःसंलीयतेनृणाम् ॥ ३८ ॥
तेषांस्वर्गोहिवासोथयांतितेसदनंहरेः ॥ एकादश्याःपरंनास्तिपरलोकस्यसाधनम् ॥ ३९ ॥ बहुपापसमायुक्तःकरोतिहरिवासरम् ॥ सर्वपापविनिर्मु
क्तःसयातिहरिमंदिरम् ॥ ४० ॥ पतिसहितायायोषित्करोतिहरिवासरम् ॥ सुपुत्रास्वामिसुभगायातिप्रेत्यहरेर्गृहम् ॥ ४१ ॥ योयच्छतिहरेरग्रेप्र
दीपंभक्तिभावतः ॥ हरेर्दिनेद्विजश्रेष्ठपुण्यसंख्यानविद्यत ॥ ४२ ॥ यांगनाभर्तृसहिताकुरुतेजागरंहरेः ॥ हरेर्निकेतनेतिष्ठेच्चिरंपत्यासहद्विज ॥ ४३ ॥
यत्किंचिद्धरयेवस्तुभक्त्यायच्छतियोद्विज ॥ हरेर्दिनेतस्यपुण्यमक्षयंचैवसर्वदा ॥ ४४ ॥ पुरासीद्वल्लभोनाम्नानगरेकांचनाह्वये ॥ धनेनपुष्कलेनापिरा
जतेसधनेश्वरः ॥ ४५ ॥ तस्यप्रियामहारूपानाम्नाहेमप्रभाद्विज ॥ गरीयान्मुखरस्तत्रबाधतेचकलेर्गुणः ॥ ४६ ॥ सासदाकलहंकुर्यात्पत्यासहतपो
धन ॥ शश्वद्गुरुजनान्कामंभर्त्सनान्नीचभाषया ॥ ४७ ॥ पाकपात्रेसदाश्नीयात्गुप्तासैकांतिकेमला ॥ उच्छिष्टंगुरुजनेभ्यश्चदद्याद्दैप्रातिवासरम् ॥ ४८ ॥
जारेसदास्थितंचित्तमहंसाध्वीतिसावदेत् ॥ स्वामिनःकलहैर्ब्रह्मन्मनोद्वेगकरासदा ॥ ४९ ॥ एकदाचागतांदृष्ट्वाचकारभर्त्सनांचताम् ॥ भर्त्तातस्याःप्र
हारंचसर्वपापयुतांद्विज ॥ ५० ॥ सैवरोषसमायुक्तागताशून्यगृहेतुवै ॥ सुप्ताऽज्ञातास्थिताकस्मिन्जलान्नंनचखादह ॥ ५१ ॥ दैवात्तत्रदिनेविष्णोः

पार्श्वस्यपरिवर्त्तनम् ॥ एकादशीव्रतंविप्रसर्वपापप्रणाशनम् ॥ ५२॥ ततःप्रभातेरजनीद्वादशीश्रवणान्विता ॥ आगतातत्रसानारीरोषनिर्भरमानसा ॥५३॥
निराहारौकृतौद्वौचनिर्मलासाबभूवह ॥ रात्रौचपंचतांयाताजयंतीवासरेद्विज ॥ ५४ ॥ यमाज्ञयाततोदूताआगतास्तांतथाविधाम् ॥ नेतुंभयंकरास्ते
चपाशमुद्गरपाणयः ॥ ५५ ॥ बद्ध्वानेतुंमनश्चक्रेकृतांतसदनंयदा ॥ तदागताविष्णुदूताःशंखचक्रगदाधराः ॥ ५६ ॥ छित्त्वापाशंततोदिव्येस्यं
दनेतांगतैनसम् ॥ तेवैचारोहयामासुर्निर्मलांभवनंहरेः ॥ ५७ ॥ गतातैर्वेष्टितासाथदुर्लभंनिर्जरैःशुभम् ॥ विष्णोर्दिवसमाहात्म्यंकथितंतेद्विजर्षभ ॥५८॥
अनिच्छयापियःकुर्यात्सयातिहरिमंदिरम् ॥ एकादश्यादिनेमर्त्योदीपंदातुंहरेर्गृहे ॥ ५९ ॥ गच्छेत्प्रतिपदंसोपिचाश्वमेधफलाधिकम् ॥ शृण्वंतिच
पुराणानिपठंतिचहरेर्दिने ॥ प्रत्यक्षरंलभंतेतेकपिलादानजंफलम् ॥ ६० ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेसूतशौनकसंवादेब्रह्मखंडेहरिवासरमाहात्म्यकथ
नंनामपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥छ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कर्मणाकेनभोःसूतचैनसांसंक्षयोभवेत् ॥ श्रीहरेश्चकृपाभूयात्तद्वदस्वानुकंपया ॥ १ ॥
सूतउवाच ॥ ॥ शृणुशौनकवक्ष्यामिशृण्वतांपापनाशनम् ॥ येनविष्णोःकृपास्याद्वैवृजिनक्षयकारिणी ॥ २ ॥ पौर्णमास्यांतुयोविप्रभक्तिभावसम
न्वितः ॥ कुर्य्यान्नानाविधानेनसपर्य्यांश्रीजगद्विभोः ॥ ३ ॥कलुषंतस्यनश्येतकोटिजन्मार्जितंमुने ॥ तस्मिन्श्रीरमणस्यास्यकृपाजाताभवेद्ध्रुवम् ॥४॥
द्वादश्यामन्नदानंयोभक्त्याकुर्याद्विजातये ॥ तस्यनश्यंतिपापानितमांसीवारुणोदये ॥ ५॥ योनरःश्रीहरिंकुर्यात्स्नपनंपयसाद्विज ॥ तत्प्रीतिःश्रीहरेःसद्यो
द्वादश्यांशर्करादिभिः ॥ ६ ॥ मंत्रंविनातुयोविप्रदद्याच्छ्रीहरयेकिल ॥ पाषाणसदृशंपुष्पंदातायातिअधोगतिम् ॥ ७ ॥ क्ष्मासुरायचमूर्खायपाषाणसदृशं
तुयत् ॥ दद्याद्दानंनरोयोवैतस्यपुण्यंनविद्यते ॥८॥विद्याहीनोद्विजोमोहाद्दानंगृह्णातिमूढधीः॥कालानलंयथाजीर्णंतेनसनिरयंव्रजेत् ॥ ९ ॥ यथादारुमयोह
स्तीमृगश्चित्रमयोयथा ॥ विद्याहीनोद्विजोविप्रत्रयस्तेनामधारकाः॥१०॥यथाध्वनिस्थितंवारिपवनार्केणशुद्ध्यति॥भक्त्यातुपार्षदंदृष्ट्वातस्यनश्यतिकल्म
षम् ॥ ११ ॥ योनरश्चाश्विनेमासिसघृतान्पूर्णिमादिने ॥ दद्याच्छ्रीहरयेलाजान्क्रीडार्थंतुवराटिकाम् ॥ १२ ॥ भक्त्यायातिहरेःस्थानंपुनरावृत्तिवर्जितः ॥
नदद्याद्योनरोमोहात्तस्मिन्नतुष्टिदोहरिः ॥१३॥ वराटिकांयावतींयोहरयेपौर्णिमादिने ॥ तावद्दिनंहरेःस्थानंचाश्विनेसंवसेद्ध्रुवम् ॥१४॥ करवीरपुरेह्यासी ॥ १३ ॥
त्पुराशूद्रोपिनिर्दयः ॥ कालद्विजोद्विजश्रेष्ठनाम्नापापीभयंकरः ॥ १५ ॥ स्वकार्यनिरतःसोपिस्वामिकार्यप्रणाशकः ॥ एकदापंचतांयातोयमदूताभयं
कराः ॥ १६ ॥ आगतास्तंसमानेतुंयमस्यतुनिकेतनम् ॥ बद्ध्वानिन्युश्चतंदृष्ट्वापृष्टवान्सचिवंयमः ॥ १७ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ अस्यकिंविद्यते

मात्यकर्मापिचशुभाशुभम् ॥ कथयस्वसमूलंतुचित्रगुप्तविचक्षण ॥ १८ ॥ ॥ चित्रगुप्तउवाच ॥ ॥ असौपापीदुराचारःस्वामिकार्यप्रणाशकः ॥ ना
स्तिपुण्यंचाणुमात्रंनरकेपरिपच्यताम् ॥ १९ ॥ शतमन्वन्तरंराजन्नागयोनौचनिष्ठुरः ॥ पाषाणेजन्मचासाद्यगृहेस्थातुंनिरंतरम् ॥ २० ॥ ॥ सूतउवा
च ॥ ॥ तावत्कालंततोविप्रनिरयेसपपातह ॥ ततोप्यश्मगृहेनागयोनौजातःसुदुःखितः ॥ २१ ॥ एकदाचाश्विनेमासिपौर्णमासीदिनेद्विज ॥ लाजा
न्वराटिकानागोबिलात्प्राक्षेपयद्बहिः ॥ २२ ॥ पतितासाहरेरग्रेपापमस्यस्वयंहरिः ॥ तूर्णंतुनाशयामासदयालुर्दुःखनाशकः ॥ २३ ॥ कदाचित्प्राप्तका
लस्तुपंचत्वंसजगामह ॥ यमदूतास्तमानेतुंचागताबहुशोद्विज ॥ २४ ॥ बद्ध्वानेतुंयदाचक्रुर्यमस्यसदनंप्रति ॥ तदागताविष्णुदूताःशंखचक्रगदा
धराः ॥ २५ ॥ पाशंछित्त्वारथेदिव्येतमाशुगतकिल्बिषम् ॥ तत्रचारोपयामासुःयमदूताःपलायिताः ॥ २६ ॥ ततोनिकेतनंविष्णोर्नागस्तैर्वेष्टितोययौ ॥
तत्रतस्थौहरेरग्रेपुनरावर्त्तिवर्जितः ॥ २७ ॥ भक्त्यायोहरयेदद्याल्लाजांश्चसघृतान्द्विज ॥ वराटिकांतस्यपुण्यंनजानेकिंभवेद्ध्रुवम् ॥ २८ ॥ यइमंशृणु
याद्विप्रचाध्यायंपापनाशनम् ॥ तस्यनश्यंतिपापानिश्रीहरेःकृपयापिच ॥ २९ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशौनकसंवादेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
॥ शौनकउवाच ॥ ॥ विष्णुपादोदकस्यापिमाहात्म्यंपापनाशनम् ॥ कथयस्वमहाप्राज्ञसमूलंमेकृपार्णव ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ समस्तपातक
ध्वंसिविष्णुपादोदकंशुभम् ॥ कणमात्रंवहेद्यस्तुसर्वतीर्थफलंलभेत् ॥ २ ॥ विष्णुपादोदकंब्रह्मन्स्पर्शतःपापनाशनम् ॥ अकालमरणंनास्तिगंगास्नानफलंलभे
त् ॥ ३ ॥ विष्णुपादोदकंपापीयःपिबेत्तस्यकिल्बिषम् ॥ शरीरस्थंक्षयंयातिकृतंब्रह्मन्नसंशयः ॥ ४ ॥ तुलसीपर्णसंयुक्तंविष्णुपादोदकंद्विज ॥ योवहे
च्छिरसाभक्त्याचांतेयातिहरेर्गृहम् ॥ ५ ॥ मेरुतुल्यसुवर्णानिदत्त्वायत्फलमाप्यते ॥ हरिपादोदकंस्पृष्ट्वाप्राप्यतेतत्फलंनरैः ॥ ६ ॥ धेनुकोटिसहस्रा
णियत्फलंलभतेनरैः ॥ दत्वापादोदकंस्पृष्ट्वातत्फलंप्राप्यतेध्रुवम् ॥ ७ ॥ यज्ञकोटिसहस्राणिकृत्वायत्फलमाप्यते ॥ हरिपादोदकंस्पृष्ट्वातस्मात्कोटिगुणं
नरैः ॥ ८ ॥ कोटिकन्याप्रदानेनयत्फलंलभ्यतेजनैः ॥ विष्णुपादोदकंस्पृष्ट्वाफलंतस्माद्द्विजाधिकम् ॥ ९ ॥ दंतिकोटिप्रदानेनसप्तिकोटिप्रदानतः ॥ यत्फ
लंलभतेमर्त्यःस्पृष्ट्वापादोदकंहरेः ॥ १० ॥ दत्वामर्त्यःसप्तद्वीपांससस्यांयत्फलंलभेत् ॥ विष्णुपादोदकंस्पृष्ट्वातस्माद्विप्राधिकंलभेत् ॥ ११ ॥ शृणुविप्र
प्रवक्ष्यामिसंक्षेपेणाधिकंकिमु ॥ विष्णुपादोदकंस्पृष्ट्वापापीयातिहरेर्गृहम् ॥ १२ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ स्पृष्ट्वापीत्वापुराकेनप्राणिनाप्रापिवैगृहम् ॥
कथयस्वहरेःसूतममत्वंचानुकंपया ॥ १३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पुरात्रेतायुगेपापीनाम्नाविप्रःसुदर्शनः ॥ जनार्दनदिनेनित्यमश्नीयात्सद्विजो

त्तम ॥ १४ ॥ शास्त्रनिंदाकरोनित्यंव्रतनिंदाकरःसदा ॥ असावन्यंनजानातिकेवलंस्वोदरंविना ॥ १५ ॥ एकदाप्राप्तकालस्तुनिधनंप्राप्तवान्द्विज ॥
यमदूताःसमायाताबद्धानीतोयमालयम् ॥ १६ ॥ तंदृष्ट्वायमुनाभ्रातापप्रच्छसचिवंरुषा ॥ भोमात्यचास्ययत्पुण्यंपापंवदसमूलतः ॥ १७ ॥ असौविप्रो
महापापीक्रूरकर्म्मैववदृश्यते ॥ १८ ॥ ॥ चित्रगुप्तउवाच ॥ ॥ आकर्णयचास्यपापंपुण्यंनास्त्यणुमात्रकम् ॥ वासरेपिहरेर्नित्यमकरोद्भोजनंविभो ॥
॥ १९ ॥ वासरेकमलाभर्तुश्चाश्रीयाद्योनराधमः ॥ पुरीषंसोश्नीयाद्राजन्निरयंयातिदारुणम् ॥ २० ॥ मन्वंतरशतंदेहिस्थानंतुनिरयेप्यसुम् ॥ ग्रामक्रो
डस्ययोनौहिततोजन्मभविष्यति ॥ २१ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ यमाज्ञयाततोविप्रतस्यदूतैर्भयंकरैः ॥ पातितस्तुपुरीषेवैमन्वंतरशताधिकम् ॥ २२ ॥
ततोमुक्तोभवच्चासौपृथिव्यांग्रामसूकरः ॥ चिरंनरकमश्नीयाद्धरिवासरभोजनात् ॥ २३ ॥ ततोविप्रप्राप्तकालःपंचत्वंसजगामह ॥ काकयोनौपुनर्जे
न्मलेभेसौविड्भुजःसदा ॥ २४ ॥ एकस्मिन्दिवसेविप्रश्रीहरेश्चरणोदकम् ॥ द्वारदेशेस्थितंपीत्वासर्वपापविवर्जितः ॥ २५ ॥ तस्मिन्नेवदिनेकाकःप
तितःशबरस्यच ॥ कालेमृत्युदशांप्राप्तोव्याधेनवायसोपिच ॥ २६ ॥ आगतेस्यंदनेदिव्येराजहंसयुतेशुभे ॥ आरुह्यबलिभुग्विप्रययौसहहरिमंदिरम् ॥
॥ २७ ॥ पादोदकस्यमाहात्म्यंकथितंपापनाशनम् ॥ यःशृणोतिनरःपापीतस्यपापंविनश्यति ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशौनक
संवादेचरणोदकमाहात्म्येसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥छ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ अगम्यागमनंसूतकुर्याद्योवैविमोहितः ॥ तस्यशुद्धिर्भवेत्केनकथयस्वसमूल
तः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अभिगच्छतिचांडालींश्वपाकींयोद्विजोत्तमः ॥ उपवासत्रयंकुर्यात्प्राजापत्यंचरेत्ततः ॥ २ ॥ सशिखंवपनंचैवदद्याद्गोद्व
यमेवच ॥ यथार्थदक्षिणांदत्वाशुद्धिमाप्नोतिसद्द्विजः ॥ ३ ॥ क्षत्रियोवापिचांडालींवैश्योवायदिगच्छति ॥ प्राजापत्यंसकृच्छ्रंचदद्याद्गोमिथुनद्वयम् ॥ ४ ॥
अनुगच्छतिशूद्रोहिश्वपाकींचतपोधन ॥ चतुर्गोमिथुनंदद्यात्प्राजापत्यंव्रतंचरेत् ॥ ५ ॥ मातरंयदिवागच्छेद्भगिनींस्वसुतामपि ॥ वधूंचमोहितोग
च्छंस्त्रीणिकृच्छ्राण्यथाचरेत् ॥ ६ ॥ चांद्रायणत्रयंकृत्वादद्याद्गोमिथुनत्रयम् ॥ सशिखंवपनंकृत्वापंचगव्यंपिबेत्ततः ॥ ७ ॥ हुतेह्यग्नौतथाप्यत्रशुद्ध्यत्ये
वंतपोधन ॥ पितृदारान्द्विजश्रेष्ठमातुश्चभगिनींतथा ॥ ८ ॥ गुरुपत्नींमातुलानींभ्रातुर्भार्यांस्वगोत्रजाम् ॥ यदिगच्छतिमोहेनप्राजापत्यद्वयंचरे
त् ॥ ९ ॥ चांद्रायणत्रयंब्रह्मन्पंचगोमिथुनानिच ॥ विप्रेभ्योदक्षिणांदद्याच्छुध्यतेनात्रसंशयः ॥ १० ॥ गांचगच्छतियोमूढउपवासत्रयंचरेत् ॥ धेनुंदत्त्वा ॥ १४ ॥
तथाचान्नंशुद्ध्यत्यत्रनसंशयः ॥ ११ ॥ वेश्यांखरींशूकरींचकपिंतुंमहिषींद्विज ॥ आकंठतःसमाक्षिप्यगोमयोदककर्द्दमे ॥ १२ ॥ तत्रतिष्ठेन्निराहारोत्रिरात्रेणैवशु

द्धचति ॥ सशिखंवपनंकृत्वात्रिरात्रमुपवासयेत् ॥ १३ ॥ एकरात्रंजलेस्थित्वाशुद्धचत्येवनसंशयः ॥ ब्राह्मणींतुयदागच्छेत्योनरःकाममोहितः ॥ १४ ॥
प्राजापत्यत्रयंकुर्य्याच्चांद्रायणत्रयंतथा ॥ गोत्रयंतुतथादद्याच्छुद्धचत्येवतपोधन ॥ १५ ॥ ब्राह्मणीपंचगव्यंतुपंचरात्रंपिबेद्द्विज ॥ गोद्वयंदक्षिणांदद्या
च्छुध्यत्यत्रनसंशयः ॥ १६ ॥ परांगनांयदागच्छेत्कृच्छ्रंसांतपनंचरेत् ॥ यथार्गलातथायोषित्तस्मात्तांपरिवर्जयेत् ॥ १७ ॥ वर्णबाह्यांतथानीचामनुगच्छे
त्सकृन्नरः ॥ प्राजापत्यंचरेत्कृच्छ्रंशुद्धचत्येवनसंशयः ॥ १८ ॥ अंगारसदृशीयोषित्सर्पिःकुंभसमःपुमान् ॥ तस्याःपरिसरेब्रह्मन्नस्थातव्यंकदाचन॥१९॥
जारेणजनयेद्गर्भंयाचनारीकुलांतका ॥ त्याज्यासासर्वथाब्रह्मंस्तत्रदोषोनविद्यते॥२०॥याचनारीगृहाद्गच्छेत्त्यक्त्वाबंधून्स्वकानपि॥ नष्टासाचकुलभ्रष्टानत
स्याःसंगमःपुनः ॥ २१ ॥ याचनारीयदागच्छेन्मोहितापरपूरुषम् ॥ प्राजापत्यंचरेत्कृच्छ्रंपंचगव्यंपिबेत्ततः ॥ २२ ॥ गोद्वयंतुततोदद्याच्छुध्यत्येवन
संशयः ॥ ब्राह्मणीबालिशाब्रह्मन्मोहितापरपूरुषम् ॥ २३ ॥ यदागच्छेत्तदात्याज्याजनैर्दोषोनविद्यते ॥ योगच्छेद्ब्राह्मणींविप्रभूसुरःकाममोहितः ॥ गोति
लांश्चतदादद्याच्छुद्धचत्यत्रनसंशयः ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशौनकसंवादेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ छ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
अज्ञानात्प्राश्यविण्मूत्रंसुरांसंस्पृश्यवापुनः ॥ यथाशुद्धिर्भवेत्तेषांकथयामिशृणुद्विज ॥ १ ॥ प्राजापत्यद्वयंकुर्य्यात्तीर्थाभिगमनंमुने ॥ वृषैकादशगो
दानंसशिखंवपनंततः ॥ २ ॥ गत्वाचतुष्पथंसर्वंप्राजापत्यव्रतंतथा ॥ गोद्वयंतुततोदद्यात्पंचगव्यंपिबेत्ततः ॥ ३ ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वातुशुद्धच
त्यत्रनसंशयः ॥ चांडालान्नंजलंचैवज्ञानतोपिविपत्तिषु ॥ ४ ॥ यदिभुङ्क्तेनरःकश्चित्कृच्छ्रंचांद्रायणंचरेत् ॥ सशिखंवपनंकृत्वापंचगव्यंततः
पिबेत् ॥ ५ ॥ एकद्वित्रिचतुर्गावोदेयाद्विप्रेष्वनुक्रमात् ॥ वृषलान्नंसूतकान्नंअभोज्यान्नंजलंचवै ॥ ६ ॥ शूद्रोच्छिष्टंयदाभुंक्तेज्ञानतोवाविपत्तिषु ॥
प्राजापत्यद्वयंकुर्याच्चांद्रायणत्रयंतथा ॥ ७ ॥ गोद्वयंतुततोदद्यात्पंचगव्यंपिबेद्द्विज ॥ हुत्वाह्यग्नौबहून्विप्रान्भोज्यशुद्धोभवेद्ध्रुवम् ॥ ८ ॥ आ
खुनकुलमार्ज्जारैरन्नंचेद्भक्षितंद्विज ॥ तिलदर्भोदकैःप्रोक्ष्यशुद्धचत्येवनसंशयः ॥ ९ ॥ पलांडुंलशुनंशिग्रुमलाबुंगृंजनंपलम् ॥ भुंक्तेयोवैनरोब्रह्मन्व्रतंचांद्रा
यणंचरेत् ॥ १० ॥ मद्यमांसप्रियंशूद्रंनीचकर्म्मानुवर्त्तिनैः ॥ तंशूद्रंवर्जयेद्विप्रश्वपाकमिवदूरतः ॥ ११ ॥ द्विजसेवानुरक्तायेमद्यमांसविवर्जिताः ॥ दानस्व
कर्म्मनिरतास्तेज्ञेयावृषलोत्तमाः ॥ १२ ॥ अज्ञानाद्भुंजतेविप्रसूतकेमृतकेयदि ॥ गायत्रीदशभिर्विप्रःसहस्रैश्शुचिर्भवेत् ॥ १३ ॥ सहस्रैःक्षत्रियश्चैववैश्यः
पंचसहस्रकैः ॥ पंचगव्यैर्भवेच्छुद्धोवृषलोपितपोधन ॥१४॥ आज्यंतुतोयंनीचस्यभांडस्थंदधियःपिबेत् ॥ अज्ञानतोपियोवर्णःप्राजापत्यव्रतंचरेत्॥१५॥

दानंबहुतरंदद्याच्छुद्धोह्यग्नौयथाविधि ॥ शूद्राणांनोपवासोपिदानेनैवविशुद्ध्यति ॥ १६ ॥ सशिखंवपनंकुर्यादहोरात्रोपवासतः ॥ नीचैर्दंडादिभिश्चैवताडि
तोयोनरोद्विज ॥ १७ ॥ प्राजापत्यव्रतंकुर्य्याच्चांद्रायणव्रतंतुवा ॥ सशिखंवपनंचैवपंचगव्यंपिबेत्ततः ॥ १८ ॥ गोद्वयंतुततोदद्यादग्नौचान्नादिकंहुतम् ॥
मद्यपानंगृहेविप्रज्ञानतोपियदृच्छया ॥ १९ ॥ यदिभुंक्तेनरःकश्चित्पात्यःसोपिकुलान्नरः ॥ गोबीजहंतायोविप्रच्छेदकश्चदलस्यच ॥२०॥ स्वर्णस्तेयीभवे
त्कृच्छ्रंप्राजापत्यत्रयंचरेत् ॥ सशिखंवपनंकृत्वापंचगव्यंतथापिबेत् ॥ २१ ॥ यथाविधिहुतंचाग्नौदद्याद्धेनुत्रयंतथा ॥ तस्यभुक्तंजलंचैवग्राह्यंस्याद्वैतपो
धन ॥ २२ ॥ प्रातस्त्र्यहंतुचाश्नीयात्त्र्यहंसायमयाचितम् ॥ त्र्यहंचैवतुनाश्नीयात्प्राजापत्यमिदंव्रतम् ॥ २३ ॥ गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदधिसर्पिःकुशोदकम् ॥
दिनद्वयंपिबेद्विप्रश्चैकरात्रमुपोषितः ॥ सर्वपापहरंकृच्छ्रंमुनेसांतपनंस्मृतम् ॥ २४ ॥ ग्रासंत्र्यहंतुचैकैकंप्रातःसायमयाचितम् ॥ अद्यात्र्यहंचोपवसेदतिकृ
च्छ्रमिदंव्रतम् ॥२५॥ प्रतित्र्यहंपिबेदुष्णंजलंक्षीरंघृतंद्विज ॥ सकृत्स्नायीततप्तकृच्छ्रंस्मृतंपापहरंमुने॥२६॥ अभोजनंद्वादशाहंकृच्छ्रोयंपापनाशनः॥ पराको
नामविज्ञेयःप्रसिद्धश्चतपोधन ॥ २७ ॥ एकैकंवर्द्धयेत्पिंडंशुक्लेकृष्णेचह्रासयेत् ॥ इंदुक्षयेनभुंजीतचांद्रायणव्रतंस्मृतम् ॥ २८ ॥ अश्नीयाच्चतुरः
प्रातःपिंडान्विप्रसमाहितः ॥ चतुरोस्तमितेचार्केशिशुचांद्रायणंस्मृतम् ॥ २९ ॥ कूष्मांडघातीयानारीपंचगव्यंपिबेत्त्र्यहम् ॥ कूष्मांडपंचकंदद्या
त्ससुवर्णंसवस्त्रकम् ॥ तस्यावारितथाभक्तंग्राह्यंस्याद्वैतपोधन ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशौनकसंवादेएकोनविंशोऽ
ध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ सुकृतंकिंतथाप्राहकृत्वासंसारसागरात् ॥ तरिष्यंतिकलौसूततमोन्धकूपमंडुकाः॥१॥ ॥ सूतउवाच ॥
राधाकृष्णप्रियेचौर्जेप्रातःस्नानंसमाचरेत् ॥ राधादामोदरंभक्त्याकुर्यात्पूजांसमाहिता ॥ २ ॥ त्यक्त्वामिषादिकंब्रह्मन्पतिसेवापरायणा ॥ सायाति
श्रीहरेःस्थानंगोलोकाख्यंसुदुर्लभम् ॥३॥ राधादामोदराभ्यांयाधूपदीपंतुकार्तिके ॥ दद्यात्साभवनंविष्णोर्यातिवैत्यक्तपातका ॥४॥ योषिद्याकार्त्तिकेवि
प्रदद्याद्वस्त्रंनिकेतने ॥ राधादामोदराभ्यांतुवसेत्साश्रीहरेश्चिरम् ॥ ५ ॥ राधादामोदराभ्यांयापुष्पंमाल्यंसुवासितम् ॥ कार्तिकेमासिसादद्याद्यातिवै
कुंठमंदिरम् ॥ ६ ॥ गंधंयाचापिनैवेद्यंदद्याद्वैशर्करादिकम् ॥ राधादामोदराभ्यांसागच्छेद्वैविष्णुमंदिरम् ॥ ७ ॥ यत्किंचिद्यच्छतिब्रह्मन्कार्तिकेचाद्वि
जातये ॥ राधादामोदरप्रीत्यैतस्याःपुण्याक्षयंभवेत् ॥ ८ ॥ यानारीकार्तिकेभक्त्याराधादामोदरंद्विज ॥ प्रातःसपर्यांसायातिनकुर्य्यान्निरयंचिरम् ॥९॥
कदाचिज्जन्मभूमौसाविधवाप्रतिजन्मनि ॥ भवेच्चासाद्यपूर्व्वैवैचाप्रियास्वामिनोपिच ॥ १० ॥ पुरात्रेतायुगेविप्रवृषलोनामशंकरः ॥ सौराष्ट्रदेशवासीच

तस्यजायाकलिप्रिया ॥ ११ ॥ जाराकांक्षीसदानाम्नातृणवन्मन्यतेपतिम् ॥ असौपतिर्नमेयोग्योमेस्वामीपरपूरुषः ॥ १२ ॥ इतिमत्वासदा
तस्मैचोच्छिष्टंतुददातिवै ॥ नीचसंगान्महामूढामद्यमांसंचखादह ॥ १३ ॥ स्वामिनोभर्त्सनांनित्यंकुर्यात्कामंतुनिष्ठुरा ॥ पादरज्जुर्भवे
च्चासौकस्माद्दैनमृतोपिच ॥ १४ ॥ मृतेतस्मिन्नहंभोगंकरिष्यामियदृच्छया ॥ विचार्येतिहृदामूढाजारेणैकेनसातदा ॥ १५ ॥ अन्यदेशंगमिष्यावःसंकेतमक
रोद्द्विज ॥ सुप्तस्यस्वामिनोरात्रौचासिनातद्गलंद्विज ॥ १६ ॥ छित्वाजारकृतेसापिसंकेतस्यस्थलंगता ॥ आगतंजारपुरुषंद्वीपिनाभक्षितंद्विज ॥ १७ ॥
दृष्ट्वासारोदनंकृत्वामूर्च्छितानिपपातह ॥ चिरादाश्वस्यसामूढाकरुणंविललापह ॥ १८ ॥ ॥ कलिप्रियोवाच ॥ ॥ स्वकीयंस्वामिनंहत्वाचागता
परपूरुषम् ॥ तंजारंस्वामिनंदैवात्शार्दूलोभक्षयन्मम ॥ किंकरोमिक्वगच्छामिविधात्रावंचितास्म्यहम् ॥ १९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ ततःकलिप्रिया
ब्रह्मन्आगतास्वगृहंप्रति ॥ लपनेस्वामिनोदत्वासुखंचविललापसा ॥ २० ॥ ॥ कलिप्रियोवाच ॥ ॥ हानाथकिंकृतंकर्म्ममयाहंतातिदारुणम् ॥ कं
लोकंवागमिष्यामिवदस्वामिन्मनागिरम् ॥ २१ ॥ भर्त्सनांतुयथाकामंकुर्य्याच्चाहंसुनिंदिता ॥ किंचिन्नवदसिस्वामिन्नेनोयन्मेनविद्यते ॥ २२ ॥
॥ सूतउवाच ॥ ननामचरणेतस्यगतान्यनगरंप्रति ॥ तत्रप्रविष्टासायोषिद्दृष्ट्वापुण्यजनान्बहून् ॥ २३ ॥ ऊर्जेस्नानपरान्प्रातर्नर्मदायांचवैष्णवान् ॥ तत्र
नद्यांस्त्रियश्चापिराधादामोदरंद्विज ॥ २४ ॥ सपर्य्याचकृतांचैवशंखनादैर्महोत्सवैः ॥ गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्वस्त्रैर्नानाविधैःफलैः ॥ २५ ॥ मुखवासैर्भक्तियुक्ता
दृष्ट्वासाविनयान्विता ॥ पप्रच्छब्रूतयूयंमेकिमेतत्क्रियतेस्त्रियः ॥ २६ ॥ ॥ स्त्रियऊचुः ॥ ॥ सर्वमासोत्तमेचोर्जेराधादामोदरौशुभौ ॥ पूजांकृत्वावयंमातः
सर्वपापहरांशुभाम् ॥ २७ ॥ कोटिजन्मार्जितंपापंनष्टंप्राप्तंनिकेतनम् ॥ सपर्य्यामामिषंत्यक्त्वाकृत्वासाचहरेर्द्दिने ॥ २८ ॥ निधनत्वंपौर्णमास्यांगतासानिर्म
लाद्विज ॥ किंकराश्चागतास्तूर्णंयमस्यनिलयंप्रति ॥ २९ ॥ नेतुंतांक्रोधसंयुक्ताबबंधुश्चर्मरज्जुभिः ॥ तदागताविष्णुदूताविमानंस्वर्णनिर्मितम् ॥ ३० ॥
शंखचक्रगदापद्मधारिणोवनमालिनः ॥ निजघ्नुश्चक्रधाराभिर्यमदूताःपलायिताः ॥ ३१ ॥ राजहंसयुतेविप्रविमानेस्वर्णनिर्मिते ॥ आरूढासागतातैस्तु
वेष्टिताविष्णुमंदिरम् ॥ ३२ ॥ तत्रतस्थौचिरंभोगंकृत्वासावैयथेप्सितम् ॥ याकुर्यात्कार्त्तिकेविप्रराधादामोदरार्चनम् ॥ ३३ ॥ यातिपूजात्यक्तपापाद्गोलोका
ख्यंमनोहरम् ॥ यइदंशृणुयाद्भक्त्यायाचनारीसमाहिता ॥ कोटिजन्मार्जितंपापंतस्यतस्याविनश्यति ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखण्डे
सूतशौनकसंवादेराधादामोदरपूजामाहात्म्यकथनंनामविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कथयस्वमुनेसूतसर्वमासोत्तमस्यच ॥ का

तिंकस्यविधिंसम्यङ्नियमान्वक्तुमर्हसि ॥१॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ आश्विनस्यद्विजश्रेष्ठपौर्णमास्यांसमाहितः ॥ कार्तिकस्यव्रतंकुर्याद्यावद्बुद्धोधिनीभवे
त् ॥ २ ॥ दिवाविप्रनरःकुर्यान्मलमूत्रमुदङ्मुखः ॥ भवेन्मौनीचसर्वज्ञरात्रौचेद्दक्षिणामुखः ॥ ३ ॥ पथ्यंभसिचगोष्ठेषुश्मशानेवल्मिकेद्विज ॥ कुर्याद्युत्सर्जे
नंनैवव्रतीमूत्रपुरीषयोः ॥ ४ ॥ अत्युत्तमेषुस्थानेषुमलमूत्रंनकारयेत् ॥ (शुद्धांमृदंगृहीत्वाथवामंप्रक्षालयेत्करम् ॥ ५ ॥ अद्भिर्मृदापिशुद्ध्यर्थंपूर्वं
विंशतिसंख्यया) ॥ एकालिंगेगुदेपंचतथावामकरेदश ॥ ६ ॥ उभयोर्दशदातव्यापादयोश्चत्रिभिस्त्रिभिः ॥ मुखशुद्धिंततःकुर्य्यात्संकल्पंस्नपनस्य
च ॥ ७ ॥ हृदिदामोदरंध्यात्वाइमंमंत्रंततोवदेत् ॥ कार्तिकेहंकरिष्यामिप्रातःस्नानंजनार्दन ॥ ८ ॥ दामोदरस्यप्रीत्यर्थंराधयापापनाशनं ॥ नमः
पंकजनाभायश्रीकृष्णजलशायिने ॥ ९ ॥ नमस्तेराधयासार्द्धंगृहाणार्घंप्रसीदमे ॥ स्नानंकुर्य्यात्ततोविप्रातिलकंतुयथाविधि ॥ १० ॥ ऊर्ध्वपुंड्र
विहीनस्तुकिंचित्कर्मकरोतियः ॥ निष्फलंकर्मतत्सर्वंसत्यमेतन्मयोच्यते ॥ ११ ॥ यच्छरीरंमनुष्याणामूर्ध्वपुंड्रंविनाकृतम् ॥ तद्दर्शनंनकर्त
व्यंदृष्ट्वासूर्यंनिरीक्षयेत् ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंमृदाशुभ्रंललाटेयस्यदृश्यते ॥ चांडालोपिविशुद्धात्मापूज्यएवनसंशयः ॥ अच्छिद्रमूर्ध्वपुंड्रंतुये
कुर्वंतिनराधमाः ॥ १३ ॥ तेषांललाटेसततंशुनःपादोनसंशयः ॥ प्रातःकालोदितंकर्म्मसमाप्यहरिवल्लभाम् ॥ १४ ॥ पूजयेद्भक्तितोविप्रतुलसीं
पापनाशिनीम् ॥ पौराणींतुकथांश्रुत्वाश्रीहरेःस्थिरमानसः ॥ १५ ॥ ततोविप्रंव्रतीभक्त्यापूजयेत्तंयथाविधि ॥ परासनंपरान्नंचपरशय्यांपरांग
नाम् ॥ १६ ॥ सर्वदावर्जयेद्विप्रकार्त्तिकेचविशेषतः ॥ सौवीरकंतथामाषानामिषंचतथामधु ॥ १७ ॥ राजमाषादिकंनित्यंवर्जयेत्कार्तिकेव्रती ॥ जंबीरमा
मिषंचूर्णमन्नंपर्य्युषितंद्विज ॥ १८ ॥ धान्येमसूरिकाप्रोक्तागवांदुग्धमनामिषम् ॥ लवणंभूमिजंविप्रप्राण्यङ्गमामिषंखलु ॥ १९ ॥ द्विजक्रीतारसाः
सर्वेजलंचाल्पसरःस्थितम् ॥ ब्रह्मचर्यंतुर्यकालेपत्रावल्यांचभोजनम् ॥ २० ॥ कुर्याद्वैद्विजशार्दूलतैलाभ्यंगंचवर्जयेत् ॥ छत्राकंनालिकंहिंगुंपलांडुंपूतिका
दलम् ॥ २१ ॥ लशुनंमूलकंशिग्रुंतथैवतुंबिकाफलम् ॥ कपित्थंचैववृंताकंकूष्मांडंकांस्यभोजनम् ॥ २२ ॥ द्विपाचितंसूतिकान्नंमत्स्यंशय्यांरजस्व
लाम् ॥ द्विस्त्रिश्चान्नंस्त्रियःसंगंवर्जयेत्कार्तिकव्रती ॥ २३ ॥ धात्रीफलंगृहीविप्रखौतत्सर्वदात्यजेत् ॥ कूष्मांडेधनहानिःस्यात्बृहत्यांनस्मरेद्धरिम् ॥२४॥
पटोलेतुनवृद्धिःस्याद्बलहानिश्चमूलके ॥ कलंकीजायतेविल्वेतिर्यग्योनिश्चनिंबुके ॥ २५ ॥ तालेशरीरनाशःस्यान्नारिकेलेचमूर्खता ॥ तुंबीगोमांसतु

पा० १ अयमत्रश्लोकः विसंगतोदृश्यते । २ भार्या ।

ल्यास्याद्गोवधंस्यात्कलिंदके ॥ २६ ॥ शिंबीपापकराप्रोक्तापूतिकाब्रह्मघातिका ॥ वार्ताक्यांसुतनाशःस्याच्चिररोगीचमाषके ॥ २७ ॥ मांसेचबहु
पापंस्याद्वर्जयेत्प्रतिपदादिषु ॥ यत्किंचिद्वर्जयेद्योन्नंश्रीहरेप्रीतयेद्विज ॥ २८ ॥ तत्पुनर्भूसुरेदत्वाव्रतांतेतस्यभोजनम् ॥ कार्तिकव्रतिनंविप्रयथोक्तका
रिणंनरम् ॥ २९ ॥ यमदूताःपलायंतेसिंहंदृष्ट्वायथागजाः ॥ श्रेष्ठंविष्णुव्रतंविप्रतत्तुल्यानशतंमखाः ॥ ३० ॥ कृत्वाक्रतुंव्रजेत्स्वर्गंवैकुंठंकार्तिकव्रती ॥
यत्किंचिद्दुष्कृतंविप्रमनोवाक्कायकर्मजम् ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वातुविलयंयातिकार्तिकव्रतिनंक्षणात् ॥ कार्त्तिकव्रतिनःपुण्यंब्रह्माचैवचतुर्मुखः ॥ ३२ ॥ नसमर्थोभ
वेद्वक्तुंयथोक्तव्रतकारिणः ॥ यत्कृत्वाकलुषंसर्वंव्रजेद्विप्रदशोदिशः ॥ ३३ ॥ क्वगच्छामिक्वतिष्ठामिकार्त्तिकव्रतिनोभयात् ॥ पौर्णमास्यांयथाशक्तिचान्नवस्त्रा
दिकंद्विज ॥ ३४ ॥ दद्याद्वैश्रीहरेःप्रीत्यैब्राह्मणानपिभोजयेत् ॥ रात्रौजागरणंकुर्यान्नृत्यगीतादिभिर्व्रती ॥ यइदंशृणुयाद्भक्त्यातस्यपापंप्रणश्यति ॥ ३५ ॥
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेसूतशौनकसंवादेब्रह्मखंडेएकविंशोध्यायः ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ माहात्म्यंब्रूहिसर्वज्ञशृण्वतांपापनाशनम् ॥ सर्वप्राणि
हितार्थायतुलस्याअनुकंपया ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ तुलस्याःपरिसरेयस्यकाननंतिष्ठतिद्विज ॥ गृहस्यतीर्थरूपत्वान्नायांतियमकिंकराः ॥ २ ॥
तुलस्याःकाननंविप्रसर्वपापहरंशुभम् ॥ रोपयंतिनराःश्रेष्ठास्तेनपश्यंतिभास्करिम् ॥ ३ ॥ रोपणंपालनंसेवांदर्शनंस्पर्शनंतुयः ॥ कुर्य्यात्तस्यप्रनष्टंस्या
त्सर्वपापंद्विजोत्तम ॥ ४ ॥ कोमलैस्तुलसीपत्रैरर्चयंतिहरिंतुये ॥ कालस्यसदनंविप्रतेनयांतिमहाशयाः ॥ ५ ॥ गंगाद्याःसरितःश्रेष्ठाविष्णुब्रह्ममहेश्वराः ॥
देवैस्तीर्थैःपुष्कराद्यैस्तिष्ठंतितुलसीदले ॥ ६ ॥ योयुक्तस्तुलसीपत्रैःपापीप्राणान्विमुञ्चति ॥ विष्णोर्निकेतनंयातिसत्यमेतन्मयोदितम् ॥ ७ ॥ तुल
सीमृत्तिकालिप्तोयुक्तःपापशतैरपि ॥ विमुंचतिनरःप्राणान्सयातिहरिमन्दिरम् ॥ ८ ॥ योनरोधारयेद्विप्रतुलसीकाष्ठचंदनम् ॥ तस्याङ्गंनस्पृशेत्पापंस
यातिपरमंपदम् ॥ ९ ॥ तुलसीकाष्ठमालांतुकण्ठस्थांवहतेतुयः ॥ अप्यशौचोप्यनाचारोभक्त्यायातिहरेर्गृहम् ॥ १० ॥ धात्रीफलकृतामालातुलसी
काष्ठसंभवा ॥ दृश्यतेयस्यदेहेतुसवैभागवतोनरः ॥ ११ ॥ तुलसीदलजांमालांकण्ठस्थांवहतेतुयः ॥ विष्णूच्छिष्टांविशेषेणसनमस्योदिवौकसा
म् ॥ १२ ॥ यःपुनस्तुलसीमालांकण्ठेकृत्वाजनार्दनम् ॥ पूजयेत्पुण्यमाप्नोतिप्रतिपुष्पंगवायुतम् ॥ १३ ॥ धारयन्तिनयेमालांहैतुकाःपापबुद्धयः ॥
नरकान्ननिवर्ततेदग्धाःकोपाग्निनाहरेः ॥ १४ ॥ नजह्यात्तुलसीमालांधात्रीमालांविशेषतः ॥ महापातकसंहर्त्रींधर्मकामार्थदायिनीम् ॥ १५ ॥ स्पृशे
च्चयानिलोमानिधात्रीमालाकलौनृणाम् ॥ तावद्वर्षसहस्राणिवसतेकेशवालये ॥ १६ ॥ निवेद्यकेशवेमालांतुलसीकाष्ठसंभवाम् ॥ वहतेयोनरोभक्त्यात

स्यवैनास्तिपातकम् ॥ १७ ॥ तुलसीकाष्ठमालांतुप्रेतराजस्यदूतकाः ॥ दृष्ट्वानश्यन्तिदूरेणवातोद्धूतंयथादलम् ॥ १८ ॥ तुलस्याविपिनेधात्र्या
श्छायासुयोनरोत्तमः ॥ पिण्डंददातिपितरोमुक्तिंयान्तिद्विजोत्तम ॥ १९ ॥ पाणौमूर्ध्निगलेचैवकर्णयोश्चमुखेद्विज ॥ धात्रीफलंयस्तुधत्तेसविज्ञेयोह
रिःस्वयम् ॥ २० ॥ धात्रीपत्रैःफलैर्विप्रश्रीहरिंचार्चयेद्विज ॥ कोटिजन्मार्जितंपापंपूजयानश्यतिसकृत् ॥ २१ ॥ यज्ञादेवाश्चमुनयस्तीर्थानिका
र्तिकेद्विजे ॥ धात्रीवृक्षंसमाश्रित्यतिष्ठन्तिकार्तिकेसदा ॥ २२ ॥ धात्रीपत्रंकार्तिकेचद्वादश्यांतुलसीदलम् ॥ चिनोतियोनरोगच्छेन्निरयंयातनामय
म् ॥ २३ ॥ धात्रीछायासुयोविप्रचान्नंभुनक्तिकार्तिके ॥ अन्नसंसर्गजंपापमावर्षंतस्यनश्यति ॥ २४ ॥ तुलसीवनमध्येचधात्रीमूलेचकार्तिके ॥ कु
र्याद्धर्यर्चनंविप्रवैकुण्ठंयातिसध्रुवम् ॥ २५ ॥ तुलसीमूलदेशेपिस्थितंवारिद्विजोत्तम ॥ गृह्णातिमस्तकेभक्त्यापापीयातिहरेर्गृहम् ॥ २६ ॥ तुल
सीपत्रगलितंयस्तोयंशिरसावहेत् ॥ सर्वतीर्थेषुसस्नातश्चांतेयातिहरेर्गृहम् ॥ २७ ॥ पुराकश्चिद्द्विजश्रेष्ठोद्वापरेभून्महामुने ॥ स्नात्वैकदातुलस्यैस
वनंदत्वागृहंगतः ॥ २८ ॥ आदित्योवर्चसानाम्नामार्त्तंडइवपुण्यतः ॥ तृषार्तोभक्षकःकश्चिदागतोबहुकल्मषः ॥ २९ ॥ तुलस्यामूलतस्तोयंपीत्वा
चा[illegible] ॥ [illegible]प्याप्यागतोव्याधोनाम्नायश्चासिमर्दनः ॥ ३० ॥ उवाचभुक्तंचान्नंचभुक्त्वाभग्नंगतःकिमु ॥ कृत्वामेपाकभांडस्थंचाग
तो[illegible] ॥ ३१ ॥ विव्याधतंगतप्राणंनेतुंवैशमनाज्ञया ॥ आगताःकिंकराःक्रुद्धाःपाशमुद्गरपाणयः ॥ ३२ ॥ बद्धानेतुंमनश्चक्रुरागताविष्णुकिंक
राः ॥ [illegible]पाशंस्यंदनेतंमनोहरे ॥३३॥ तूर्णमारोहयामासुःपप्रच्छुर्विनयान्विताः ॥ ते[illegible]पुण्येनभोःसंतःकेनवैनीयतेप्यसौ ॥३४॥ ऊचुस्तेसौ
पु[illegible] ॥ [illegible]करोद्धरणंकांचित्सुंदरींचांगनाम[illegible] ३५ ॥ अनेनचांहसा[illegible]गतोवैशमनक्षयम् ॥ तत्रक्लेशंतुयुष्माभिर्दत्तंवै
शमनाज्ञया ॥ ३६ ॥ ताम्रमय्या[illegible]सार्द्धंक्रीडां[illegible]वका[illegible] ॥ तप्तायांलोहशय्यायां[illegible]कर्मणानृप ॥ ३७ ॥ तप्तायोभीषणंतप्तंलो
हस्तंभंयमाज्ञया ॥ ततःस्थितःसमालिंग्यभुक्त्वादुःखंचिरंनृपः ॥३८॥ सिक्तःक्षारांबुधाराभिरन्यैर्वैशमनालये ॥ ततोनरकशेषेचपापयोनौमुहुर्मुहुः॥३९॥
जन्मासाद्यचिरंदुःखमनुभूतंस्वकर्मणा ॥ तुलसीमूलकंवारिपीत्वायातिहरेर्गृहम् ॥४०॥ इदानींतद्वचःश्रुत्वागतादूतायथागताः ॥ तेनसार्द्धंविष्णुदूतागता
वैकुंठमंदिरम् ॥४१॥ माहात्म्यंकथितंब्रह्मन्तुलस्याःपापनाशनम् ॥ कुर्वंतिसेवांयेभक्त्यानजानेकिंभवेन्मुने ॥४२॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसूत ॥ १७ ॥
शौनकसंवादेतुलस्यामाहात्म्यंनामद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ छ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कथयस्वमुनेसूतमाहात्म्यंकलुषक्षयम् ॥ शेषपंचदिन

पा० १ चातिदारुणम् ।

स्यापिकार्त्तिकस्यानुकंपया ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुशौनकयत्पृष्टंमाहात्म्यंपापनाशनम् ॥ वक्ष्याम्यहंवैचोर्जस्यशेषपंचदिनस्यच ॥२॥ व्रतानां
मुनिशार्दूलप्रवरंविष्णुपंचकम् ॥ तस्मिन्यःपूजयेद्भक्त्याश्रीहरिंराधयासह ॥ ३ ॥ गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्वस्त्रैर्नानाविधैःफलैः ॥ सयातिविष्णुसदनंसर्वपापविवर्जि
तः ॥ ४ ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थोथवायातिः ॥ नप्राप्नोतिपरंस्थानमकृत्वाविष्णुपंचकम् ॥ ५ ॥ सर्वपापहरंपुण्यंविख्यातंविष्णुपंचकम् ॥ तत्रस्ना
नंतुयःकुर्यात्सर्वतीर्थफलंलभेत् ॥६॥ श्रीहरेःपुरतोविप्रतुलस्याश्वसमीपतः ॥ प्रदीपंसर्पिषापूर्णंदद्याद्योभक्तिभावतः ॥ ७ ॥ नभसिश्रीहरेःप्रीत्यैयातिसवि
ष्णुमंदिरम् ॥ पापीयातिहरेर्धामसत्यमेतन्मयोदितम् ॥ ८ ॥ स्नापयेच्चाच्युतंभक्त्यामधुक्षीरघृतादिभिः ॥ दद्यात्किनोहरिःप्रीतस्तस्मैसाधुजनायवै ॥९॥
नैवेद्यंदेवदेवेशंपरमान्नंनिवेदयेत् ॥ तस्यपुण्यंप्रसंख्यातुंनशक्तोवैचतुर्मुखः ॥ १० ॥ अर्चयित्वाहृषीकेशमेकादश्यांसमाहितः ॥ निष्प्राप्यगोमयंसम्यक
मंत्रवत्समुपासते ॥ ११ ॥ गोमूत्रंमंत्रवद्भूयोद्वादश्यांप्राशयेद्व्रती ॥ क्षीरं[illegible]त्रयोदश्यांचतुर्दश्यांतथादधि ॥१२॥ संप्राप्यपापशुद्ध्यर्थंलंघयित्वाचतुर्दिन
म् ॥ पंचमेतुदिनेस्नात्वाविधिवत्पूज्यकेशवम् ॥ १३ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्यातेभ्योदद्याच्चदक्षिणाम् ॥ ततानक्तंसमश्नीयात्पंचगव्यंसु
मंत्रितम् ॥ १४ ॥ एवंकर्तुमशक्तोयःफलमूलंचभोजनम् ॥ कुर्याद्धविष्यंवाविप्रयथोक्तविधिनाहवै ॥ १५ ॥ श्रीहरेःपंचकंविप्रकुर्याद्य
स्तुलसीदलैः ॥ पूजयेत्तंसविज्ञेयःस्वयंनारायणःप्रभुः ॥ १६ ॥ पुरात्रेतायुगेशूद्रोदस्युवृत्तिपरायणः ॥ नाम्नादंडकरोनित्यंधर्मनिंदांकरोतियः ॥ १७ ॥
असत्यभाषीमित्रघ्नोवेश्याविभ्रमलोलुपः ॥ ब्रह्मस्वहारीक्रूरश्चपरस्त्रीगमनेरतः ॥ १८ ॥ शरणागतहंताचपाखंडजनसंगभाक् ॥ गोमांसाशी
सुरापश्चपरनिंदाकरःसदा ॥ १९ ॥ विश्वासघातीज्ञातीनांवृत्तिच्छेदीद्विजोत्तम ॥ दुष्टंसर्वैसमालोक्यतादृशंतद्गृहेद्विजः ॥ २० ॥ आगताज्ञातयःक्रुद्धास्त
स्यपापपरायणम् ॥ ॥ ज्ञातयऊचुः ॥ ॥ रेरेमूढदुराचारविनाशंप्रतिनीयते ॥ याप्रतिष्ठार्जितापूर्वैरस्माकंनिर्मलेन्वये ॥ २१ ॥ इतिक्रुद्धाद्विजश्रेष्ठ
अपकीर्तिभयादपि ॥ पापिनांप्रवरंसर्वैतत्यजुस्तंकुलादरम् ॥ २२ ॥ ततोगतोमहारण्यंविनष्टाखिलवैभवः ॥ कुर्यात्सदस्युभिःसार्द्धंदस्युकर्मनिरंत
रम् ॥ २३ ॥ पथिप्रगच्छतांतेषांभयाद्विप्रनखादितुम् ॥ प्राप्तंकिंचित्क्षुधार्त्तास्तेगताश्चान्यस्थलंप्रति ॥ २४ ॥ तत्रप्रविष्टास्तेसर्वेदृष्ट्वापुण्यजनान्बहून् ॥
धात्रीमूलेस्थितान्ब्रह्मन्वैष्णवान्द्विजसत्तमान् ॥ २५ ॥ सर्वेतेदस्यवोविप्रगतादंडकरोपिसः ॥ तेषांपरिसरंगत्वाप्रणामंवैचकारह ॥ २६ ॥ ॥ दंडक
रउवाच ॥ क्षुधार्तोहंद्विजश्रेष्ठाःप्राणायास्यंतिमेध्रुवम् ॥ ददध्वंखादितुंकिंचिद्युष्माकंशरणंगतः ॥ २७ ॥ आकर्ण्यवचनंतस्यचोचुस्तेधर्मतत्पराः ॥ स

वैपापहरेत्त्वंचविख्यातेविष्णुपंचके ॥ २८ ॥ कथमन्नंखादितुंतेवांछात्वद्यहरेर्दिने ॥ विशेषंतेब्रूहिसंज्ञाकातेभवतिसांप्रतम् ॥ २९ ॥ सउवाचमुदाविप्रा
नाम्नादंडकरोप्यहम् ॥ सर्वपापसमायुक्तश्चोद्धारोमेकथंभवेत् ॥ ३० ॥ ऊचुस्तेवैव्रतंश्रेष्ठंकुरुष्वविष्णुपंचकम् ॥ विप्राणामाज्ञयाविप्रचकारविष्णुपंच
कम् ॥ ३१ ॥ सप्रेत्यचहरेःस्थानमारुह्यस्यंदनेवरे ॥ आसाद्यश्रीहरेरूपंतस्थौजन्मविवर्जितः ॥ ३२ ॥ यइदंशृणुयाद्भक्त्याचाख्यानंपापनाशनम् ॥ को
टिजन्मार्जितंपापंतस्यनश्यतितत्क्षणात्॥३३॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसूतशौनकसंवादेविष्णुपंचकमाहात्म्यंनामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥छ॥
॥ शौनकउवाच ॥ विदुषांवरतत्त्वज्ञकथयस्वमहामते ॥ इदानींममदानानांमाहात्म्यंक्रमतोमुने ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ क्षितिदानंमुनिश्रेष्ठदानानामु
त्तमंमतम् ॥ येनकृतंवैतद्दानंसर्वदानफलंमतम् ॥ २ ॥ क्षितिंससस्यांयोदद्याद्ब्राह्मणायद्विजोत्तम ॥ विष्णुलोकेसुखंभुंक्तेयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ३ ॥
पृथिव्यांजन्मचासाद्यसार्वभौमस्ततोनृप ॥ महींसर्वांचिरंभुक्त्वाव्रजेद्वैश्रीहरेर्गृहम् ॥ ४ ॥ गोचर्ममात्रांभूमिंयःप्रयच्छतिद्विजातये ॥ सगच्छतिहरेर्गेहं
सर्वपापविवर्जितः ॥ ५ ॥ शतंगावोवृषश्चैकोयत्रतिष्ठंत्ययंत्रिताः ॥ गोचर्ममात्रांतांभूमिंप्रवदंतिमहर्षयः ॥ ६ ॥ भूमिनेताभूमिदाताद्वौचापिस्वर्गगा
मिनौ ॥ ग्राह्याभूमिर्द्विजैःप्राज्ञैस्त्यक्त्वादानशतान्यपि ॥७ ॥ अज्ञानीभूसुरोयस्तुत्यजेद्भूमिंविमोहितः ॥ प्रतिजन्मन्यसौविप्रोभवेच्चात्यंतदुःखभाक् ॥८॥
अन्यतोयःसमासाद्यदद्याद्भूमिंद्विजातये ॥ तस्मैविप्रजगन्नाथोददातिपरमंपदम् ॥ ९ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांचमेदिनींयोहरेद्द्विज ॥ युक्तःकोटिकुलैर्यातिनर
कंचातिदारुणम् ॥ १० ॥ हरेद्योवैमहींविप्रदेवब्राह्मणयोरपि ॥ नदृ[illegible]स्तस्यकोटिकल्पशतैर्मुने ॥ ११ ॥ भूमिंयोपरदत्तांचरक्षतिक्ष्मापति
र्द्विज ॥ पुण्यंकोटिगुणंस्याद्वैतस्यदानंजनादपि ॥ १२ ॥ सप्तद्वीपांमहींदत्त्वायत्पुण्यंप्राप्यतेद्विज ॥ तत्पुण्यंप्राप्नुयान्मर्त्योधेनुंयच्छन्द्विजातये ॥ १३ ॥
ददातिवृषभंयस्तुदरिद्रायकुटुंबिने ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोशिवलोकंसगच्छति ॥ १४ ॥ तिलप्रमाणंस्वर्णंयोब्राह्मणायप्रयच्छति ॥ हरेर्निकेतनंयातियुक्तः
कोटिकुलैरपि ॥ १५ ॥ योदद्याद्रजतंविप्रसाधवेभूसुरायवै ॥ प्राप्नोतिचंद्रलोकंचपिबेत्तत्रामृतंसदा ॥१६॥ प्रवालंमौक्तिकंचैवहीरकंचमणिंतथा ॥ योदद्
तिद्विजश्रेष्ठस्वर्गलोकंसगच्छति ॥ १७ ॥ तुलापुरुषदानेनयत्पुण्यंलभतेजनः ॥ शालग्रामशिलांदत्त्वातस्मात्कोटिगुणंलभेत् ॥ १८ ॥ सप्तद्वीपांक्षितिंद
त्वासशैलवनकाननाम् ॥ यत्पुण्यंलभतेतद्वैशालग्रामशिलाप्रदः ॥ १९ ॥ शालग्रामशिलांयोवैदद्याद्भूमिसुरायच ॥ तेनविप्रप्रदत्तानिभुवनानिचतुर्दश
॥ २० ॥ तुलापुरुषदानंयःकरोतिद्विजपुंगव ॥ जनन्याश्चोदरेतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥ २१ ॥ सालंकारांद्विजश्रेष्ठकन्यांयच्छतियोनरः ॥ सगच्छेद्ब्रह्म

सदनंपुनर्जन्मनविद्यते ॥ २२ ॥ कन्याविक्रयिणोनास्तिनरकान्निष्कृतिःपुनः ॥ कन्यादानकृतोनास्तिस्वर्गादागमनंपुनः ॥ २३ ॥ उपानहौ
वातंपत्रंयोददातिद्विजातये ॥ प्रेत्यचेंद्रपुरंगत्वावसेत्कल्पचतुष्टयम् ॥ २४ ॥ वस्त्रंयच्छतियोदिव्यंसाधवेवैद्विजातये ॥ स्वर्गेदिव्यांबरधरश्चिरंतिष्ठे
द्विजोत्तम ॥ २५ ॥ धेनुंपुरातनींयच्छेद्वस्त्रंचजरितंद्विज ॥ नूतनांरजोवतींकन्यांसगच्छेन्निरयंतथा ॥ २६ ॥ कन्याविक्रयिणोब्रह्मन्नपश्येल्लपनं
बुधः ॥ दृष्ट्वाचाज्ञानतोवापिकुर्य्यान्मार्तंडदर्शनम् ॥ २७ ॥ फलदातानरोगच्छेत्रिदिवंचद्विजोत्तम ॥ भुंक्तेकल्पसहस्राणिफलंतत्रामृतोपमम्
॥ २८ ॥ शाकंयच्छतियोमर्त्योशिवस्यभवनंद्विज ॥ यातिकल्पद्वयंभुंक्तेदुर्ल्लभंपायसंसुरैः ॥ २९ ॥ घृतदोदधिदश्चैवतक्रदोदुग्धदस्तथा ॥
विष्णोर्निकेतनंगत्वासुधापानंकरोतिसः ॥ ३० ॥ गंधदःपुष्पदश्चैवमर्त्योयातिसुरालयम् ॥ तिष्ठेद्युगसहस्राणिगंधपुष्पविभूषितः ॥ ३१ ॥ श
य्यादानंदानसारंब्राह्मणायददातियः ॥ सयातिब्रह्मसदनंपर्य्यंकेशेरतेचिरम् ॥ ३२ ॥ पीठदातादीपदातासर्वदुष्कृतवर्जितः ॥ स्वर्गेसिंहासनेतिष्ठेज्ज्व
लद्दीपावलीवृतः ॥ ३३ ॥ तांबूलंयोनरोदद्याद्भूमिंभुंक्तेखिलांसुखम् ॥ स्वर्गेदेवांगनाक्रोडेसुप्तस्तांबूलमत्तिवै ॥ ३४ ॥ विद्यादानंदानवरंकरोतियोन
रोत्तमः ॥ प्रेत्यससन्निधिंविष्णोस्तिष्ठेद्युगशतत्रयम् ॥ ३५ ॥ प्राप्यज्ञानंततस्तत्रदुर्ल्लभंवैद्विजर्षभ ॥ दुर्ल्लभंमोक्षमाप्नोतिश्रीहरेःकृपयाद्विज ॥ ३६ ॥ अ
नाथंदुःखितंविप्रंपाठयेद्वैनरोत्तमः ॥ श्रीहरेर्भवनंयातिपुनर्जन्मविवर्जितः ॥ ३७ ॥ योनरःपुस्तकंदद्याद्भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥ प्रतिवर्णंलभेत्पुण्यंक
पिलाकोटिदानजम् ॥ ३८ ॥ मधुदोगुडदश्चैवमर्त्योयातीक्षुसागरम् ॥ लवणप्रदोनरोयातिवारुणंलोकमेवच ॥ ३९ ॥ सर्वेषामेवदानानामन्नंवारिद्वि
जोत्तम ॥ तत्त्वज्ञैर्मुनिभिःसर्वैःप्रवरंवैप्रकीर्त्तितम् ॥ ४० ॥ अन्नंवारिद्विजश्रेष्ठयेनदत्तंमहीतले ॥ तेनदत्तानिदानानिसर्वाणिचद्विजर्षभ ॥ ४१ ॥
अन्नदोयोनरोविप्रप्राणदश्चप्रकीर्त्तितः ॥ तस्मात्समस्तदानानामन्नदोलभतेफलम् ॥ ४२ ॥ यथाचान्नंतथावारिद्वेतुल्येचप्रकीर्त्तिते ॥ वारिणाचविना
चान्नंसिद्धंनस्याद्द्विजोत्तम ॥ ४३ ॥ क्षुधातृषाद्विजव्याघ्रद्वेचतुल्येप्रकीर्त्तिते ॥ अतश्चान्नंचतोयंचश्रेष्ठंप्रोक्तंबुधैरपि ॥ ४४ ॥ अन्नदानंक्षितौब्रह्मन्ये
कुर्वंतिनरोत्तमाः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तागच्छंतिहरिमंदिरम् ॥ ४५ ॥ यावंत्यन्नानिभोविप्रयच्छतिक्षितिमंडले ॥ ब्रह्महत्याश्चतावंत्योनश्यंत्येवतपोधन
॥ ४६ ॥ यच्छतांचान्नदानानिशरीराणिचपातकम् ॥ गात्राणिगृह्णतांत्यक्त्वासहसायांतिशौनक ॥ ४७ ॥ अतःपापिष्ठचान्नानिनगृह्णंतिमनीषिणः ॥
गृह्णंतिमोहाद्येमूढाभवंतिपापभागिनः ॥ ४८ ॥ कुर्याद्भूमिष्ठमुदकंचैकंभोद्विजसत्तम ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तोव्रजेत्सहरिमंदिरम् ॥ ४९ ॥ प्रयत्नेनद्विजश्रेष्ठक

र्त्तव्योधनसंचयः ॥ संचितंचधनंब्रह्मन्दानकर्मणिविक्षिपेत् ॥ ५० ॥ रणंतियेचकार्पण्याद्धनंतेचातिदुःखिनः ॥ अंतेसर्वधनंत्यक्त्वानिःस्वागच्छंतिभो
मुने ॥ ५१ ॥ मानवायेसदादानंदत्त्वादत्त्वादरिद्रति ॥ दरिद्रास्तेनविज्ञेयानरलोकेमहेश्वराः ॥ ५२ ॥ परलोकेद्विजव्याघ्रसाधुसंयमवर्जिते ॥ निर्दयेवं
धुहीनेचनदत्तंनोपतिष्ठते ॥ ५३ ॥ स्थितेधनेनरोयोवैनाश्नातिनददातिसः ॥ दरिद्रइवविज्ञेयःप्रेत्यनिश्वाससमुत्सृजेत् ॥ ५४ ॥ तपसोपिवरं
दानंप्रोक्तंचतत्वदर्शिभिः ॥ अतोयत्नाद्विजश्रेष्ठदानकर्मसमाचरेत् ॥ ५५ ॥ दातादानंनदद्याद्वैसमुत्सृज्यद्विजातये ॥ सयातिनिरयंघोरंस
र्वजंतुभयावहम् ॥ ५६ ॥ दानंदाताप्रतिग्राहीनस्मरेच्चनयाचते ॥ निरयेचोभयोर्वासोयावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ५७ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानियानिवै
द्विजसत्तम ॥ तानिदानेनहन्यंतेतस्मादानंसमाचरेत् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशौनकसंवादेचतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥२४॥७॥
॥ शौनकउवाच ॥ ॥ श्रीपदंविष्णुचरितंसर्वोपद्रवनाशनम् ॥ सर्वपापक्षयकरंदुष्टग्रहनिवारणम् ॥ १ ॥ विष्णुसान्निध्यदंचैवचतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ यः
शृणोतिनरोभक्त्याचांतेयातिहरेर्गृहम् ॥ २ ॥ नामोच्चारणमाहात्म्यंश्रूयतेमहदद्भुतम् ॥ यदुच्चारणमात्रेणनरोयायात्परंपदम् ॥ ३ ॥ तद्वदस्वाधुनासूत
विधानंनामकीर्तने ॥ ॥ सूतउवाच ॥ शृणुशौनकवक्ष्यामिसंवादंमोक्षसाधनम् ॥ ४ ॥ नारदःपृष्टवान्पूर्वंकुमारंतद्वदामिते ॥ एकदायमुनातीरेनिवि
ष्टंशांतमानसम् ॥५॥ सनत्कुमारंपप्रच्छनारदोरचिताञ्जलिः ॥ श्रुत्वानानाविधान्धर्मान्धर्मव्यतिकरांस्तथा ॥ ६ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ योसौभगव
ताप्रोक्तोधर्मव्यतिकरोनृणाम् ॥ कथंतस्यविनाशःस्यादुच्यतांभगवत्प्रिय ॥७॥ ॥ श्रीसनत्कुमारउवाच ॥ ॥ शृणुनारदगोविंदप्रियगोविंदधर्मवित् ॥
यत्पृष्टंलोकनिर्मुक्तिकारणंतमसःपरम् ॥ ८ ॥ सर्वाचारविवर्जिताःशठधियोव्रात्याजगद्वञ्चकादंभाहंकृतिपानपैशुनपराःपापाश्रयेनिष्ठुराः ॥ ९ ॥
येचान्येधनदारपुत्रनिरताःसर्वेऽधमास्तेऽपिहिश्रीगोविंदपदारविंदशरणाःशुद्धाभवंतिद्विज ॥ १० ॥ तमपिदेवकरंकरुणाकरस्थविरजंगमसुक्तिकरंपरम् ॥
अतिचरंत्यपराधपराजनायइहतान्वपतिध्रुवनामहि ॥ ११ ॥ सर्वापराधकृदपिमुच्यतेहरिसंश्रयः ॥ हरेरप्यपराधान्यःकुर्याद्द्विपदपांसनः ॥ १२ ॥
नामाश्रयकदाचित्स्यात्तरत्येवसनामतः ॥ नाम्नोहिसर्वसुहृदोह्यपराधात्पतत्यधः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ केतेपराधाविप्रेंद्रनाम्नोभगवतःकृ
ताःविनिघ्नंतिनृणांकृत्यंप्राकृतंह्यानयंतिच ॥ १४ ॥ ॥ श्रीसनत्कुमारउवाच ॥ ॥ सतांनिंदानाम्नःपरममपराधंवितनुतेयतःख्यातिंयांतंकथमुसहतेतद्वि
गरहाम् ॥ शुभस्यश्रीविष्णोर्यइहगुणनामादिसकलंधियाभिन्नंपश्येत्सखलुहरिनामाहितकरः ॥ १५ ॥ गुरोरवज्ञाश्रुतिशास्त्रनिंदनंतथार्थवादोहरि

नाम्निकल्पनम् ॥ नामापराधस्यहिपापबुद्धिर्नेविद्यतेतस्ययमैर्हिशुद्धिः ॥ १६ ॥ धर्मव्रतत्यागहुतादिसर्वशुभक्रियासाम्यमपिप्रमादः ॥ अश्रद्दधानोवि
मुखोप्यशृण्वन्यश्चोपदेशःशिवनामापराधः ॥ १७ ॥ श्रुत्वापिनाममाहात्म्यंयःप्रीतिरहितोऽधमः ॥ अहंममादिपरमोनाम्निसोप्यपराधकृत् ॥ १८ ॥ एवं
नारदशंकरेणकृपयामह्यंमुनीनांपरंप्रोक्तंनामसुखावहंभगवतोवर्ज्यंसदायत्नतः ॥ येज्ञात्वापिनवर्जयंतिसहसानाम्नोपराधान्दशक्रुद्धामातरमप्यभोजन ४० ॥
पराःखिद्यंतितेबालवत् ॥ १९ ॥ अपराधविमुक्तोहिनाम्निजप्तंसदाचर ॥ नाम्नैवतवदेवर्षेसर्वंसेत्स्यतिनान्यतः ॥ २० ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ सनत्कु
मारप्रियसाहसानांविवेकवैराग्यविवर्जितानाम् ॥ देहप्रियार्थात्मपरायणानांमुक्तापराधाःप्रभवंतिनःकथम् ॥ २१ ॥ ॥ श्रीसनत्कुमारउवाच ॥ ॥ जाते
नामापराधेतुप्रमादेतुकथंचन ॥ सदासंकीर्तयन्नामतदेकशरणोभवेत् ॥२२॥ नामापराधयुक्तानांनामान्येवहरंत्यघम् ॥ अविश्रांतिप्रयुक्तानितान्येवार्थकरा
णियत् ॥ २३ ॥ नामैकंयस्यचिह्नंस्मरणपथगतंश्रोत्रमूलंगतंवाशुद्धंवाऽशुद्धवर्णंव्यवहितरहितंतारयत्येवसत्यम् ॥ तच्चेद्देहद्रविणजनितालोभपाखण्ड
मध्येनिक्षिप्तंस्यान्नफलजनकंशीघ्रमेवात्रविप्र ॥ २४ ॥ इदंरहस्यंपरमंपुरानारदशंकरात् ॥ श्रुतंसर्वाशुभहरमपराधनिवारकम् ॥ २५ ॥ विदु
र्विष्णवभिधानंयेह्यपराधपरानराः ॥ तेषामपिभवेन्मुक्तिःपठनादेवनारद ॥ २६ ॥ नाम्नोमाहात्म्यमखिलंपुराणेपरिगीयते ॥ ततःपुराण
मखिलंश्रोतुमर्हसिमानद ॥ २७ ॥ पुराणश्रवणेश्रद्धायस्यस्याद्भ्रातरन्वहम् ॥ तस्यसाक्षात्प्रसन्नःस्याच्छिवोविष्णुश्चसानुगः ॥ २८ ॥ यत्स्नात्वा
पुष्करेतीर्थेप्रयागेसिंधुसंगमे ॥ तत्फलंद्विगुणंतस्यश्रद्धयावैशृणोतियः ॥ २९ ॥ येपठंतिपुराणानिशृण्वंतिचसमाहिताः ॥ प्रत्यक्षरंलभं
त्येतेकपिलादानजंफलम् ॥ ३० ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंधनार्थीलभतेधनम् ॥ विद्यार्थीलभतेविद्यांमोक्षार्थीमोक्षमाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ येशृण्वंतिपुराणानि
कोटिजन्मार्जितंखलु ॥ पापजालंतुतेहत्वागच्छंतिहरिमंदिरम् ॥ ३२ ॥ पुराणवाचकंविप्रंपूजयेद्भक्तिभावतः ॥ गोभूहिरण्यवस्त्रैश्चगंधपुष्पादिभिर्मु
ने ॥ ३३ ॥ कांस्यैर्विनिर्मितंपात्रंजलपात्रंमुदान्वितः ॥ कर्णकुंडलकंचैवमुद्रिकांस्वर्णनिर्मिताम् ॥ ३४ ॥ आसनंतुतथादद्यात्पुष्पंमाल्यंतपोधन ॥
वित्तशाठ्यंनकुर्वीतदानंहीनफलंयतः ॥ ३५ ॥ पुराणंवाचयेद्विप्रसर्वकामार्थसिद्धये ॥ सुवर्णंरजतंवस्त्रंपुष्पमाल्यंतुचंदनम् ॥ ३६ ॥ दद्याद्योपुस्तकंभ
क्त्यासगच्छेद्धरिमंदिरम् ॥ कुर्वंतिविधिनानेनसंपूर्णपुस्तकंचये ॥ तेषांनामानिलिंपेतचित्रगुप्तोर्चनाद्विज ॥ ३७ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मखंडेसू
तशौनकसंवादेपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामितेप्राज्ञकथयस्वसमूलकम् ॥ प्रतिज्ञापालनेपुण्यंखंडनेकिं

चकिल्बिषम् ॥ १ ॥ अनृतेशपथेकिंवासत्येकिंचिद्भवेन्मुने ॥ दक्षिणंकिंकरंदत्वाकृपांकृत्वाकृपार्णव ॥ २ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुष्वमुनि
शार्दूलकथयामिसमूलतः ॥ वैष्णवानांत्वमग्र्योसिसर्वलोकहितेरतः ॥ ३ ॥ धेनूनांतुशतंदत्त्वायत्फलंलभतेनरः ॥ तस्मात्कोटिगुणंपुण्यंप्रतिज्ञापालने
द्विज ॥ ४ ॥ प्रतिज्ञाखंडनान्मूढोनिरयंयातिदारुणम् ॥ शतमन्वंतरंयावत्पच्यतेनात्रसंशयः ॥ ५ ॥ ततोत्रजन्मचासाद्यनिर्धनस्यनिकेतने ॥ अन्न
वस्त्रैर्विहीनःस्यात्क्लेशीचापिस्वकर्मणा ॥ ६ ॥ सत्येनशपथंकुर्याद्देवाग्निगुरुसन्निधौ ॥ तावद्दहतिवैगात्रंविष्णोर्वंशोनलुप्यते ॥ ७ ॥ मिथ्यायांशपथे
विप्रकिमहंवच्मिसांप्रतम् ॥ शतमन्वंतरंविप्रनिरयंमिथ्ययाकिमु ॥ ८ ॥ निर्माल्यंश्रीहरेःस्पृष्ट्वासत्येनमुनिपुंगव ॥ गृहीत्वापुरुषान्सप्तपच्यतेनिरये
चिरम् ॥ ९ ॥ कदाचिज्जन्मसंप्राप्यकुष्ठीचप्रतिजन्मनि ॥ सत्येनैवंभवेद्विप्रअनृतेवैकिमुच्यते ॥ १० ॥ योमर्त्योदक्षिणंदत्वाकरंतत्प्रतिपालयते ॥
तस्यप्राप्तिर्भवेत्कृष्णःसत्यंसत्यंवदाम्यहम् ॥ ११ ॥ करंदत्त्वातुयोमर्त्योवचनस्यचपालनम् ॥ तावन्नकुर्यात्पितरःप्राप्नुवंतिचयातनाम् ॥ १२ ॥ स्व
यंतुमुनिशार्दूलनिरयंचातिदारुणम् ॥ उद्धारंकोटिपुरुषैर्मृतोयातिनसंशयः ॥ १३ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कृष्णप्राप्तिःपुराकस्यकरस्यप्रतिपा
लनात् ॥ दक्षिणस्यमुनेब्रूहिश्रोतुमिच्छामिसादरात् ॥ १४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पुराकिंचित्पुरेशूद्रोनाम्नासिद्धीरविक्रमः ॥ बह्वाशीपृथुलांग
श्चबहुवक्तातिसुंदरः ॥ १५ ॥ धनवान्पुत्रवान्सभ्योविद्वान्सर्वजनप्रियः ॥ विप्राणामतिथीनांचपूजकःसर्वदैवतु ॥ १६ ॥ पितृभक्तोद्विजश्रेष्ठप्र
तिज्ञापालकःसदा ॥ वाचांगुरुजनानांचपालकोहरिसेवकः ॥१७॥ एकदासुंदरोगेहंश्वपचस्तस्यछद्मना ॥ प्राप्तोधृत्वाब्राह्मणस्यरूपंवैतरुणःसुधीः॥१८॥
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ शृणुमेवचनंधीरममजायामृताशुभा ॥ किंकरोमिक्वगच्छामिकथयाद्यानुकंपया ॥ १९ ॥ विवाहंयोजनःकुर्याद्ब्राह्मणं
चविशेषतः ॥ किंचदानैःकिंचतीर्थैःकिंयज्ञैर्व्रतकोटिभिः ॥ २० ॥ इतिश्रुत्वात्वसौविप्रंचोक्तवान्वीरविक्रमः ॥ शृणुमेवचनंब्रह्मन्बालास्तिममक
न्यका ॥ २१ ॥ यदिच्छातेभवेद्विप्रदास्यामिविधिपूर्वकम् ॥ नयमेदक्षिणंहस्तंदास्यामिचान्यथानहि ॥ २२ ॥ तस्यैतद्वचनंश्रुत्वाजग्राहद
क्षिणंकरम् ॥ श्वपचोहर्षयुक्तोवैप्रोवाचवचनंत्विति ॥ २३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ कृत्वाशुभक्षणंमह्यंदेहिकन्यांशुभान्विताम् ॥ विलं
बेबहुविघ्नंस्यादितिशास्त्रेषुनिश्चितम् ॥ २४ ॥ ॥ वीरविक्रमउवाच ॥ ॥ तुभ्यंश्वःकन्यकांब्रह्मन्दास्यामिनास्तिचान्यथा ॥ दक्षिणंचकरंदत्वा
नकुर्यात्पुरुषाधमः ॥ २५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ ब्राह्मणंकृष्णशर्माणंचाहूयाकथयन्मुने ॥ पुरोहितमिदंसर्वंप्रोवाचसंविदंद्विज ॥ २६ ॥ कथंविप्रायते

कन्यांशूद्रायदातुमिच्छसि ॥ अज्ञातायाकुलीनायनदद्स्वविशेषतः ॥ २७ ॥ ऊचुस्तज्ज्ञातयःसर्वेजनकाद्यास्तपोधन ॥ अस्माकंवचनंतातशृणुष्व वीरविक्रम ॥ २८ ॥ नज्ञायतेकुलंयस्यदेशगोत्रधनंतथा ॥ शीलंवयस्तस्यकन्यास्वजनैर्नचदीयते ॥ २९ ॥ सउवाचद्विजश्रेष्ठदत्तंमेदक्षिणंकरम् ॥ कदाचिदन्यथाकर्तुंनशक्नोमिचसर्वथा ॥ ३० ॥ इत्युक्त्वातान्सविप्रायकन्यांदातुंप्रचक्रमे ॥ दृष्ट्वेतिज्ञातयःसर्वेविस्मयमद्भुतंययुः ॥ ३१ ॥ सत्यंतद्वचनं श्रुत्वाशंखचक्रगदाधरः ॥ आविर्बभूवसहसाचारुह्यगरुडंमुने ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ धन्यंतेचकुलंधर्मोधन्यस्तेजननीपिता ॥ धन्यंतेवच नंसत्यंधन्यंतेदक्षिणंकरम् ॥ ३३ ॥ धन्यंकर्म्मचतेजन्मत्रैलोक्येनैवविद्यते ॥ एवंतेकर्मणासाधोचोद्धारंकुरुषेकुलम् ॥ ३४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवं ब्रुवतिश्रीकृष्णेविमानंस्वर्णनिर्मितम् ॥ आगतंहरिगणैर्युक्तंसर्वत्रगरुडध्वजम् ॥ ३५ ॥ सर्वंतस्यकुलंब्रह्मन्सश्वपाकपुरोहितम् ॥ रथेचारोपय[illegible]सशंख पद्मधरःस्वयं ॥३६॥ गृहीत्वातान्हरिःसर्वान्गतोवैकुंठमंदिरम् ॥ तत्रतस्थौचिरंतेचकृत्वाभोगंसुदुर्लभम् ॥३७॥ वचनंलंघयेद्यस्तुयस्तुवादक्षिणंकरम् ॥ सकुलोनिरयंयातिसत्यंसत्यंवदाम्यहम् ॥ ३८ ॥ तस्यान्नंतुजलंब्रह्मन्नग्राह्यंपितृदेवतैः ॥ त्यक्त्वाधर्मोगृहंतस्यभीत्यायातिद्विजोत्तम ॥ ३९ ॥ दत्वाशां योजनःकुर्यान्नैराश्यंचैवमूढधीः ॥ सस्वकान्कोटिपुरुषान्गृहीत्वानरकंव्रजेत् ॥ ४० ॥ वचनंलंघयेद्यस्तुधर्मस्तस्यविलंघति ॥ नृपाग्नितस्करैर्विप्रसत्यंसत्यं सुनिश्चितम् ॥ ४१ ॥ स्वर्गोत्तरमिमंसम्यक्श्रुत्वास्वर्गोत्तरंव्रजेत् ॥ जीवन्मुक्तस्त्विहामुत्रकृष्णाख्यंधामचोत्तमम् ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणे ब्रह्मखंडेसूतशौनकसंवादेषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ इति स्वर्गोत्तरापरनामकं ब्रह्मखण्डं संपूर्णं ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

पा० १ शीलंचवयसाहीनंसजनेननदीयते ।

इदं श्रीपाद्ममहापुराणस्य स्वर्गोत्तरपरानामकं ब्रह्मखण्डं श्रीकृष्णा तीरगवाई (वैराज) क्षेत्रनिवासिना ऐनापुरेउपाख्यबाळा-चार्यतनूजनुषा उद्धवाचार्येण संशोधितं वेदितव्यम् ॥ तेन श्रीभगवाँल्लक्ष्मीवेङ्कटेशः प्रीयताम् ।

इदं ब्रह्मखण्डं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेन खेमराजेन
स्वकीये श्रीवेंकटेश्वरयन्त्रालयेऽङ्कित्वा
प्रकाशितम्। संवत् १९५१ शके १८१६.

॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे चतुर्थं ब्रह्मखण्डं समाप्तम् ॥